EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION

Bryssel den 26.5.2004
KOM(2004) 391 slutlig

2004/0127 (CNS)

C6-0080/04

Förslag till

RÅDETS FÖRORDNING

om om en gemenskapskodex om gränspassage för personer

.

(présentée par la Commission)

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

MOTIVERING 4

1. Allmänna bestämmelser....4

2. Förslagets mål och innehåll: om den nya versionen av gemenskapens handbok om gemenskapskodexen om gränspassage för personer....8

3. Val av rättslig grund 10

4. Subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna....11

5. Verkningarna av de olika protokoll som fogats till fördragen....11

Förenade kungariket och Irland 11

Danmark 12

Norge och Island....12

6. Inverkan på de nya medlemsstaterna på grund av att rättsakterna om om vidareutveckling av Schengenregelverket som skall genomföras i två steg....13

7. Kommentarer till de enskilda artiklarna 14

BILAGA Tabell över bestämmelser i den gemensamma handboken som inte har tagits med 38

RÅDETS FÖRORDNING om en gemenskapskodex om gränspassage för personer....40

Avdelning I Allmänna bestämmelser....44

Avdelning II Yttre gränser....47

Kapitel I Passage av yttre gränser och inresevillkor....47

Kapitel II Kontroll av de yttre gränserna och nekad inresa 49

Kapitel III Resurser för gränskontroll och samarbete mellan medlemsstater....53

Kapitel IV Bestämmelser om särskilda kontroller och ordningar 54

Avdelning III Inre gränser 55

Kapitel I Avskaffande av kontroller vid de inre gränserna....55

Kapitel II Skyddsklausul....56

Avdelning IV Slutbestämmelser....59

BILAGA I Godkända gränsövergångsställen....62

BILAGA II Verifikationer som fastslår att de skäl som åberopats för inresa är trovärdiga....189

BILAGA III Referensbelopp för gränspassage som fastställs årligen av de nationella myndigheterna....191

BILAGA IV Bestämmelser om kontroll vid godkända gränsövergångsställen....201

BILAGA V Bestämmelser om uppmjukning av kontroller vid landgränserna 202
BILAGA VI Utformning av skyltar för de olika köerna vid gränsövergångsställen.....203
BILAGA VII Stämplingsföreskrifter.....207
BILAGA VIII.....208
Del A: Föreskrifter om nekad inresa.....208
Del B: Enhetligt formulär för nekad inresa.....210
BILAGA IX Förteckning över de nationella myndigheter som ansvarar för gränsbevakningen ..213
BILAGA X Föreskrifter om särskilda kontroller vid olika typer av gränser och transportmedel som används för att passera de yttre gränserna.....215
BILAGA XI Särskilda ordningar för vissa personkategorier 222
BILAGA XII Utformning av identitetskort som utfärdas av utrikesministerierna.....225
BILAGA XIII Jämförelsetabell 226

MOTIVERING

1. ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

I kommissionens meddelande till rådet och Europaparlamentet *En framtida integrerad förvaltning av EU-medlemsstaternas yttre gränser* av den 7 maj 2002[1] (nedan kallat ”meddelandet om medlemsstaternas yttre gränser”) definieras fem centrala inslag i gemenskapspolitiken för en integrerad förvaltning av de yttre gränserna:

a) Ett gemensamt regelverk.

b) En gemensam mekanism för samråd operativt och samarbete.

c) En gemensam och integrerad riskanalys.

d) Personal vars kompetens motsvarar kraven på en europeisk dimension och utrustning som fungerar i samarbetet mellan myndigheter.

e) Fördelning av bördan mellan medlemsstaterna med sikte på en europeisk gränsförvaltningsmyndighet.

I den nya versionen av den gemensamma handboken för de yttre gränserna[2] nämns flera åtgärder som bör vidtas på kort sikt[3] i fråga om det gemensamma regelverket. Målet är bl.a. att ”klargöra de olika bestämmelsernas rättsliga natur och göra dem till en rättskälla” och att med stöd i Schengenkatalogen[4] ”införa god praxis” i handboken i fråga om de yttre gränserna. Detta tas också upp i ”Strategin för förvaltning av EU-medlemsstaternas yttre gränser” som antogs av rådet (rättsliga och inrikes frågor) den 13 juni 2002 och understöddes av Europeiska rådet i Sevilla den 21 och 22 juni. Vid Europeiska rådets möte i Thessaloniki den 19 och 20 juni 2003 uppmanades slutligen kommissionen ”att så snart som möjligt lägga fram förslag om omarbetning av den gemensamma handboken, inbegripet stämpling av tredjelandsmedborgares resehandlingar.”[5]

---

1 KOM(2002) 233 slutlig.

2 Beslut SCH/Com-ex (99)13 av den 28 april 1999 om de slutliga versionerna av den gemensamma handboken och de gemensamma konsulära anvisningarna (EGT L 239, 22.9.2000, s. 317). En uppdaterad version av handboken har – med undantag av vissa hemligstämplade bilagor – offentliggjorts i EGT C 313, 16.12.2002, s. 97.

3 Övriga åtgärder som planeras på kort sikt är att utarbeta en praktisk handledning som kan användas av gränsbevakningspersonalen och som också är tillgänglig i datoriserad form och att anta gemenskapsåtgärder för lokal gränstrafik (se i sammanhanget de två förordningar som lades fram av kommissionen den 14 augusti 2003: KOM(2003) 502 slutlig – 2003/0192 [CNS] och 2003/0194 (CNS). De långsiktiga åtgärderna är att utarbeta ett förfarande för utbyte och behandling av information och upplysningar som bör utvecklas i samarbete mellan de myndigheter som verkar vid de yttre gränserna och dem som verkar inne på ländernas territorium samt att uppställa en institutionell och rättslig ram (behörighets- och åtgärdsområden osv.) för tjänstemännen inom en framtida ”Europeisk gränsbevakningsmyndighet”.

4 *Katalog över rekommendationer för en korrekt tillämpning av Schengenregelverket och bästa metoder; gränser, utvisning och återtagande*, Europeiska unionens råd, Generalsekretariatet – GD H, 28.2.2002.

5 Vad gäller denna fråga, se förslaget till förordning framlagt av kommissionen den 6 november 2003, KOM(2003) 664 slutlig.

Det rör sig alltså om ett viktigt initiativ för att konsolidera och utveckla ”lagstiftningsdelen” inom strategin för en integrerad gränsförvaltning på samma sätt som den kommande europeiska byrån för förvaltningen av det operativa samarbetet vid de yttre gränserna[6] utgör kärnan i utvecklingen av ”den operativa delen” i denna strategi. Dessutom är det uppenbart att byråns roll kommer att vara central i genomförandet av gemenskapsreglerna i avdelning II i denna förordning. Därutöver finns en uttalad hänvisning till byråns roll i artikel 14 om operativt samarbete mellan medlemsstaterna ”med avseende på ett effektivt genomförande av gränskontrollen” (se kommentarerna).

För att återgå till lagstiftningsdelen är den gemensamma handbok som utarbetats inom ramen för det mellanstatliga Schengensamarbetet, och som införlivats i unionens institutionella och rättsliga ramar i och med ikraftträdandet av Amsterdamfördraget,[7] i själva verket det grundläggande dokumentet för kontroll av Europeiska unionens medlemsstaters yttre gränser: Vissa principbestämmelser kan emellertid också finnas i konventionen om tillämpningen av Schengenavtalet[8] (nedan ”Schengenkonventionen”) och vissa bestämmelser i andra särskilda beslut.[9]

Även om Schengenregelverket,[10] och särskilt de Schengenbestämmelser som direkt vilar på EG-fördraget[11] som rättslig grund, numera är en del av gemenskapens regelverk[12] som gäller alla medlemsstater,[13] intar det ändå en särställning i förhållande till den vanliga gemenskapslagstiftningen:

– Det rör sig inte om någon ”typisk” gemenskapslagstiftning, dvs. i form av instrument som är typiska för gemenskapsrätten såsom förordningar och direktiv, vilket kan leda till tveksamhet om det rättsliga värdet av vissa Schengenbestämmelser (se resonemangen kring den gemensamma handboken nedan).

– Det rör sig om beslut och åtgärder som vidtagits inom ramen för rent mellanstatligt samarbete, dvs. utan något deltagande från gemenskapsinstitutionernas[14] eller Europaparlamentets sida.

---

6 Se förslaget till rådets förordning (på väg att antas) KOM(2003) 687 slutlig, av den 11 november 2003.

7 Se *Protokoll om införlivande av Schengenregelverket inom Europeiska unionens ramar* som fogas till EG- och EU-fördragen genom Amsterdamfördraget.

8 Konventionen om tillämpningen av Schengenavtalet av den 14 juni 1985 (EGT L 239, 22.9.2000, s. 19).

9 Se exempelvis beslut SCH/Com-ex (94)17, rev.4 om införande och tillämpning av Schengensystemet på flygplatser (EGT L 239, 22.9.2000, s. 168).

10 Rådets beslut 1999/435/EG av den 20 maj 1999 (EGT L 176, 10.7.1999, s. 1) om fastställande av Schengenregelverket, i enlighet med relevanta bestämmelser i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen och Fördraget om Europeiska unionen, i syfte att besluta om den rättsliga grunden för samtliga de bestämmelser och beslut som utgör Schengenregelverket.

11 Rådets beslut nr 1999/436 av den 20 maj 1999 om fastställande, i enlighet med relevanta bestämmelser i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen och Fördraget om Europeiska unionen, av rättslig grund för samtliga bestämmelser och beslut som utgör Schengenregelverket (EGT L 176, 10.7.1999, s. 17).

12 För de bestämmelser som har sin rättsliga grund i EU-fördraget är det fråga om ”unionslagstiftning”.

13 För närvarande omfattas Storbritannien och Irland av ett undantag som ger dem en särställning i förhållande till Schengenregelverket. Också den situation som gäller Danmark och två stater som inte är medlemmar (Norge och Island) innebär ett undantag. Se anmärkningarna i avsnitt 5 nedan.

14 Kommissionen hade emellertid en observatörsroll inom Schengeninstanserna.

Redan i den första *resultattavlan för framstegen i skapandet av ett område med frihet, säkerhet och rättvisa i Europeiska unionen* av den 24 mars 2000[15] behandlades därför frågan om att omvandla Schengenregelverket som var integrerat i unionens arbete till instrument som är typiska för gemenskapsrätten, även om ”behovet av att införliva Schengenbestämmelserna i instrument inom ramen för Amsterdamfördraget kommer att bero mer på utvecklingen än på något absolut krav att införliva dem för sakens skull” (KOM(2000) 167, punkt 1.3).

Vad gäller den gemensamma handboken har de politiska skäl som ligger till grund för beslutet om en ”omarbetning” redan beskrivits ovan. Det skall understrykas att den gemensamma handboken tekniskt sett är ett ”hybriddokument”. Dels den en rättskälla för EG-rätten som skapar både rättigheter och skyldigheter. Dels är den en praktisk handledning avsedd för gränsbevakningspersonal som i princip omfattar all information som är oumbärlig för denna personal men som hämtats från andra rättskällor.

Denna ”dubbelnatur” som kännetecknar handboken riskerar att ge upphov till tveksamhet om rättsliga värde, inte minst för att den i flera av sina delar och bilagor återger innehållet i andra rättsakter, såsom konventionen om tillämpning av Schengenavtalet eller de gemensamma konsulära anvisningarna.[16]

De allra första diskussionerna om behovet av en översyn av den gemensamma handboken för de yttre gränserna inleddes några månader efter det att Amsterdamfördraget trätt i kraft. Upprinnelsen till detta var ett initiativ från det finländska ordförandeskapet (oktober 1999) om att genomföra en enkät i frågan bland medlemsstaterna och ett krav på att handboken skulle hemligstämplas. Debatten fortsatte sedan under de efterföljande ordförandeskapen,[17] vilket var ett bevis på att det förelåg ett stöd från de flesta medlemsstater att ändra, förtydliga eller utveckla vissa delar eller bestämmelser i handboken.[18] Diskussionerna ledde till att enstaka beslut fattades om att stryka eller uppdatera vissa bestämmelser i handboken eller flytta om vissa av dess delar utan att det för den skull ledde till en heltäckande och sammanhållen översyn av reglerna om de yttre gränserna.

Med hänsyn till komplexiteten i ett sådant arbete och det faktum att vissa ytterligare frågor dök upp under beredningen ansåg kommissionen det lämpligt att redan i ett tidigt skede lägga fram ett dokument om de enskilda avdelningarnas arbete med

---

15 KOM(2000) 167 slutlig. Vid Europeiska rådets möte i Tammerfors den 15 och 16 oktober 1999 beslöt man att kommissionen skall utarbeta en resultattavla som med jämna mellanrum skall offentliggöras ”i syfte att fortlöpande se över vilka framsteg som görs med att genomföra nödvändiga åtgärder” samt att hålla de tidsfrister som anges i Amsterdamfördraget, handlingsplanen från Wien och slutsatserna från Tammerfors om skapandet av ett område med frihet, säkerhet och rättvisa i Europeiska unionen.

16 Beslut SCH/Com-ex (99)13, tidigare anfört. En uppdaterad version offentliggjordes i EUT C 310, 19.12.2003.

17 Se särskilt det svenska ordförandeskapets och det då kommande belgiska ordförandeskapets not om granskningen av den gemensamma handboken (rådets dokument nr 9733/01 FRONT 44 COMIX 433 av den 18 juni 2001), där man förordar ett tillvägagångssätt i tre steg: 1) en strykning av överflödiga bestämmelser i handboken; 2) en genomgång av vilka bestämmelser som måste förtydligas och vilka element som måste läggas till; samt 3) utarbetandet av en ny struktur för att underlätta tillämpningen för medlemsstaternas gränsbevakningsmyndigheter.

18 Se svaren från medlemsstaterna på det svenska ordförandeskapets enkät i juni 2001 om handbokens utformning (rådets dokument nr 12290/01 FRONT 55 COMIX 654, av den 2 oktober 2001).

frågan (SEK(2003) 736, av den 20 juni 2003). Sålunda ville man på ett fördjupat sätt undersöka regelverket om de yttre gränserna, befintliga brister samt problem som är kopplade till den gemensamma handbokens nuvarande utformning.

Utifrån denna analys kunde olika sätt att gå vidare presenteras i arbetsdokumentet, främst följande:

– Möjligheten att bibehålla handbokens nuvarande utformning, eller att förtydliga dess rättsliga natur genom att göra en klar och tydlig åtskillnad mellan det normativa instrumentet och den praktiska handledningen för gränsbevakningspersonalen.

– Möjligheten att begränsa sig till ren uppstädning i den nuvarande handboken eller att arbeta vidare på vissa delar av den för att på så sätt avhjälpa de brister som konstaterats samt att i detta sammanhang införliva lämpliga bestämmelser från annan lagstiftning när det behövs.

– Möjligheten att upprätta ett grundläggande dokument som innehåller de viktigaste principerna och reglerna för de yttre gränserna och som, enligt artikel 202 i fördraget, samtidigt bemyndigar kommissionen att anta tillämpningsföreskrifter för den grundläggande rättsakten.

Dessutom ansåg kommissionen det lämpligt att ställa följande tilläggsfråga: Eftersom det gäller att lämna ett förslag om upprättandet av gemenskapsregler för de yttre gränserna, vore det då inte klokt att utvidga reglernas tillämpningsområde till att omfatta också de inre gränserna? På så sätt skulle man kunna skapa en faktisk ”gemenskapskodex om gränspassage för personer” omfattande två aspekter, de yttre gränserna och de inre.

Ordförandeskapet skickade en enkät med dessa frågor till medlemsstaterna i juli månad 2003. Majoriteten av delegationerna ställde sig positiva till kommissionens förslag om en tydlig åtskillnad mellan det rättsliga instrumentet och den praktiska handledningen. Dessutom ansåg man att man inte kan nöja sig med att bara städa upp i handboken. De flesta medlemsstater har ännu inte tagit slutlig ställning till de två andra frågorna, vilket understryker behovet av ytterligare reflektion när de konkreta förslagen väl föreligger.

Det skall också understrykas att parallellt med de fördjupade övervägandena om den gemensamma handboken har förslag lagts fram om särskilda frågor där rådet begärt snabba åtgärder från kommissionens sida, närmare bestämt frågor som rör lokal gränstrafik och att systematiskt förse resehandlingar med stämpel.[19] Innehållet i dessa förslag har naturligtvis redan tagits med i denna förordning och det står klart att om detta förslag antas, kommer det att ersätta de olika punktinsatserna avseende gränsförvaltning.

[19] Se KOM(2003) 502 respektive KOM(2003) 664.

2. FÖRSLAGETS MÅL OCH INNEHÅLL: OM DEN NYA VERSIONEN AV GEMENSKAPENS HANDBOK OM GEMENSKAPSKODEXEN OM GRÄNSPASSAGE FÖR PERSONER

Syftet med detta förslag, såsom det ursprungligen var planerat av kommissionen i meddelandet om medlemsstaternas yttre gränser och såsom det införts i strategin för förvaltning av EU-medlemsstaternas yttre gränser (se avsnitt 1 ovan), var att omarbeta den gemensamma handboken. Tanken var alltså dels att stryka obsoleta och överflödiga bestämmelser ur handboken, dels att utveckla eller förtydliga de aspekter som så kräver, vilket skulle ske utifrån en analys av problem som konstaterats på fältet, resultat av utvärderingsbesök inom Schengen, rekommendationer om bästa metoder inom Schengenkatalogen eller utredningar som berörda instanser inom rådet gjort i vissa frågor.

I samband med de överväganden som gjorts kring dessa frågor har det ändå förefallit nödvändigt att på ett mer allmänt sätt ta upp alla gällande regler på området för personkontroll vid de yttre gränserna i avsikt att upprätta en konsoliderad och sammanhållen lagstiftning på området. De regler det gäller är bl.a. relevanta bestämmelser i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet och andra beslut som fattats i Verkställande Schengenkommittén.

Som redan framgår av avsnitt 1 ansåg kommissionen det dessutom lämpligt att ta tillfället att förse området med en mer allmän reglering som också skulle kunna omfatta de inre gränserna och särskilt metoderna för ett tillfälligt återinförande av kontrollerna vid de inre gränserna inom området med fri rörlighet när omständigheterna så kräver.

Det är alltså tydligt att föreliggande förslag till förordning går utöver enbart en omarbetning, i strikt bemärkelse, av den gemensamma handboken, eftersom det syftar till att införa en faktisk gemenskapskodex om gränspassage för personer med en del som rör yttre gränser (Avdelning II) och en som rör inre gränser (Avdelning III). Det är uppenbart att de båda delarna tydligt kompletterar varandra, vilket inte enbart framgår av själva definitionen av ”yttre gränser” i förhållande till definitionen av ”inre gränser” (se artikel 2 i förordningen) utan också av konstaterandet att de kontroller som gäller vid de yttre gränserna (avdelning II i förordningen) i princip är förbjudna vid de inre (även om de tillfälligt och undantagsvis kan återinföras). Se artiklarna 20 till 24 i förordningen).

Vad gäller de inre gränserna har innehållet i artikel 2 i Schengenkonventionen liksom verkställande Schengenkommitténs beslut SCH/Com-ex (95)20, rev. 2, i väsentliga delar tagits med, men med anpassning till EG-rätten. Ett nytt element har dessutom införts i förhållande till gällande regler, närmare bestämt möjligheten att samtidigt och gemensamt återinföra kontroller vid alla inre gränser i fall av ovanligt allvarliga gränsöverskridande hot och särskilt vid gränsöverskridande terroristhot.

Vad gäller kontroller vid de yttre gränserna har en uppdelning gjorts. Å ena sidan behandlas de grundläggande kontrollprinciperna – dessa principer fastställs i avdelning II i förordningen och innebär huvudsakligen en upprepning av artiklarna 3–8 i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet och vissa delar av den gemensamma handboken. Å andra sidan behandlas de närmare föreskrifterna för genomförandet av kontroller, bl.a. särskilda kontroller för olika gränstyper (vid land-, luft- och sjögränser). Dessa föreskrifter återfinns i bilagorna I–XII och kan komma

att ändras i framtiden genom ett kommittéförfarande med stöd i artikel 202 i fördraget och beslut 468/1999/EG.

Skälet till att dessa närmare föreskrifter har bifogats grundförordningen är att det rör sig om regler som till stor del redan gäller, eftersom huvuddelen av dem ingår i den gemensamma handboken eller finns i andra befintliga Schengenbeslut. Detta gör att all gällande lagstiftning om yttre och inre gränser kan samlas i ett enda dokument och att man kan införa en verklig gemenskapskodex om gränspassage för personer.

Samtidigt anser kommissionen att de närmare föreskrifterna i själva verket är tillämpningsföreskrifter till de allmänna bestämmelserna i avdelning II i förordningen och att de därför kan ändras i framtiden genom ett kommittéförfarande (se punkt 30 i förordningen).[20]

Även om innehållet i föreskrifterna till större delen är en upprepning av den gemensamma handbokens text, har vissa ändringar gjorts, där det ansetts nödvändigt, bl.a. av följande skäl.

a) Att slopa bestämmelser som återkommer i onödan (exempelvis upprepningen av vissa artiklar i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet eller vissa delar av de gemensamma konsulära anvisningarna) eller sådana som är överflödiga (exempelvis nuvarande punkt 1.1. i del I om inresetillståndsverkningar, eftersom rätten att röra sig inom Schengenområdet under högst tre månader redan regleras genom andra bestämmelser i lagstiftningen[21]).

b) Att utveckla vissa delar av handboken mot bakgrund av diskussionerna på senare tid i rådets behöriga instanser (exempelvis i fråga om inrättande av infrastruktur i form av bl.a. åtskilda köer vid gränsövergångarna på land eller kontroller av privata flygplan), förslag som gjorts av kommissionen eller en medlemsstat avseende specifika frågor (exempelvis i fråga om lokal gränstrafik, stämplar i resehandlingar eller nekad inresa)[22] och rekommendationerna som återfinns bland de bästa metoderna inom Schengenkatalogen. För den del som gäller kontrollen av gränserna till sjöss var det nödvändigt att göra fördjupade överväganden med medverkan av

---

20 Genom förordning (EG) nr 790/2001 förbehåller sig rådet rätten att ”under den övergångsperiod om fem år som avses i artikel 67.1 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen” (femte skälet) behålla genomförandebefogenheterna i fråga om vissa detaljerade bestämmelser och närmare föreskrifter som rör kontrollen och övervakningen av gränserna ”i avvaktan på att rådet på nytt granskar villkoren för att tilldela kommissionen sådana genomförandebefogenheter efter övergångsperiodens slut.” Rådets förordning (EG) nr 789/2001 om att förbehålla rådet genomförandebefogenheter avseende vissa detaljerade bestämmelser och praktiska förfaranden för behandlingen av ansökningar om visering. Denna reservation av befogenheterna att genomföra gränskontroller omfattar en stor del av nuvarande bestämmelser i den gemensamma handboken och dess bilagor. Eftersom kommissionen ansåg att de båda förordningarna utgör ett brott mot artikel 202 i fördraget och artikel 1 i beslut 1999/468/EG väckte kommissionen den 3 juli 2001 talan vid domstolen mot rådet med avseende på ogiltigförklaring av förordningen (EGT C 245, 1.9.2001, s. 12 – mål C-257/01).

21 Artiklarna 20 och 21 i Schengenkonventionen som har sin rättsliga grund i artikel 62.3 i EG-fördraget (se beslut 1999/436/EG av den 20 maj 1999, tidigare anfört).

22 I de föreslagna och införlivade ändringarna i förslaget till förordning upprepas den befintliga texten i olika förslag. Innehållet kommer förstås att anpassas mot bakgrund av hur förhandlingarna om dessa förslag utvecklar sig.

sakkunniga från medlemsstaterna. I de nya förslagen till bestämmelser tas därför också hänsyn till den diskussion med dessa sakkunniga som ägde rum i Bryssel den 4 december 2003.

c) Att förtydliga eller uppdatera vissa frågor, såsom exempelvis de punkter som rör sjömän (nuvarande punkt 6.5 i del II i handboken).

I bilaga XIII finns en jämförelsetabell avseende bestämmelserna i nuvarande förordning och bestämmelserna i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet, den gemensamma handboken och övriga Schengenbeslut som ersatts. En tabell över bestämmelser som inte tagits med samt skälen till detta bifogas motiveringen.

Det är självklart att alla ändringar som varit nödvändiga till följd av övergången från en mellanstatlig ram till en gemenskapsram finns med i den nya texten (såsom ”medlemsstaterna” i stället för ”avtalsslutande parter” och dyl.).

Vad gäller den praktiska handledningen för gränsbevakningspersonal kommer kommissionen slutligen att initiera reflektioner kring innehållet i en sådan handledning när diskussionerna i frågan kommit tillräckligt långt. Det vore i detta sammanhang lämpligt att beakta de diskussioner som redan ägt rum i frågan.[23]

3. VAL AV RÄTTSLIG GRUND

Den rättsliga grund som anförs för denna förordning är artikel 62.1 och 62.2 a i EG-fördraget, eftersom detta instrument gäller både ”[å]tgärder i syfte att i överensstämmelse med artikel 14 säkerställa att det inte förekommer någon kontroll av personer, vare sig dessa är unionsmedborgare eller tredjelandsmedborgare, när de passerar inre gränser” (artikel 62.1) och ”[å]tgärder som avser passage av medlemsstaternas yttre gränser”, särskilt ”normer och förfaranden som medlemsstaterna skall följa när de utför personkontroller vid sådana gränser” (artikel 62.2 a).[24]

Eftersom förslaget bygger på avdelning IV i EG-fördraget, ”Visering, asyl, invandring och annan politik som rör fri rörlighet för personer”, skall de läggas fram och anpassas i enlighet med de protokoll om Förenade kungarikets, Irlands och Danmarks ställning som är fogade till Amsterdamfördraget. Med stöd i artikel 6 i protokollet om införlivande av Schengenregelverket inom Europeiska unionens ramar (Schengenprotokollet) är Norge och Island också associerade till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket. Konsekvenserna av dessa protokoll granskas nedan i avsnitt 5.

---

[23] Se särskilt det dokument som lades fram av den belgiska regeringen ”Förslag till inrättande av ett praktiskt arbetsinstrument för gränsvakter” (dok. 12876/01 FRONT 56 COMIX 679, av den 17 oktober 2001).

[24] Se beslut nr 1999/436, tidigare anfört. I detta avseende skall det emellertid noteras att när det gäller den rättsliga grunden för beslutet om de slutgiltiga versionerna av den gemensamma handboken och de gemensamma konsulära anvisningarna (SCH/Com-ex (99)13), förekommer skillnader mellan de olika språkversionerna. I de engelska och franska versionerna i EGT L 176 anges både artiklarna 62 och 63 i EG-fördraget som rättslig grund för handboken och de gemensamma konsulära instruktionerna, medan övriga versioner endast nämner artikel 62 i EG-fördraget.

4. SUBSIDIARITETS- OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPERNA

Enligt artikel 62.1 och 62.2 a i EG-fördraget är gemenskapen behörig att vidta åtgärder som gäller både passage av medlemsstaternas inre gränser för att säkerställa att inga kontroller utförs på personer när de passerar dessa gränser, och passage av de yttre gränserna. Sådana åtgärder skall antas inom fem år efter Amsterdamfördragets ikraftträdande.

Nuvarande gemenskapsregler om passage av medlemsstaternas yttre gränser samt frånvaron av kontroller av personer vid de inre gränserna ingår i Schengenregelverket som har införlivats inom Europeiska unionens ramar. Detta regelverk måste dock förtydligas, utvecklas och kompletteras. Det är alltså tydligt att nuvarande regelverk avseende de inre och yttre gränserna endast kan utvecklas om gemensamma åtgärder grundade på EG-fördraget vidtas.

I artikel 5 i EG-fördraget föreskrivs att gemenskapen inte skall ”vidta någon åtgärd som går utöver vad som är nödvändigt för att uppnå målen i detta fördrag”.

Gemenskapsåtgärden bör ges en form som tillåter att målet med åtgärden uppnås och att åtgärden genomförs så effektivt som möjligt.

Eftersom det föreslagna initiativet, dvs. om införande av en gemenskapskodex om gränspassage för personer innebär en utveckling av Schengenregelverket, har vi valt förordningsformen för att se till att tillämpningen blir enhetlig i alla medlemsstater som tillämpar Schengenregelverket.

5. VERKNINGARNA AV DE OLIKA PROTOKOLL SOM FOGATS TILL FÖRDRAGEN

Avdelning IV i EG-fördraget är den rättsliga grunden för förslag om åtgärder som rör passage av medlemsstaternas inre och yttre gränser och därför gäller den varierande ordning som följer av protokollen om Förenade kungarikets och Irlands respektive Danmarks ställning samt av Schengenprotokollet.

Förordningsförslagen innebär en vidareutveckling av Schengenregelverket. Därför måste nedanstående verkningar av protokollen beaktas.

Förenade kungariket och Irland

Enligt artiklarna 4 och 5 i protokollet om införlivande av Schengenregelverket inom Europeiska unionens ramar gäller följande: ”Irland och Förenade Konungariket Storbritannien och Nordirland, som inte är bundna av Schengenregelverket, får när som helst begära att vissa eller samtliga bestämmelser i detta regelverk skall tillämpas på dem.”

Förslagen innebär en utveckling av bestämmelserna i Schengenregelverket, i vilket Förenade kungariket och Irland inte deltar enligt rådets beslut (EG) nr 365/2000 av den 29 maj 2000 om en begäran från Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland om att få delta i vissa bestämmelser i Schengenregelverket och rådets beslut (EG) nr 192/2002 av den 28 februari 2002 om Irlands begäran om att få delta i vissa bestämmelser i Schengenregelverket. Förenade kungariket och Irland deltar

därför inte i antagandet av regelverket och därför är det inte bindande för eller tillämpligt i dessa båda länder.

Vad gäller de inre gränserna (avdelning III i förordningen) måste man också beakta protokollet om tillämpning av vissa inslag i artikel 14 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen på Förenade kungariket och Irland. Enligt protokollet får dessa medlemsstater får införa eller genomföra kontroller vid sina gränser, även gränser till territorier för vilkas yttre förbindelser Förenade kungariket ansvarar. Enligt samma protokoll får övriga medlemsstater genomföra kontroller av personer som kommer till deras territorium från Förenade kungariket, eller andra territorier för vilkas yttre förbindelser det landet ansvarar, eller från Irland.

Danmark

Enligt det protokoll om Danmarks ställning som fogats till Amsterdamfördraget skall Danmark inte delta i rådets beslut om åtgärder enligt avdelning IV i EG-fördraget, med undantag för ”åtgärder för att bestämma de tredjeländer vars medborgare är skyldiga att ha visering när de passerar medlemsstaternas yttre gränser eller på åtgärder som avser en enhetlig utformning av viseringar” (före detta artikel 100c i EG-fördraget).

Detta förslag innebär en utveckling av Schengenregelverket och enligt artikel 5 i protokollet skall Danmark ”inom en tid av sex månader efter det att rådet har beslutat om ett förslag eller initiativ om utbyggnad av Schengenregelverket enligt bestämmelserna i avdelning IV i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, besluta huruvida det skall genomföra detta beslut i sin nationella lagstiftning”.

Norge och Island

Enligt artikel 6 första stycket i Schengenprotokollet undertecknades den 18 maj 1999 ett avtal mellan rådet, Norge och Island om dessa båda staters associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket.[25]

I artikel 1 i avtalet fastslås det att Norge och Island skall associeras med Europeiska gemenskapens och Europeiska unionens verksamhet på de områden som omfattas av bestämmelserna i avtalets bilaga A (om bestämmelser i Schengenregelverket) och bilaga B (om Europeiska gemenskapens rättsakter som har ersatt motsvarande bestämmelser i den konvention som undertecknades i Schengen eller antagits i enlighet med denna konvention) och den vidare utvecklingen av dessa bestämmelser.

I artikel 2 i avtalet fastslås att de rättsakter och åtgärder som Europeiska unionen vidtagit för att ändra eller bygga vidare på Schengenregelverket (bilagorna A och B) också skall godtas, genomföras och tillämpas av Island och Norge.

Detta förslag innebär en komplettering och vidareutveckling av Schengenregelverket såsom det definieras i bilaga A till avtalet.

---

[25] EGT L 176, 10.7.1999, s. 36.

Enligt avtalets artikel 4 måste frågorna därför behandlas i den gemensamma kommittén, för att Norge och Island skall ha möjlighet ”att förklara de problem de möter i samband med” åtgärden och ”att uttala sig i alla frågor som rör utvecklingen eller genomförandet av bestämmelser som berör dem”.

6. INVERKAN PÅ DE NYA MEDLEMSSTATERNA PÅ GRUND AV ATT RÄTTSAKTERNA OM OM VIDAREUTVECKLING AV SCHENGENREGELVERKET SOM SKALL GENOMFÖRAS I TVÅ STEG

I artikel 3 i anslutningsakten[26] anges att Schengenregelverket och de rättsakter som grundas på detta, eller på annat sätt har samband med det, och som finns förtecknade i den bilaga som det hänvisas till i artikeln skall vara bindande för och tillämpliga i de nya medlemsstaterna från och med anslutningen. Bestämmelser och rättsakter som det inte görs någon hänvisning till i bilagan skall visserligen vara bindande för de nya medlemsstaterna från och med anslutningen, men de kommer att bli tillämpliga i de nya medlemsstaterna först efter det att ett särskilt rådsbeslut om detta har antagits i enlighet med artikeln (artikel 3.2. i anslutningsakten).

Detta är det s.k. tvåstegsgenomförandet av Schengenregelverket som innebär att vissa av Schengenbestämmelserna skall vara bindande för och tillämpliga i de nya medlemsstaterna från och med anslutningen, medan andra som är direkt kopplade till avskaffandet av inre gränskontroller skall vara bindande från och med anslutningen, men tillämpliga i de nya medlemsstaterna först efter det att det ovannämnda rådsbeslutet har fattats.

När det gäller Schengenbestämmelserna om de yttre gränserna (artiklarna 3–8 i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet och därtill knutna genomförandebeslut, även den gemensamma handboken) förtecknas de i bilagan och är alltså bindande och tillämpliga i de nya medlemsstaterna från anslutningen.[27]

Däremot förtecknas inte Schengenbestämmelserna om upphävandet av personkontrollen vid de inre gränserna i bilagan och gäller alltså inte de nya medlemsstaterna vid deras inträde i unionen.

Därför kommer efter antagandet av föreliggande förslag, som ersätter och vidareutvecklar den gemensamma handboken, liksom vissa bestämmelser i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet, om att införa en gemenskapskodex om gränspassage för personer, att vara bindande och tillämpligt i de nya medlemsstaterna endast när det gäller bestämmelser om de yttre gränserna (avdelning II och de bilagor som nämns där samt avdelningarna I och IV i den mån de hänvisar till bestämmelserna i avdelning II).

Vad gäller bestämmelserna om passage av de inre gränserna (avdelning III samt avdelningarna I och IV i den mån de hänvisar till bestämmelserna i avdelning III) är de tillämpliga i de nya medlemsstaterna först efter det rådsbeslut som avses i artikel 3.2 i anslutningsakten.

---

[26] EUT L 236, 23.9.2003, s. 33.

[27] Med undantag för artikel 5.1 d, som gäller användning av Schengens informationssystem.

7. KOMMENTARER TILL DE ENSKILDA ARTIKLARNA

Avdelning I: Allmänna bestämmelser

Artikel 1

I denna artikel definieras syftet med förordningen, dvs. fastställande av gemenskapskodexen om gränspassage för personer. Dessa regler omfattar både kontroll av de yttre gränserna (avdelning II och bilagorna) och avskaffande av personkontroller vid de inre gränserna och återinförandet av sådana kontroller under vissa omständigheter (avdelning III).

Artikel 2

De flesta definitionerna i denna artikel är hämtade från artikel 1 i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet, även om det i vissa fall har ansetts lämpligt att förtydliga eller utveckla vissa befintliga definitioner eller lägga till nya. Det har dessutom varit nödvändigt att anpassa dem för att ta hänsyn till gemenskapsramen och -terminologin (exempelvis ”medlemsstater” i stället för ”avtalsslutande parter”).

Hänvisningen till ”medlemsstaterna” i definitionerna och mer allmänt i hela förslaget skall förstås dels mot bakgrund av Schengenprotokollet i fråga om Förenade kungarikets och Irlands tillämpning av Schengenregelverket (se parlamentet avsnitt punkt 5 ovan) och dels artikel 3 i anslutningsfördraget när det gäller de nya medlemsstaternas tillämpning av Schengenregelverket i två etapper (avsnitt 6 ovan). Dessutom skall hänsyn tas till Norges och Islands särställning i fråga om Schengenregelverket, vilket framgår av avsnitt 5 ovan. I motiveringen används uttrycket ”Schengenstater” av rent praktiska skäl för att hänvisa till de medlemsstater som tillämpar hela Schengenregelverket i enlighet med fördragen och de protokoll som fogats till dessa.

Definitionerna av ”inre gränser” och ”yttre gränser” är huvudsakligen hämtade från artikel 1 i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet, där inre gränser definieras som gemensamma landgränser mellan Schengenstaterna, flygplatser för inrikesflyg i dessa stater samt kusthamnar och insjöhamnar för reguljära färjeförbindelser i Schengenstaterna. Begreppet ”insjöhamn” har lagts till för att det även täcker sådana fall där en sjö omges av flera medlemsstater samtidigt eller av en medlemsstat och flera tredjeländer (exempelvis Bodensjön som är omgiven av Tyskland, Österrike och Schweiz).[28]

Definitionen av ”inrikesflyg” är också hämtad från artikel 1 i konventionen och gäller uteslutande flygtrafik som ankommer till eller avgår från Schengenstaternas territorium.

Definitionen av ”reguljära färjeförbindelser” har lagts till här eftersom den omfattas av definitionen av ”inre gränser”. Den är hämtad från nuvarande definition i den del

[28] Utan att det påverkar de pågående förhandlingarna med Schweiz om en associering till Schengenregelverket.

av handboken som gäller kontroll av sjötrafiken (punkt 3.4.1.5 i del II), men har anpassats för att göras förenlig med befintlig gemenskapslagstiftning.[29]

Begreppet ”tredjelandsmedborgare” är negativt definierat på så sätt att det utesluter unionsmedborgare i den mening som avses i artikel 17.1 i EG-fördraget. Det omfattar alltså också flyktingar och statslösa.

Definitionen av ”tredjelandsmedborgare registrerad på spärrlista” är hämtad från artikel 1 i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet och hänvisar till tredjelandsmedborgare som i Schengens informationssystem har registrerats för nekad inresa enligt vad som föreskrivs i artikel 96 i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet.

Begreppet ”personer som åtnjuter fri rörlighet enligt gemenskapslagstiftningen” är nytt i konventionen och omfattar följande:

– Unionsmedborgare, i den mening som avses i artikel 17.1 i fördraget, samt unionsmedborgares familjemedlemmar som är tredjelandsmedborgare och som utövar sin rätt till fri rörlighet på Europeiska unionens territorium. En hänvisning görs här till direktiv 2004/38/EG av den 29 april 2004 om unionsmedborgares och deras familjemedlemmars rätt att fritt röra och uppehålla sig på medlemsstaternas territorium, där dessa personkategoriers rättigheter specificeras i detalj (se kommentaren till artikel 3).

– Tredjelandsmedborgare och deras familjemedlemmar, oavsett nationalitet, som enligt överenskommelser mellan gemenskapen och dess medlemsstater å ena sidan och deras ursprungsländer å den andra åtnjuter samma rätt till fri rörlighet som unionsmedborgare. Denna hänvisning gäller särskilt de länder som undertecknat avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och Schweiz.

Definitionen av ”gränsövergångsställe” är hämtad från artikel 1 i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet och gäller varje gränsövergångsställe som godkänts för passage av olika typer av gränser.

Begreppet ”gränskontroll” är hämtad från artikel 1 i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet, dvs. att gränskontrollen är en kontroll som endast grundas på en avsikt att passera gränsen. För att tydliggöra begreppets innebörd och räckvidd bör det betonas att det allmänna begreppet ”gränskontroll” omfattar både

– kontroll av personer vid gränsövergångsställen och

– bevakning mellan gränsövergångsställena.

[29] Direktiv 2002/6/EG av den 18 februari 2002 om rapporteringsformaliteter för fartyg som ankommer till och/eller avgår från hamnar i gemenskapens medlemsstater (EGT L 67, 9.3.2002, s. 31) och rådets direktiv 98/41/EG om registrering av personer som färdas ombord på passagerarfartyg som ankommer till eller avgår från hamnar i gemenskapens medlemsstater (EGT L 188, 2.7.1998, s. 35).

Definitionen av begreppet ”gränsbevakningspersonal” införs för att förenkla hänvisningar i förordningen till nationella myndigheter med ansvar för gränskontrollerna enligt den nationella lagstiftningen i varje medlemsstat.

Vad gäller definitionen av ”lokal gränstrafik”, som är ny för konventionen om tillämpning av Schengenavtalet, hänvisas till definitionen i artikel 3 i förslaget till rådets förordning om inrättande av en ordning för lokal gränstrafik vid medlemsstaternas yttre landgränser (se KOM(2003) 502 slutlig, 2003/0193(CNS)).

Definitionen av ”transportör” är i sin helhet hämtad från artikel 1 i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet och gäller varje fysisk eller juridisk person som ombesörjer transporter luft-, sjö- eller landvägen.

Definitionen av ”uppehållstillstånd” bygger på definitionen i artikel 1.2 i förordning nr 1030/2002 om en enhetlig utformning av uppehållstillstånd för medborgare i tredje land.[30] Den definitionen bygger i sin tur på den definition som återfinns i artikel i i Schengenkonventionens. För klarhetens skull har vi också lagt till att viseringar inte längre omfattas av definitionen ”uppehållstillstånd”. Artikel 1.2 a iii) i förordning (EG) nr 1030/2002 innebär att förordning (EG) nr 1030/2002 inte skall tillämpas på vissa typer av tillstånd som utfärdats av de medlemsstater som inte tillämpar bestämmelserna i artikel 21 i Schengenregelverket (särskilt Förenade kungariket som ändå tillämpar förordning (EG) nr 1030/2002) har inte tagits med, eftersom den inte är relevant för denna förordning.

De tre sista definitionerna åberopas slutligen i nuvarande punkt 3.4.1 i den gemensamma handbokens del II.

Artikel 3

I denna artikel definieras tillämpningsområdet för förordningen. Den gäller alla personer som passerar gränsen till en medlemsstat utan att det påverkar de rättigheter för vissa specifika personkategorier som följer av andra gemenskapslagar. Dessutom föreskrevs det redan i artikel 134 i Schengenkonventionen (obsolet sedan den 1 maj 1999): ”Bestämmelserna i denna konvention skall endast tillämpas i den mån de är förenliga med gemenskapsrätten”.

För personer som åtnjuter fri rörlighet enligt gemenskapslagstiftningen innebär detta att förordningen varken gäller bestämmelserna i direktiv 2004/38/EG av den 29 april 2004 om unionsmedborgares och deras familjemedlemmars rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier inte påverkar befintliga avtal med vissa tredjeländer om fri rörlighet för personer (se kommentaren till artikel 2 ovan). I detta direktiv fastslås, särskilt i artikel 5, att unionsmedborgarna har rätt att resa in på alla medlemsstaters territorium med ett giltigt identitetskort eller pass (familjemedlemmar som är tredjelandsmedborgare får resa in med pass och får även underkastas krav på visering som enkelt och gratis skall utställas till dem). Därför skall unionsmedborgarna och personer som åtnjuter fri rörlighet enligt gemenskapslagstiftningen inte genomgå den noggrannare kontroll som föreskrivs i artikel 6, såvitt det inte finns indicier som talar för att den berörda personen utgör ett

[30] EGT L 157, 15.6.2002, s. 1.

verkligt, faktiskt och tillräckligt allvarligt hot mot den allmänna ordningen, säkerheten eller folkhälsan i en medlemsstat. Detta gäller också nekad inresa (artikel 11 i förordningen). Personer som åtnjuter fri rörlighet enligt gemenskapslagstiftningen får endast nekas inresa om de anses utgöra ett hot mot den allmänna ordningen, säkerheten eller folkhälsan i enlighet med artikel 27 i ovannämnda direktiv. I direktivet regleras dessutom formaliteter och rättsäkerhetsgarantier för personer som åtnjuter fri rörlighet enligt gemenskapslagstiftningen och som blivit föremål för ett beslut om nekad inresa.

Vad gäller flyktingar och personer som söker internationellt skydd gäller hänvisningen i första hand Genèvekonventionen av den 28 juli 1951 angående flyktingars rättsliga ställning, ändrad genom New York-protokollet av den 31 januari 1967, och de olika gemenskapsrättsliga instrument som antagits eller är på väg att antas på området internationellt skydd.

Den hänvisning till sådan varaktigt bosatta som avses i direktiv 2003/109/EG syftar framför allt till att säkerställa rättigheterna i detta direktiv eftersom varaktigt bosatta har gynnsammare villkor i fråga om rätten till bosättning i medlemsstaterna än andra tredjelandsmedborgare.

Avdelning II – Yttre gränser

Artikel 4

Punkterna 1 och 2 i denna artikel är hämtade från nuvarande artikel 3.1 i Schengenkonventionen samt punkterna 1.3, 1.3.1, 1.3.2 och 1.3.3 i del I i den gemensamma handboken. I dessa bestämmelser fastslås den allmänna principen om gränspassage vid särskilda godkända gränsövergångsställen och vid fastställda öppethållandetider men också undantag från denna princip, exempelvis när det gäller lokal gränstrafik, fritidsbåtstrafik, kustfiske eller sjömän som går i land. En redan förekommande praxis har också tagits med och närmare beskrivits, nämligen möjligheten att utse specifika gränspassager för lokal gränstrafik. Detta överensstämmer med kommissionens förslag om lokal gränstrafik (KOM(2003) 502 slutlig).

Förteckningen över alla godkända gränsövergångsställen finns i bilaga I till förordningen (nuvarande bilaga 1 till handboken).

I punkt 3 omformuleras artikel 3.2 i Schengenkonventionen om påföljder för passage utan tillstånd av de yttre gränserna. På så sätt anpassas den bättre till EG-rättens språkbruk utan att principen för den skull ändras. En hänvisning till internationella åtaganden på området internationellt skydd har lagts till. Den gäller i synnerhet artikel 31 i flyktingkonventionen. Enligt artikeln är det förbjudet att bestraffa flykting, som anländ direkt från område där hans liv eller frihet är i fara och som utan tillstånd inrest eller uppehåller sig inom den fördragsslutande statens område, under förutsättning att flyktingen utan dröjsmål anmäler sig hos myndigheterna och visar godtagbara skäl för sin olovliga inresa eller sitt olovliga uppehåll.

Artikel 5

Punkt 1 återger de enhetliga inresevillkor som redan finns i artikel 5.1 i Schengenkonventionen. Det skall understrykas att den medlemsstat vid vars gräns tredjelandsmedborgaren infinner sig ansvarar för att inresekontrollen genomförs. Detta sker inte enbart i eget intresse utan också i övriga Schengenstaters intresse, eftersom det inte längre förekommer några gränskontroller inom Schengenområdet. Därför måste bedömningen av hotet för den allmänna ordningen och inre säkerheten göras mot bakgrund av alla Schengenstaters intressen, framför allt genom kontroller i SIS men också genom utbyte av andra relevanta upplysningar mellan behöriga myndigheter.

Till de villkor som redan finns i Schengenkonventionen har fogats hot mot folkhälsan. Detta har redan, i vissa begränsade fall, övervägts som ett giltigt skäl för att neka unionsmedborgare inresa (direktiv 64/221/EEG). Det åberopas också i det nya direktivet 2004/38/EG av den 29 april 2004 om unionsmedborgares och deras familjemedlemmars rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier. I detta direktiv anges också tillämpningskriterierna för detta villkor. Införandet av en hänvisning till folkhälsan i förordningen innebär att lagstiftningen kan göras enhetlig och att skillnader i behandlingen av unionsmedborgare och tredjelandsmedborgare undviks.

Giltiga resehandlingar definieras i verkställande kommitténs beslut SCH/Com-ex (98)56 och SCH/Com-ex (99)14 av den 28 april 1999.[31] Genom besluten infördes bl.a. en förteckning över resehandlingar som möjliggör passage av de yttre gränserna och i vilka en visering kan införas. Förteckningen uppdateras löpande av rådets generalsekretariat.

I punkt 2 hänvisas det till bilaga II i fråga om handlingar och omständigheter som syftar till att verifiera om villkoren i punkt 1 efterlevs. En redovisning av sådana motiv för inresa vid en kortare vistelse i medlemsstaterna får naturligtvis inte begäras av tredjelandsmedborgare som innehar uppehållstillstånd som utställts av en medlemsstat. Till befintliga kategorier (tjänste- eller turistresor osv.) har fogats en punkt om de handlingar som skall visas upp av personer som omfattas av reglerna om lokal gränstrafik. Den är kopplad till kommissionens två förslag till förordningar om inrättande av en ordning för lokal gränstrafik (KOM(2003) 502 slutlig). Där är ett av villkoren att den som reser in skall kunna ”uppvisa handlingar som bevisar att de är gränsboende och att de har legitima, till exempel familjemässiga, sociala, kulturella eller ekonomiska skäl att ofta passera gränsen i lokal gränstrafik.” Det förefaller emellertid nödvändigt att, åtminstone upplysningsvis, precisera vilka typer av handlingar som gränsbevakningspersonalen med stöd i ordningen för lokal gränstrafik faktiskt kan kräva att den inresande skall visa upp. Dessutom har en sista punkt lagts till om att tredjelandsmedborgare med visering är skyldiga att inneha en reseförsäkring. Den är hämtad från den punkt som genom rådets beslut om reseförsäkringar (beslut 17/2004/EG av den 22 december 2003) nyligen fogats till handboken, men har anpassats något.

[31] EGT L 239, 22.9.2000, s. 207 och 298.

Punkt 3 gäller kriterierna för bedömningen av medel för inresandes uppehälle. Där görs en hänvisning till bilaga III (nuvarande bilaga 10 i handboken) i fråga om de referensbelopp som årligen fastställs av de nationella myndigheterna i varje enskild medlemsstat.

Den princip som formuleras i punkt 4 framgår inte uttryckligen av artikel 5 i Schengenkonventionen, men den härleder sig från konventionens artikel 21 (där föreskrivs att den som har fått uppehållstillstånd i en Schengenstat har rätt att vistats i en annan Schengenstat under tre månader). Den omnämns dessutom också i punkt 6.2 i del II av handboken.

Punkt 5 återber bestämmelserna i artikel 5.3 i Schengenkonventionen om beviljad genomresa för tredjelandsmedborgare som innehar uppehållstillstånd eller visering som utfärdats av någon av Schengenstaterna. Sådan resa kan beviljas även om personen i fråga inte uppfyller inresevilkoren, dock under förutsättning att han inte är registrerad på spärrlistan i den stat som han vill resa igenom.

I punkt 7 fastställs slutligen att listan över uppehållstillstånd som de båda föregående punkterna hänför sig till omfattar alla tillstånd och viseringar som utställts av medlemsstaterna (fr.o.m. den 12 augusti 2004) i enlighet med förordning (EG) nr 1030/2002, genom vilken en enhetlig modell för uppehållstillstånd infördes. Dessa uppehållstillstånd och viseringar återfinns för närvarande i bilaga 4 till de gemensamma konsulära anvisningarna.

Artikel 6

I denna artikel, som huvudsakligen återger innehållet i artikel 6.1 och 6.2 i Schengenkonventionen liksom punkt 1.2 i del II i den gemensamma handboken, anges de enhetliga principer som skall gälla för kontroll vid de yttre gränserna.

I punkt 2 fastställs att alla personer, inklusive unionsmedborgare, som passerar en medlemsstats yttre gräns skall underkastas en minimikontroll av resehandlingarna för att deras identitet skall kunna fastställas. Vidare anges att kontrollen skall ske i enlighet med nationella regler och att den också kan gälla fordon och föremål som medförs av personer vid gränspassagen. Det skall ändå understrykas att enligt förordningen är syftet med kontrollerna av fordon och föremål som medförs av personer vid gränspassagen endast att kontrollera huruvida villkoren i artikel 5 är uppfyllda, bl.a. för att förhindra olaglig invandring (exempelvis för att kontrollera att inte någon person göms i fordonet) och eventuella hot mot den inre säkerheten och den allmänna ordningen i medlemsstaterna (exempelvis för att kontrollera att personer inte för in vapen eller andra farliga föremål). Detta förhindrar förstås inte att andra typer av kontroller (exempelvis tull-, veterinär- eller växtskyddskontroller) utförs på grundval av gällande gemenskaps- eller nationell lagstiftning.

Vid inresa och utresa skall tredjelandsmedborgare dessutom underkastas en noggrannare kontroll (punkt 3) för att klargöra skälen till inresan på medlemsstaternas territorium och säkerställa att de inte utgör något hot mot den inre säkerheten, den allmänna ordningen och folkhälsan i medlemsstaterna.

Som tidigare framhållits (se kommentaren till artikel 3) får den noggrannare kontrollen alltså inte rikta sig mot personer som åtnjuter fri rörlighet enligt

gemenskapslagstiftningen, såvitt det inte finns indicier som talar för att den berörda personen utgör ett verkligt, faktiskt och tillräckligt allvarligt hot mot den allmänna ordningen, säkerheten eller folkhälsan i en medlemsstat.

I punkt 4 hänvisas det till bilaga IV i fråga om närmare föreskrifter för personkontroller.

Artikel 7

Denna artikel är hämtad från artikel 6.2 e i Schengenkonventionen, men något ändrad. Den nya formuleringen, och särskilt begränsningen av möjligheten till mindre omfattande kontroller ”på grund av särskilda omständigheter”, återger lydelsen i kommissionens förslag om skyldighet för medlemsstaternas behöriga myndigheter att systematiskt förse tredjelandsmedborgares resehandlingar med stämpel (KOM(2003) 664 av den 6 november 2003). Tredjelandsmedborgares möjlighet att få sina resehandlingar stämplade även vid mindre omfattande kontroller har för övrigt hämtats från ovan nämnda förslag och tagits med här.

Av punkt 3 framgår att de närmare föreskrifterna för mindre omfattande kontroller och villkoren för prioriteringarna återfinns i bilaga V. I likhet med nuvarande bestämmelser skall alltså kontrollen av inresetrafiken i princip ha företräde framför utresekontrollen.

Artikel 8

Detta är en ny artikel som innehåller allmänna regler om att anordna åtskilda köer vid gränsövergångarna och den skyltning som krävs. Skyldigheten att anordna åtskilda kontrollköer på ett sätt som tydligt visar vilken utgång som är avsedd för personer som åtnjuter fri rörlighet enligt gemenskapslagstiftningen och vilken som är avsedd för tredjelandsmedborgare gäller enligt beslut SCH/Com-ex (94)17, rev. 4,[32] endast internationella flygplatser. I detta beslut föreskrivs också en enhetlig skyltning för att skilja EU-medborgare och tredjelandsmedborgare åt. Vad gäller sjögränser, särskilt i fråga om kontroller av personer ombord på färjor, föreskrivs i nuvarande punkt 3.4.4.5 i handbokens del II, att ”alltefter möjligheterna skall infrastruktursystem anordnas för detta” för att göra en åtskillnad mellan de kontroller som gäller EU- och EES-medborgare och de som gäller tredjelandsmedborgare. I nuvarande regelverk sägs ingenting om hur infrastrukturen vid landgränserna skall anordnas.

Denna nya artikel grundar sig alltså på befintliga bestämmelser och däri beaktas också det arbete som utförts inom gränsarbetsgruppen under 2003, särskilt förslaget till beslut om fastställande av minimibeteckningar på skyltar vid gränsövergångsställen vid de yttre gränserna[33] och rådets slutsatser om skilda köer vid övergångsställen vid de yttre gränserna.[34]

Skyldigheten att anordna skilda köer vid internationella flygplatser bibehålls. Inrättandet av skilda köer förblir däremot frivilligt vid medlemsstaternas sjö- och

---

32 EGT L 239, 22.9.2000, s. 168.
33 Rådets dokument nr 16184/03 FRONT 186 COMIX 769.
34 Rådets dokument nr 8498/03.

landgränser. Särskilda bestämmelser om köer vid landgränser finns i bilaga X (se kommentarerna nedan).

Vad gäller minimibeteckningarna, återges innehållet i det ovannämnda förslaget till beslut därför att också schweiziska medborgare och deras familjemedlemmar omfattas av gemenskapsreglerna om fri rörlighet efter det att avtalet med Schweiz om fri rörlighet för personer trädde i kraft den 1 juni 2002. Det bör noteras att personer som åtnjuter fri rörlighet enligt gemenskapslagstiftningen också kan använda utgångar som inte längre är märkta ”NON EU/EEA” utan med ”ALL PASSPORTS”. Förlagorna till dessa skyltar återfinns i bilaga VI.

Senast den 31 maj 2009 skall medlemsstaterna ha anpassat all skyltning vid gränsövergångsställena. Om de byter ut skyltarna före detta datum, skall de fastställda minimibeteckningarna följas. Detta återges också i ovannämnda förslag.

På grund av tvåstegsgenomförandet av Schengenregelverket förblir tillämpningen av denna artikel frivillig vid gränserna mellan de medlemsstater som ännu inte har slopat kontrollerna vid sina gemensamma gränser. Detta förklaras av strävan att inte kräva alltför stora investeringar av medlemsstaterna vid gränser som till sin natur inte är annat än ”tillfälliga” yttre gränser.

Artikel 9

Stämplingen av resehandlingar regleras för närvarande i punkt 2.1 i del II i den gemensamma handboken. I enlighet med ovannämnda förslag om stämpling av resehandlingar införs skyldigheten att ”systematiskt” förse tredjelandsmedborgares resehandlingar med stämpel vid inresa (punkt 1).

I punkt 2 föreskrivs möjliga undantag från principen om stämpling av tredjelandsmedborgares resehandlingar. Utöver de undantag som redan fastställs i punkterna 2.1.1, 2.1.5 och 2.1.6 i del II i handboken införs undantag från stämpling av resehandlingarna för personer som omfattas av reglerna om lokal gränstrafik för att på så sätt uppnå förenlighet med ovannämnda förslag om lokal gränstrafik och om stämpling av resehandlingar.

Vad gäller utresestämpeln, framgår av punkt 3 att resehandlingar som innehåller visering för flera inresor systematiskt skall förses med en stämpel och uppgifter om vistelsens totala längd.

I punkt 4 åberopas bilaga VII i fråga om de närmare föreskrifterna vid stämplingen. Bestämmelserna för hur handlingar skall förses med stämpel samt bestämmelserna om stämpelns form och särdrag har inte ändrats. Vissa bestämmelser hämtade från rådets (rättsliga och inrikes frågor) slutsatser från den 5 och 6 juni 2003 om särskilda säkerhetsegenskaper hos enhetliga in- och utresestämplar (rådets dokument nr 9390/03 FRONT 60 COMIX 308). Enligt dessa bestämmelser skall myndigheterna regelbundet ändra numren på de gemensamma inrese- och utresestämplarnas säkerhetskoder. Samma säkerhetskod skall vara giltig i högst en månad. Dessutom planeras ett utbyte av information om stämplarnas säkerhetskoder samt förkomna och stulna stämplars säkerhetskoder. Detta utbyte skall främst ske genom de nationella kontaktpunkterna för utbyte av information om säkerhetskoderna för de

stämplar som används vid gränsövergångsställena (förtecknade i rådets dokument nr 7221/03 FRONT 23 COMIX 147 [RESTREINT UE]).

Artikel 10

I denna artikel, som gäller bevakningen mellan gränsövergångsställena, kommer från artikel 6.3 i Schengenkonventionen och punkt 2.2 i del II i den gemensamma handboken. Där anges också att beslut om eventuella närmare föreskrifter för att utföra bevakningen skall fattas i enlighet med kommittéförfarandet i artikel 30 i denna förordning.

Artikel 11

Punkt 1 återger innehållet i artikel 5.2 i Schengenkonventionen om nekad inresa för tredjelandsmedborgare som inte uppfyller inresevillkoren i artikel 6 i förordningen. Här föreskrivs också att en medlemsstat undantagsvis kan tillåta inresa på det egna territoriet av humanitära skäl, på grund av internationella åtaganden eller i eget intresse.

Punkt 2 hänvisar till fallet att en person som saknar visering – och alltså inte uppfyller inresevillkoren – men ändå uppfyller villkoren för utfärdande av viseringar vid gränsen enligt bestämmelserna i artikel 1 i förordning (EG) nr 415/2003. Det gäller särskilt fall där personen i fråga inte haft möjlighet att ansöka om visering i förväg p.g.a. oförutsedda och tvingande omständigheter, förutsatt att han uppfyller övriga inresevillkor och att återresan till ursprungslandet eller genomresan är garanterad. Det skall noteras att punkterna 5 och 5.1 i del II i handboken efter det att förordning (EG) nr 415/2003 trätt i kraft har ersatts med en hänvisning till den förordningen.

Punkt 3 återger punkterna 1.4.1 och 1.4.2 i del II i handboken. Här infogas också en hänvisning till det enhetliga formuläret i bilaga VIII, del B, med hjälp av vilket tredjelandsmedborgaren skall kvittera beslutet om avslag. I samma bilaga (del A) återfinns de närmare föreskrifterna för avslag.

I punkt 4 fastställs gränsbevakningspersonalens skyldighet att neka inresa för tredjelandsmedborgare som är föremål för ett beslut om avslag.

Artikel 12

Denna artikel är hämtad från artikel 6.4 och 6.5 i Schengenkonventionen, där medlemsstaternas åläggs att sätta in ”lämplig personal i tillräckligt antal”. Samtidigt framhålls också att ”medlen” skall vara anpassade till en hög grad av kontroll vid de yttre gränserna.

Artikel 13

I punkt 1 i denna artikel återges innehållet i punkterna 1.1.1 och 1.1.2 i del II i den gemensamma handboken. Där fastslås endast att gränsbevakningspersonalen skall utöva kontrollen enligt nationella regler och att de skall ha den straffrättslig behörighet som de nationella reglerna ger dem.

Genom punkt 3 införs förteckningen över myndigheter med ansvar för gränsbevakningen som bilaga IX till denna förordning (i stället för att skriva in den i själva artikeltexten, vilket är fallet i den gemensamma handboken).

Eftersom flera myndigheter enligt nationell lagstiftning kan vara skyldiga att bevaka gränserna, blir medlemsstaterna i och med den nya punkt 4 skyldiga att säkerställa den samordning och det samarbete mellan olika myndigheter som krävs för en effektiv personkontroll vid gränserna.

Artikel 14

Denna artikel ersätter artikel 7 i Schengenkonventionen samt punkterna 4, 4.1 och 4.2 i del II i den gemensamma handboken, om samarbete mellan medlemsstaterna för att uppnå en effektiv kontroll och bevakning. I stället för att återge innehållet i gällande bestämmelser hänvisas det till den kommande Europeiska byrån för förvaltningen av det operativa samarbetet vid de yttre gränserna, eftersom byrån, när den inrättats, kommer att få uppgifter som rör det operativa samarbetet mellan medlemsstaterna. Detta omfattar informationsutbyte, harmonisering av anvisningarna och den gemensamma delen av utbildningen av gränsbevakningspersonal, samordning av medlemsstaternas gemensamma insatser, gemensamma riskbedömningar och slutligen förvaltningen av gemensam teknisk utrustning.

Artikel 15

I detta fall rör det sig om en ny artikel, vars innehåll påverkats av både nuvarande praxis och de slutsatser som antogs av rådet (rättsliga och inrikes frågor) den 27 och 28 november 2003[35] om att inrätta flexibla åtgärder för kontroll vid landgränserna i samband med utvidgningen av Europeiska unionen.

Eftersom Schengenregelverket införs i två etapper (se punkt 6 ovan) kommer medlemsstaterna inte att tillämpa hela Schengenregelverket redan vid sitt inträde i unionen. Därför kommer kontrollen av personer vid gemensamma gränser mellan nuvarande och nya medlemsstater samt mellan de nya medlemsstaterna att finnas kvar intill dess att hela Schengenregelverket tillämpas av de nya medlemsstaterna. Det skall dessutom understrykas att det regelverk som gäller dessa gränser – som kan anses vara ”tillfälliga yttre gränser” – är detsamma som gäller Schengenområdets yttre gränser.

I punkt 1 föreskrivs därför att medlemsstaterna inte skall tillämpa artikel 18 sinsemellan – varför de heller ännu inte har upphört med kontrollen vid sina gemensamma landgränser – och att de intill dess att kontrollerna slopas kan genomföra gemensamma kontroller vid dessa gränser, samtidigt som principerna och kriterierna i förordningen efterlevs i fråga om kontroll vid de yttre gränserna. De konkreta metoderna för genomförandet av den gemensamma kontrollen kan fastställas genom bilaterala överenskommelser mellan dessa medlemsstater som dock är skyldiga att hålla kommissionen underrättad.

---

[35] Se rådets dokument nr 15013/03 FRONT 164 COMIX 704 av den 19 november 2003.

Kapitel IV – Bestämmelser om särskilda kontroller och ordningar

Artikel 16

I denna artikel hänvisas det till bilaga X i fråga om bestämmelser och särskilda kontroller för olika typer av gränser (kontroller vid land-, luft- och sjögränser), i synnerhet med avseende på de transportmedel som används för att passera medlemsstaternas yttre gränser. Nedan följer en förteckning över de större förändringar som genomförts i befintliga bestämmelser.

Landgränser

I punkt 1.1. regleras kontrollen av vägtrafiken Den bygger huvudsakligen på punkt 3.1. i del II i den gemensamma handboken. Med stöd i rådets slutsatser av den 8 maj 2003 (se även kommentarerna om de allmänna reglerna i sammanhanget) har bestämmelser om möjligheten att organisera skilda kontrollköer vid gränsövergångsställena införts under denna punkt.

Det är inte obligatoriskt att organisera skilda kontrollköer vid landgränsövergångsställena. Det är en möjlighet som medlemsstaterna kan utnyttja, om de anser det lämpligt och om omständigheterna – vanligen den lokala trafiksituationen – så tillåter. Under ”exceptionella omständigheter” och ”om trafiksituationen och infrastrukturens tillstånd så kräver” kan dessutom medlemsstaternas behöriga myndigheter när som helst upphäva de skilda köerna.

Om en medlemsstat ändå beslutar sig för att organisera skilda köer vid gränsövergångsställena, skall den enhetliga skyltning som föreskrivs i artikel 8 användas.

Medlemsstaterna har också rätt att organisera särskilda köer för personer som omfattas av bestämmelserna för lokal gränstrafik. Detta är förenligt med de förslag till förordning om lokal gränstrafik som anförts ovan.

I punkt 1.2 regleras järnvägstrafiken. Den bygger på bestämmelserna i punkt 3.2 i del II i den gemensamma handboken. I denna del har inga innehållsändringar gjorts, utan endast sådana av formell och språklig natur för att förtydliga bestämmelsen.

Luftgränser

Punkt 2 i bilaga X återger punkterna 3.3 och 3.3.1–3.3.7 (med undantag för obsoleta eller överflödiga bestämmelser, såsom upprepningen av artikel 4 i Schengenkonventionen och exemplen) i del II i den gemensamma handboken, vissa delar av beslut SCH-Com-ex (94)17, rev. 4, samt gränsarbetsgruppens riktlinjer avden 5 juni 2003 om genomförande av effektivare kontroller inom den internationella civila luftfarten (passagerare i privatflygplan).[36]

I punkt 2.1 regleras personkontroller vid internationella flygplatser.

[36] Rådets dokument nr 8782/03, rev. 1.

För att kunna skilja mellan inrikespassagerare, vilka inte omfattas av kontrollerna, och övriga flygpassagerare (de sistnämnda skall kontrolleras), måste en fysisk uppdelning av passagerarströmmarna göras. Därför är medlemsstaternas behöriga myndigheter skyldiga att i samverkan med flygplatsbolaget inrätta lämplig infrastruktur. I praktiken kan detta ske genom avspärrade kontrollområden, uppdelning av trafiken på separata terminaler osv.

I detta avsnitt definieras också kontrollplatsen för resenärer och handbagage, särskilt på transferflygningar.

Dessutom anges det att personkontrollen i princip skall ske utanför flygplanet. Därför skall medlemsstaterna i samverkan med flygplatsbolaget och transportörerna vidta lämpliga åtgärder för att leda resenärerna till de områden som är reserverade för kontroll. De särskilda reglerna om kontroll av flygplansbesättningar framgår av bilaga XI.

Det föreskrivs slutligen att om ett flygplan under en internationell flygning (eller ett utländskt flygplan), på grund av force majeure, vid överhängande fara eller enligt instruktioner från myndigheterna, måste landa på en flygplats som inte är ett godkänt gränsövergångsställe, får detta flygplan inte fortsätta sin flygning förrän de myndigheter som ansvarar för gränskontrollen och gränsbevakningen lämnat sitt tillstånd. Under alla omständigheter får inga undantag göras från tillämpliga regler för personkontroll.

I punkt 2.2 regleras de specifika kontrollerna på sekundära flygplatser. Med hänsyn till den begränsade trafiken på dessa flygplatser, jämfört med internationella flygplatser, är det emellertid i allmänhet inte nödvändigt att fysiskt skilja passagerarna åt eller ständigt ha kontrollpersonal närvarande. Detta påverkar inte bestämmelserna i förordning (EG) nr 2320/2002 om införande av gemensamma skyddsregler för den civila luftfarten och särskilt inte medlemsstaternas skyldighet att utföra säkerhetskontroller av passagerare för att förhindra att förbjudna föremål förs in på skyddsområdena och ombord på flygplan. Dessutom skall garantier lämnas om att personal som utför kontrollen vid behov finns på plats. Därför är den flygplatsansvarige skyldig att tillräckligt långt i förväg meddela behöriga myndigheter om att ett flygplan i internationell trafik ankommer eller avgår.

I överensstämmelse med gränsarbetsgruppens ovannämnda riktlinjer om genomförande av effektivare kontroller inom det internationella civila luftfarten, återges i punkt 2.3 bestämmelserna i punkterna 3.3.5 och 3.3.7 om privatflyg (inklusive segelflygplan, mycket lätta flygplan osv.).

I förhållande till gällande bestämmelser införs en skyldighet för befälhavaren ombord att, för gränsbevakningsmyndigheterna i den medlemsstat som är resans destinationsland, före start avlägga en ”allmän rapport” som skall innehålla uppgifter om flygrutten (i enlighet med artikel 2 i konventionen om internationell civil luftfart) och passagerarnas identitet.

Om ett privat flygplan från ett tredjeland på väg mot en viss medlemsstat landar på en annan medlemsstats territorium, skall de berörda myndigheterna i denna medlemsstat dessutom alltid utföra kontroller och förse den allmänna rapport som

avses ovan med en inresestämpel, så att myndigheterna i destinationsmedlemsstaten vet att en inresekontroll redan utförts.

I de fall där det föreligger tvekan om ett privat flygplans ursprungs- eller destinationsland – alltså om det rör sig om en inrikesflygning eller ej – skall en personkontroll alltid genomföras. Detta gäller både på internationella och sekundära flygplatser.

Slutligen fastslås att de bestämmelser som reglerar segelflygplan, mycket lätta flygplan, helikoptrar och liknande, skall definieras enligt nationell lagstiftning och, i tillämpliga fall, bilaterala avtal.

Sjögränser

På grund av de problem som uppkommit vid tillämpningen av den gemensamma handbokens nuvarande regler, vilka framkommit bl.a. i samband med utvärderingar av Schengensamarbetet, har detta avsnitt och särskilt frågan om kontroll av sjötrafiken (punkt 3.1), varit föremål för en fördjupad undersökning. Dessutom har hänsyn tagits till de synpunkter som framkommer i den hållbarhetsstudie om kontrollen av Europeiska unionens sjögränser som utförts av CIVIPOL Conseils, som lade fram sina slutsatser i juli 2003. I bestämmelser i detta avsnitt införlivas dessutom både innehållet i åtgärdsprogrammet mot olaglig invandring via EU-medlemsstaternas sjögränser som antogs av rådet den 27 november 2003[37] och synpunkterna vid det informella expertmötet den 4 december 2003 om denna del av texten.

I punkt 3.1. åberger hela delen ”Kontroll av sjötrafik” (nuvarande punkt 3.4) i del II i den gemensamma handboken.

Det ansågs inte nödvändigt att upprepa vissa av definitionerna i nuvarande punkt 3.4.1 (exempelvis definitionerna av ”sjötrafik”, ”passagerare”, ”fartyg” och ”besättning”). Övriga definitioner – ”reguljär färjeförbindelse”, ”kryssningsfartyg”, ”fritidsbåtstrafik” och ”kustfiske” – återfinns i artikel 2.

Den nya punkt 3.2. i bilaga X samlar frågorna under punkt 3.4.4 om de specifika bestämmelserna för vissa typer av sjötrafik. Med hänsyn till definitionen av inre och yttre sjögränser (se artikel 2 i förordningen) är det i princip alltid hamnarna som utgör de yttre gränserna. Eftersom det är omöjligt att veta vad som försiggår på fartyg utanför hamnarna, oavsett om de befinner sig på det egna territorialvattnet eller på internationellt vatten (embarkering eller debarkering av passagerare eller varor), skall alla fartyg kontrolleras både vid ankomsten och vid utresan. För vissa typer av sjötrafik kan emellertid principen om systematisk kontroll överges.

Punkt 3.4.4.1 i den gemensamma handboken har inte tagits med i denna del, ty det rör sig om färjeförbindelser mellan två Schengenhamnar och är alltså fråga om passage av inre gränser och inte yttre.

---

37 Rådets dokument nr 15445/03 FRONT 172 COMIX 731.

Punkterna 3.2.1 till 3.2.3 gäller kryssningstrafik. De motsvarar nuvarande punkt 3.4.4.2 som har kompletterats för att dels införliva de bestämmelser som fastställs i åtgärdsprogrammet mot olaglig invandring via EU-medlemsstaternas sjögränser, dels Schengenkatalogens rekommendationer om kryssningsfartyg. Kontroll av passagerarna på dessa fartyg skall i princip bara ske vid den första och sista hamnen inom Schengenområdet, men enligt bestämmelserna kan de också genomföras vid andra hamnar under överfarten om det uppstår en risk för illegal immigration. Dessutom anges vad som skall ske med personer som nekas inresa på territoriet.

Punkterna 3.2.4 till 3.2.7 motsvarar punkt 3.4.4.3. om fritidsbåtstrafik. I dessa punkter införlivas också nya bestämmelser som utfärdats inom ramen för ovannämnda åtgärdsprogram och rekommendationerna i Schengenkatalogen. Det krävs att fritidsbåtar skall angöra en godkänd ankomsthamn och om undantag måste göras, i exceptionella fall eller vid *force majeure*, skall kontrollmyndigheterna om möjligt underrättas före fartygets ankomst. Ett dokument med alla tekniska uppgifter om fartyget och namnen på de ombordvarande skall lämnas till myndigheterna i samband med kontrollen. En möjlighet till undantag föreskrivs för personer som dagligen ägnar sig åt fritidsbåtstrafik och som är kända av hamnmyndigheterna, dock med reservation för att en bedömning av risken för olaglig invandring måste göras.

I punkterna 3.2.8 och 3.2.9 behandlas kustfiske (för närvarande punkt 3.4.4.4 i den gemensamma handboken) med liknande ändringar som i föregående punkter. Kontrollen av kustfiskefartyg som varje dag eller i princip varje dag återvänder behöver inte vara systematisk, dock med reservation för att en bedömning av risken för olaglig invandring måste göras. Enligt reglerna skall fartygets kapten anmäla varje eventuell ändring i besättningslistan och eventuell närvaro av passagerare till de behöriga myndigheterna.

I punkt 3.2.10 återges en närmast identisk lydelse av punkt 3.4.4.5 i den gemensamma handboken om färjeförbindelser som skall underkastas kontroll.

Punkt 3.3. om sjöfarten på de inre vattenvägarna, som motsvarar punkt 3.5 i del II i den gemensamma handboken, har inte ändrats. I praktiken gäller samma bestämmelser som för kontrollen av sjögränserna – i tillämpliga delar – också denna typ av sjöfart.

Artikel 17

I denna artikel föreskrivs möjligheten att inrätta särskilda kontroller för vissa personkategorier, bl.a. flygplanspiloter, sjömän, innehavare av officiella pass, diplomatpass, tjänstepass och medlemmar av internationella organisationer, gränsarbetare och underåriga. Dessa särskilda regler återfinns i bilaga XI. Denna bilaga återger en del av bestämmelserna i nuvarande punkt 6 i del II i den gemensamma handboken, med undantag för punkterna 6.1 (om unionsmedborgare och medlemmar av deras familj), 6.2 (tredjelandsmedborgare med uppehållstillstånd utfärdat av en annan medlemsstat), 6.3 (personer med flyktingstatus och statslösa personer), 6.9 (gruppresor) och 6.10 (asylansökan som lämnas in vid gränsen).

Punkt 6.1 har inte tagits med, eftersom de bestämmelser om inresa och uppehälle som är tillämpliga på EU-medborgare och de personer som åtnjuter fri rörlighet enligt gemenskapslagstiftningen i allmänhet redan regleras i

gemenskapslagstiftningen, vilket framgår av framställningen ovan. Det är alltså inte nödvändigt att återge bestämmelser som redan finns i andra gemenskapslagar. Under alla förhållanden framgår det tydligt av artikel 3 i förordningen att de rättigheter som gäller personer som åtnjuter fri rörlighet enligt gemenskapslagstiftningen inte påverkas av bestämmelserna i förordningen.

Punkt 6.2 återfinns i artikel 6.4 i förordningen.

Punkt 6.3 har inte tagits med. Detta beror främst på att erkännandet av tredjelandsmedborgares, inklusive flyktingars och statslösa personers, resehandlingar inte har harmoniserats och därför faller inom medlemsstaternas eget behörighetsområde. Dessa behöver endast meddela rådets generalsekretariat om sina beslut[38] (dessutom är denna del inte längre aktuell). Vad gäller viseringsbestämmelserna för dessa personkategorier, omfattas de av artikel 3 i förordning (EG) nr 539/2001 och det är inte nödvändigt att införa specifika bestämmelser här. Dessutom strider nuvarande punkt 6.3.2 i del II i den gemensamma handboken (”innehavare av en resehandling för statslösa personer skall vara skyldiga att inneha visering för inresa såvida de inte har ett uppehållstillstånd som är utfärdat av en [Schengenstat]”) mot förordning (EG) nr 539/2001, eftersom den innehåller undantag från viseringskrav för konventionsflyktingar vilka innehar resedokument som utfärdats av ett tredjeland som tillämpar undantaget från viseringskravet när flyktingarna vistas på dess eget territorium (artikel 3 andra strecksatsen i förordningen).

Punkt 6.9 om möjligheten till lättnader i kontrollerna av deltagare i gruppresor (särskilt pilgrims- och skolresor) har inte tagits med, eftersom den strider mot de allmänna kontrollreglerna och framförallt mot skyldigheten att systematiskt förse tredjelandsmedborgares resehandlingar med stämpel vid inresa till Schengenområdet.

Slutligen förefaller punkt 6.10 överflödig och därför har den heller inte tagits med. Av denna punkt framgår att om en utlänning ansöker om asyl vid gränsen skall den berörda medlemsstaternas nationella regler tillämpas intill dess att ansvaret för handläggningen av asylansökan har fastställts. I artikel 3 i förordningen hänvisas det dessutom redan till medlemsstaternas skyldigheter i fråga om asyl och internationellt skydd.

De delar som däremot tagits med är nuvarande punkt 6.4 om flygplanspiloter och andra besättningsmedlemmar (punkt 1 i denna bilaga). Nuvarande punkt 6.5 om sjömän (punkt 2). De nuvarande punkterna 6.6. och 6.11 om innehavare av diplomatpass, officiella pass eller tjänstepass respektive medlemmar av internationella organisationer (punkt 3). Nuvarande punkt 6.7 om sjömän (punkt 4) och punkt 6.8 om underåriga (punkt 5).

Flygplanspiloter

Inga innehållsändringar har gjorts i punkt 1 om flygplanspiloter jämfört med punkt 6.4 i den gemensamma handboken, där särskilda regler, hämtade från bilaga 9 till

---

[38] Se *Tabell över resehandlingar som möjliggör passage av de yttre gränserna och i vilka en visering kan införas* (beslut i verkställande kommittén SCH/Com-ex [98]56 och SCH/Com-ex [99]14 av den 28 april 1999, tidigare anförda).

konventionen av den 7 december 1944 om internationell civil luftfart, särskilt punkterna 3.74 och 3.75 i denna, föreskrivs för innehavare av certifikat för piloter eller besättningsmedlemmar. Denna del har emellertid omformulerats för att bättre klargöra denna personkategoris rättigheter. Det gäller särskilt möjligheten att mot uppvisande av pilotcertifikatet eller certifikatet för besättningsmedlemmar – det vill säga utan att inneha pass eller visering – under tjänsteutövningen förflytta sig inom den kommun där flygplatsen ligger och på varje flygplats belägen på en medlemsstats territorium.

Sjömän

Däremot har innehållet i punkt 2 om sjömän ändrats jämfört med punkt 6.5 i den gemensamma handboken för att klargöra dess innebörd och omfattning samt för att anpassa den till den internationella utvecklingen (särskilt den senaste Genèvekonventionen – nr 185 – undertecknad den 19 juni 2003).

Enligt den nya texten skall sjömän som innehar en identitetshandling för sjömän – hänvisningen till sjömansboken har slopats eftersom den varken är en identitets- eller resehandling – som har utfärdats i enlighet med bestämmelserna i Londonkonventionen från 1965 och Genèvekonventionen (nr 185) ha rätt att gå i land och stanna inom området runt den hamn som deras fartyg anlöper eller i angränsande kommuner utan att anmäla sig vid ett gränsövergångsställe. Denna möjlighet ges under förutsättning att sjömännen är upptagna på fartygets besättningslista som tidigare har inlämnats för kontroll. Dessutom har en ny skyldighet införts. Besättningsmedlemmar skall identifieras visuellt innan de får gå i land, om migrations- och säkerhetsriskerna så kräver. Däremot har sjömannens skyldighet att ”inneha visering” slopats eftersom den redan regleras i artikel 4.1 b och c i förordning (EG) 539/2001 (och dessutom skiljer sig den gemensamma handbokens olika språkversioner åt på denna punkt: i vissa versioner skall skyldigheten fullgöras i varje enskilt fall, i andra i ”förekommande fall”).

Skyldigheten att uppfylla alla inresevillkor som föreskrivs i artikel 5 i förordningen bibehålls för alla sjömän som avser att vistas utanför de kommuner som gränsar till hamnkomunen. Undantag från denna princip, särskilt skyldigheten att inneha visering och tillräckliga medel för sitt uppehälle, kan emellertid göras i särskilda fall. De sjömän som saknar visering kan enligt reglerna i förordning (EG) nr 415/2003 erhålla sådana handlingar vid gränsen. Förutom att den förordningen innehåller allmänna bestämmelser för utfärdande av viseringar vid gränsen omfattar den också särskilda bestämmelser om utfärdande av sådana viseringar till sjömän i transit.

Under alla omständigheter måste gränsbevakningspersonalen kontrollera att sjömännen i fråga uppfyller övriga inresevillkor i artikel 5, dvs. att de innehar giltiga resehandlingar, att de inte finns registrerade på spärrlistan i SIS och att de inte utgör något hot mot den allmänna ordningen, den inre säkerheten eller folkhälsan i medlemsstaterna. Vid behov fall och om det är möjligt skall gränsbevakningen dessutom kontrollera den skriftliga anmälan från redaren eller den berörda skeppsmäklaren, den skriftlig anmälan från de behöriga diplomatiska eller konsulära myndigheterna, bevis som har inhämtats vid sporadiska kontroller hos polismyndigheterna eller hos andra ansvariga förvaltningar.

Innehavare av diplomatpass, officiella pass eller tjänstepass och medlemmar av internationella organisationer

Punkt 3 omfattar både den nuvarande punkten om innehavare av diplomatpass, officiella pass och tjänstepass samt den som innehåller regler för innehavare av handlingar som har utfärdats av internationella organisationer, eftersom det rör sig om två kategorier som omfattas av liknande regler (i de fall där det föreligger skillnader har dessa bibehållits). De handlingar som utfärdats av internationella organisationer och som avses i detta kapitel är följande: passerkort som utfärdats av Förenta nationerna (och dess organ) Europeiska gemenskapen och Euratom, identitetshandling som utfärdats av Europarådets generalsekreterare samt handlingar som utfärdats av Natos högkvarter (militärt ID-kort tillsammans med en reseorder, resefullmakt eller en tjänsteorder för en enskild person eller en grupp).

Dessa personkategorier kan p.g.a. sina privilegier och sin immunitet bl.a. komma i åtnjutande av förmånsbehandling genom att de ges företräde framför andra resenärer vid gränskontrollen. Dessutom kan de som regel inte avkrävas bevis på att de har tillräckliga medel för sitt uppehälle. Deras status befriar dem emellertid inte automatiskt från viseringskravet i enlighet med artikel 4.1 a i förordning (EG) nr 539/2001 kan medlemsstaterna själva besluta om undantag från visering för personer som innehar diplomat- eller tjänstepass och andra officiella pass.

Dessutom får gränsbevakningspersonalen inte under några omständigheter neka innehavare av diplomatpass, officiella pass eller tjänstepass inresa på medlemsstaternas territorium utan att först samråda med de relevanta nationella myndigheterna. Detta gäller även då den berörda personen har registrerats i SIS.

I artikel 17.2 hänvisas det till identitetshandlingar som utfärdas av medlemsstaternas utrikesministerier till ackrediterade medlemmar av diplomatiska beskickningar och konsulära representationer och deras familjer. Den närmare föreskriften finns i bilaga XII (nuvarande bilaga 13 i den gemensamma handboken). Dessa handlingar, som är likvärdiga med uppehållstillstånd, ger innehavaren – om denne har giltiga resehandlingar – rätt att passera medlemsstaternas gränser utan att först ansöka om visering.

Gränsbevakningspersonalen har naturligtvis rätt att i samband med kontrollen kräva att resenären styrker sin diplomatiska status eller åtminstone sina privilegier, immunitet eller undantag. I tveksamma fall får ytterligare uppgifter begäras av det behöriga utrikesministeriet.

Gränsarbetare

Till den befintliga texten, som hänvisar till möjligheten att endast genomföra stickprovskontroller på gränsarbetare, fogas genom punkt 4 principen att gränsarbetare automatiskt bör komma i åtnjutande av sådana lättnader som möjliggörs av reglerna för lokal gränstrafik, särskilt möjligheten att passera gränsen vid särskilda gränsövergångsställen eller via särskilda kontrollköer samt undantag från stämpling av resehandlingar. Detta motiveras av det faktum att gränsarbetarna inte kan omfattas av förslagen om lokal gränstrafik, vilka endast reglerar kortare vistelser.

Underåriga

Av punkt 5 om underåriga (nuvarande punkt 6.8) framgår framförallt att denna kategori omfattas av samma inrese- och utresekontroller som vuxna. Tack vare initiativet från det italienska ordförandeskapet den 2 oktober 2003 (dok. nr 13124/03 FRONT 133 COMIX 588) har gällande regler skärpts. Vad gäller underåriga som reser med en vuxen person är gränsbevakningen numera skyldig att genomföra ytterligare kontroller (enskilda samtal med den underårige om så krävs), då det finns allvarliga skäl att anta att den underårige på olaglig väg har bortförts från den eller de personer som har föräldraansvar.

Vad gäller underåriga utan medföljande vuxen, skall gränsbevakningspersonalen också visa särskild uppmärksamhet, i synnerhet vid utresekontrollen för att – genom en fördjupad undersökning av handlingar och skälen till resan och detaljerna kring denna – kontrollera att den underårige inte lämnar den berörda statens territorium utan tillstånd från utreselandet eller de personer som har föräldraansvar.

Avdelning III – Inre gränser

Artikel 18

I artikel 18.1 bekräftas principen om att personkontroller och formaliteter vid de inre gränserna skall avskaffas, i enlighet med Schengenregelverket (artikel 2.1 i Schengenkonventionen) och det mål som fastställs i artikel 14 i EG-fördraget. Härav följer att passage av en inre gräns inte i sig får anföras som skäl för kontroller eller formaliteter och att alla personer i princip fritt får passera de inre gränserna var som helst. All kontroll, såväl systematisk kontroll som stickprovskontroll, som genomförs vid passage av en inre gräns är i själva verket oförenlig med föreställningen om ett område utan inre gränser och därför förbjuden (utan att det påverkar innehållet i artiklarna 20–24 i denna förordning). Passage av den inre gränsen mellan två medlemsstater som tillämpar Schengenregelverket får alltså inte behandlas annorlunda än resor mellan regioner, provinser, län eller andra typer av administrativ uppdelning inom en och samma medlemsstat.

Artikel 19

Artikel 19 återger och kompletterar artikel 2.3 i Schengenkonventionen.

I punkt a) anges att personkontroller inom ramen för polisens allmänna befogenheter får göras inom hela territoriet. Därav följer att kontroller som inom denna ram utförs vid gränsområdet inte är oförenliga med rätten att passera inre gränser utan kontroll, dock under förutsättning att dessa utförs på samma sätt – särskilt i fråga om frekvens och intensitet – inom hela territoriet. Det bör därför betonas att en medlemsstat inte tillåts ha regler som tillämpas på ett visst sätt endast i gränsområdet, exempelvis genom att fastställa en zon för identitetskontroll av personer genom stickprov eller en visuell kontroll, om denna typ av operationer inte också sker i andra delar av territoriet. Även en mindre omfattande kontroll som utförs vid passage av gränsen eller i områden nära gränsen är otillåten. Det är alltså syftet med kontrollen som avgör om den är tillåten.

I punkt b) framhålls det att säkerhetskontroller som utförs före eller under ombordstigning i syfte att skydda passagerarnas säkerhet ombord på ett flygplan eller en båt inte påverkas. Genom dessa kontroller vill man säkerställa att passagerare inte medför farliga vapen, föremål eller ämnen ombord. Kontrollerna kan även syfta till att fastställa identiteten hos en resenär som har en biljett där namnet framgår. De kan också vara nödvändiga då den allmänna ordningen eller passagerarnas säkerhet kan äventyras genom att passagerare som är kända som oroselement stiger ombord.

I punkterna c) och d) betonas att detta förslag inte innebär ett undantag från skyldigheten att bära på sig eller inneha dokument och handlingar som föreskrivs i den nationella lagstiftningen och att tredjelandsmedborgare heller inte är undantagna från skyldigheten att meddela sin närvaro på en medlemsstats territorium, om denna skyldighet föreskrivs i den nationella lagstiftningen i enlighet med gällande gemenskapsregler (särskilt artikel 22 i Schengenkonventionen om inreseanmälan).

Artikel 20

Avskaffandet av personkontroller vid de inre gränserna får inte äventyra säkerheten inom området utan gränser. Därför har de kompletterande åtgärderna med avseende på den fria rörligheten för personer utarbetats för att upprätthålla en hög säkerhetsnivå.

Naturligtvis förekommer det situationer som innebär en exceptionell risk och där dessa instrument inte räcker till, vilket kan innebära att personkontroller vid de inre gränserna måste återinföras. I denna artikel, som bygger på artikel 2.2 i Schengenkonventionen, fastställs villkoren för att en medlemsstat skall kunna återinföra sådana kontroller samt hur detta skall gå till.

Som redan föreskrivs i den nuvarande versionen av Schengenkonventionen kan en medlemsstat återinföra gränskontroller när det föreligger hot mot den allmänna ordningen eller den inre säkerheten. Folkhälsan har lagts till eftersom detta villkor också fogats till inresevillkoren i artikel 5 (se kommentaren till denna artikel ovan). Av förslaget framgår att det måste röra sig om ett allvarligt hot mot den allmänna ordningen, den inre säkerheten eller folkhälsan. Detta tillägg visar tydligt att tillämpningen av skyddsklausulen är en exceptionell åtgärd.

På grund av åtgärdens exceptionella karaktär får återinförandet av gränskontroller i princip inte vara längre än 30 dagar. Denna tidsfrist begränsas för övrigt av bestämmelserna i punkt 1 om proportionalitetsprincipen och föreskriver att återinförandet av kontroller vid de inre gränserna skall begränsas till vad som är strikt nödvändigt för att svara mot hotet. I vissa fall kan återinförandet av kontroller exempelvis inskränka sig till en enda gräns eller endast till luftfarten. Den praktiska erfarenheten visar att sedan genomförandet av Schengenregelverket har tidsperioden för gränskontroller, när sådana återinförts, aldrig uppgått till 30 dagar, vilket alltså talar för denna tidsbegränsning.

Det är dock möjligt att det allvarliga hotet kvarstår i mer än 30 dagar. I sådana fall kan kontrollerna bibehållas under en ny (förlängningsbar) period på 30 dagar (andra stycket). För detta föreskrivs ett förlängningsförfarande i artikel 23.

Artikel 21

Det är nödvändigt att justera Schengenkonventionens bestämmelser om återinförande av kontrollerna vid de inre gränserna för att göra det helt förenligt med unionens institutionella ram. Då Schengenregelverket integrerades inom Europeiska unionen anpassades nämligen inte alla regelverkets inslag av institutionell art till unionens institutionella ram. I samband med fördelningen av Schengenregelverket mellan första och tredje pelaren[39] fattade rådet beslut om en rättslig grund för första pelaren med avseende på passagen av inre gränser, dvs. artikel 62.1 i EG-fördraget.

Följaktligen bör kommissionen, i egenskap av väktare av fördragen, uttryckligen involveras i det tillfälliga återinförandet av kontroller vid de inre gränserna.

En medlemsstat som begär undantag skall lämna alla uppgifter om det planerade beslutets orsaker, omfattning och varaktighet liksom, i förekommande fall, om vilka åtgärder man begär av övriga medlemsstater så snart medlemsstaten fattat beslutet om att återinföra kontroller. På så sätt kan övriga medlemsstater genast förbereda sig för denna åtgärd. Redan i verkställande Schengenkommittés beslut av den 20 december 1995 (SCH/Com-ex [95] 20 rev. 2) föreskrivs det att dessa uppgifter skall meddelas övriga medlemsstater.

Dessa uppgifter kräver samråd med kommissionen och övriga medlemsstater i rådet för att möjliggöra bättre samförstånd och vid behov bana väg för ett ömsesidigt samarbete mellan medlemsstaterna (exempelvis avseende utreseförbud för återfallsförbrytare och våldsverkare eller ett bättre polisiärt samarbete). Dessutom ger det en möjlighet att undersöka vilka andra åtgärder som kan vidtas, och framförallt att begränsa antalet gränser som skall kontrolleras. Detta samråd ger också tillfälle att undersöka om det finns någon rimlig proportion mellan skälen till att återinföra kontroller vid de inre gränserna och de olägenheter detta kan medföra. I förekommande fall kan man dessutom efter samråd sända ut polismän eller sambandspersonal före och vid evenemang som tros kunna utgöra ett allvarligt mot den allmänna ordningen samt utbyta uppgifter som gör att kontrollerna kan målriktas. I detta avseende skall hänsyn också tas till *rådets resolution om säkerhet i samband med Europeiska rådets möten och vid andra jämförbara evenemang* (rådets dokument nr 13915/03 ENFOPOL 92 COMIX 642 av den 4 november 2003) som betonar nödvändigheten i att involvera medlemsstaternas underrättelsetjänster för att i första hand kunna rikta in sig på individer som med fog kan antas vilja ta sig in i en medlemsstat för att störa den allmänna ordningen och undergräva säkerheten vid enskilda evenemang eller för att begå brott i samband med dessa. Slutligen kan samrådet användas för att utvärdera tidigare erfarenheter och undersöka vad som fungerar bra och vad som bör förbättras.

Mot bakgrund av samrådet och på grundval av de uppgifter som finns tillgängliga skall kommissionen yttra sig om huruvida det finns någon rimlig proportion mellan skälen till att återinföra kontroller vid de inre gränserna och de olägenheter detta kan medföra.

---

[39] Rådets beslut nr 1999/436/EG, tidigare anfört.

Samrådet bör vara obligatoriskt och skall hållas senast 15 dagar före återinförandet av kontrollerna, utom i brådskande fall då den allmänna ordningen eller den inre säkerheten i en medlemsstat kräver en omedelbar reaktion (se artikel 22).

Artikel 22

I denna artikel regleras förfaringssättet i brådskande fall, då det normala förfarandet i artikel 21 inte kan tillämpas. I dessa fall räcker det med en enkel anmälan om återinförande av kontroller vid de inre gränserna till kommissionen och övriga medlemsstater med angivande av skälen för tillämpningen av förfarandet för brådskande fall.

Artikel 23

För att kunna förlänga denna särskilda åtgärd för återinförande av kontroller vid de inre gränserna om det allvarliga hotet kvarstår efter 30 dagar, krävs ett obligatoriskt samråd med kommissionen som skall yttra sig och övriga medlemsstater.

Artikel 24

I denna artikel föreskrivs en gemensam tillämpning av skyddsklausulen vid ett exceptionellt allvarligt hot mot den allmänna ordningen eller den inre säkerheten i flera medlemsstater, särskilt vid gränsöverskridande terroristhot. Vad gäller begreppet ”gränsöverskridande terroristhot” definieras det på följande sätt i den text som fastställdes i artikel 36-kommittén den 23 november 2001 (rådets dokument nr 14181/1/01 av den 30 november 2001, ENFOPOL 134 REV. 1):

a) Ett överhängande hot om eller utförande av flera samtidiga eller synkroniserade terroristattentat i flera medlemsstater.

b) Ett exceptionellt allvarligt terroristattentat när det finns allvarliga tecken som tyder på att förövarna eller medbrottslingarna skulle kunna bege sig till andra medlemsstater.

c) Ett överhängande hot om ett exceptionellt allvarligt terroristattentat i en eller flera medlemsstater när det finns allvarliga tecken som tyder på att förövarna eller medbrottslingarna skulle kunna komma från andra medlemsstater.

En sådan åtgärd motiveras av hotets gränsöverskridande karaktär eller av att en eller flera medlemsstater begär stöd för sina åtgärder för att tackla en exceptionell risk för den egna säkerheten.

I en sådan situation får rådet besluta att medlemsstaterna skall återinföra kontrollerna vid samtliga inre gränser eller vid vissa inre gränser, till exempel vid gränser inom samtliga eller några medlemsstaters luftrum. När det exceptionellt allvarliga hotet inte längre föreligger är det rådet som beslutar om hävandet av kontrollerna. Europaparlamentet skall utan dröjsmål informeras om dessa exceptionella åtgärder.

Det bör betonas att denna artikel inte utesluter att en medlemsstat i brådskande fall kan besluta om att genast återinföra kontrollerna vid sina inre gränser i enlighet med artikel 22.

Artikel 25

I denna artikel fastställs att återinförandet av gränskontroller vid de inre gränserna innebär obligatorisk tillämpning av regler om gränskontroller, såsom de definieras i avdelning II i förordningen.

Artikel 26

Som redan föreskrivs i det nuvarande Schengenregelverket skall den berörda medlemsstaten lämna in en rapport om tillämpningen av beslutet om återinförande av kontroller. Europeiska unionens institutionella ram kräver att även kommissionen och Europaparlamentet får ta del av denna rapport och därför har vi gjort ett tillägg till bestämmelsen.

Artikel 27

I denna artikel fastslås skyldigheten att offentliggöra åtgärder som leder till att kontrollerna vid de inre gränserna återinförs. Skyldigheten gäller emellertid inte när dessa uppgifter måste vara konfidentiella, särskilt inte om skälen är kopplade till den inre säkerheten och allmänna ordningen.

Artikel 28

Genom denna artikel garanteras att de skäl som en viss medlemsstat anger för att återinföra eller förlänga kontroller vid de inre gränserna skall kunna hållas hemliga för att inte äventyra säkerheten för den medlemsstat som står inför ett allvarligt hot mot den allmänna ordningen och inre säkerheten.

Avdelning IV – Slutbestämmelser

Artikel 29

Enligt denna artikel skall bilagorna I–XII i förordningen ändras i enlighet med det kommittéförfarande som föreskrivs i artikel 30. Kommittéförfarandet motiveras av det faktum att det rör sig om bilagor som innehåller tillämpningsföreskrifter för de allmänna reglerna om kontroll vid de yttre gränserna som finns i avdelning II i förordningen.

Artikel 30

Detta är en standardartikel om det kommittéförfarande som i enlighet med beslut 1999/468/EG skall följas vid antagandet av förordningens tillämpningsföreskrifter. Det förutsedda förfarandet är ett föreskrivande, eftersom det syftar till allmänna åtgärder i den mening som avses i artikel 2 i beslutet. Artiklarna 5 och 7 i beslutet är tillämpliga.

Den tidsfrist som anges i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG, dvs. den period inom vilken rådet med kvalificerad majoritet skall anta kommissionens förslag om åtgärder som skall vidtas om de planerade åtgärderna inte är förenliga med kommitténs yttrande, fastställs till två månader.

Artikel 31

I denna artikel definieras förordningens geografiska tillämpningsområde. I enlighet med innehållet i artikel 138 i Schengenkonventionen, där området för tillämpningen av konventionens bestämmelser definieras, anges det i punkt 1 att förordningen inte är tillämplig på Frankrikes och Nederländernas utomeuropeiska territorier.

I punkt 2 fastställs att bestämmelserna i förordningen inte heller påverkar de särskilda reglerna för Ceuta och Melilla och som fastställs i slutakten till Spaniens anslutningsakt till Schengenkonventionen.

Artikel 32

För att garantera öppenhet och förutsebarhet är medlemsstaterna skyldiga att anmäla de nationella bestämmelser som antras angående artikel 17 c) och d). För att garantera att de kommer till allmän kännedom skall bestämmelserna offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*, C-serien.

Artikel 33

Enligt denna artikel skall en rapport om tillämpningen av avdelning III (inre gränser), utarbetas senast tre år efter det att förordningen trätt i kraft. Med hjälp av denna rapport kommer kommissionen att utvärdera eventuella svårigheter som kan följa av återinförandet av kontroller vid de inre gränserna. Dessutom kommer den kunna föreslå ändringar när så krävs.

Artikel 34

I punkterna 1 och 2 i denna artikel anges de bestämmelser som upphävs och ersätts genom förordningen när den börjar tillämpas:

– artiklarna 2–8 i Konventionen, om passage av inre (artikel 2) och yttre gränser (artiklarna 3–8),

– den gemensamma handboken och dess bilagor,

– vissa beslut av Verkställande Schengenkommittén, nämligen: beslut SCH/Com-ex (94)17, rev. 4, om införandet och tillämpningen av Schengenregelverket vid flygplatser och sekundära flygplatser och beslut SCH/Com-ex (95)20, rev. 2, om nödvändiga åtgärder i artikel 2.2 i Schengenkonventionen,bilaga 7 till de gemensamma konsulära anvisningarna, om de referensbelopp som årligen fastställs av de nationella myndigheterna för gränspassage och som tagits med i bilaga III till förordningen, samt

– förordning (EG) nr 790/2001 om att förbehålla rådet genomförandebefogenheterna avseende vissa detaljerade bestämmelser och praktiska förfaranden för genomförandet av gränskontroller och övervakning, eftersom förfarandet i artikel 30 för att ändra bilagorna till den förordningen ersätter de förfaranden som förutses i artiklarna 1 och 2 i den här förordning.

I punkt 2 åberopas jämförelsetabellen i bilaga XIII, där det exakt anges vilka bestämmelser i förordningen som ersätter bestämmelser i Schenegenkonventionen, den gemensamma handboken och övriga Schengenbeslut för att alla hänvisningar till gamla bestämmelser skall kunna läsas som hänvisningar till den nya förordningen.

Artikel 35

Denna artikel innehåller en standarbestämmelse om förordningens ikraftträdande och dess direkta tillämplighet.

Eftersom regelverket är så komplext och det är nödvändigt att informera gränsbevakningspersonalen samt utarbeta en handbok, skall förordningen börja tillämpas först sex månader efter det att den trätt i kraft.

BILAGA

Tabell över bestämmelser i den gemensamma handboken som inte har tagits med

Bestämmelser i den gemensamma handboken som inte har tagits med	Motivering
Punkt 1.1. i del I Följderna av tillstånd till inresa	I denna punkt återges enbart bestämmelserna i artiklarna 20 och 21 i Schengenkonventionen. Detta saknar dessutom koppling till villkoren för inresa och passage av gränsen.
Punkt 3 i del I (inklusive punkterna 3.1, 3.2 och 3.3) Viseringar som krävs för utlänningars inresa till de medlemsstaternas territorium	I denna del återges enbart bestämmelserna i Schengenkonventionen (artiklarna 10–11 och 18) och de gemensamma konsulära anvisningarna (se del I, punkt 3 i del V, del VI, bilagorna 1, 8, 9, 10 och 13), varför den är överflödig.
Punkt 4,2. i del I Säkerhetsvillkor	Upprtepning av innehållet i artikel 96 i Schengenkonventionen.
Punkt 1.3.4 i del II Rätten för unionsmedborgare (och andra personer som åtnjuter fri rörlighet enligt gemenskapslagstiftningen) rätt att inte utsättas för någon mer noggrann kontroll utom i undantagsfall	Denna rätt följer redan av gemenskapsregler om fri rörlighet för unionsmedborgare och deras familjemedlemmar (se särskilt direktiv 2004/38/EG av den 29 april 2004 som inbegriper all gemenskapslagstiftning i frågan). Enligt artikel 3 i förordningen påverkas inte rättigheterna för personer som åtnjuter fri rörlighet enligt gemenskapslagstiftningen. Denna bestämmelse är således överflödig.
Punkt 1.4.7 Särskilda arrangemang för att neka inresa för unionsmedborgare och andra personer som åtnjuter fri rörlighet enligt gemenskapslagstiftningen	Se ovanstående kommentar till punkt 1.3.4. i del II.
Punkterna 3.4.1.1, 3.4.1.2 och 3.4.1.3 Definitioner av ”sjötrafik”, ”passagerare” och ”besättning”	Dessa definitioner anses överflödiga.

Punkterna 5.3–5.5 i del II[**] Viseringar som utfärdas vid gränsen och deras kännetecken	Bestämmelser som är överflödiga, eftersom – bilaga 14 har utgått (punkt 5.3) – rättigheter i samband med denna typ av visering (punkt 5.4) och föregående samråd (punkt 5.5.) regleras genom bestämmelser i de gemensamma konsulära anvisningarna.
Punkt 6.1 i del II Regler för unionsmedborgarna och övriga personer som omfattas av gemenskapslagstiftningen	Se ovanstående kommentar till punkt 1.3.4. i del II.
Punkt 6.3 i del II – Personer med flyktingstatus och statslösa personer	Viseringsreglerna för dessa personkategorier finns redan i förordning nr 539/2001. Resehandlingars giltighet är inte harmoniserad. Denna del är överflödig.
Punkt 6.9 i del II – Gruppresor (mindre omfattande kontroller i vissa fall)	Denna bestämmelse motsäger de allmänna bestämmelserna om kontroller, särkilt skyldigheten att förse resehandlingarna med stämpel vid inresan (artikel 9).
Punkt 6.10 – Utlänningar som lämnar in en asylansökan vid gränsen	Överflödig bestämmelse.
Bilagorna 4, 5, 5a, 6, 6a, 6b, 6c, 8, 8a, 11, 14a och 14b	Identiska med de bilagor (eller delar) som motsvarar de gemensamma konsulära anvisningarna
Bilagorna 7 och 9 – Mall till viseringsmärket	Är inte tvingande
Bilaga 12 – Mallar för lösblad (på vilka viseringen skall anbringas)	Obsolet (ersatt av förordning nr 333/2002).

[**] Punkterna 5 och 5.1 i del II upphävdes genom förordning nr 415/2003 och ersattes med en hänvisning till den förordningen. Punkterna 5.2 och 5.6 har tagits med i artikel 11 och i bilaga VIII i den här förordningen.

2004/0127 (CNS)

Förslag till

RÅDETS FÖRORDNING

om en gemenskapskodex om gränspassage för personer

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 62.1 och 62.2 a i detta,

med beaktande av kommissionens förslag[40],

med beaktande av Europaparlamentets yttrande[41], och

av följande skäl:

(1) Av artikel 62.1 i EG-fördraget följer att beslut om åtgärder för att se till att inga personkontroller sker vid passage av inre gränser är ett viktigt inslag i unionens målsättning att upprätta ett område utan inre gränser med fri rörlighet för personer i enlighet med artikel 14 i fördraget.

(2) I enlighet med artikel 61 i EG-fördraget skall upprättandet av ett område med fri rörlighet för personer åtföljas av direkt relaterade stödåtgärder. Den gemensamma politiken rörande kontrollen av de yttre gränserna i enlighet med artikel 62.2 i fördraget är ett exempel på en sådan åtgärd.

(3) Antagandet av gemensamma åtgärder som avser personers passage av inre gränser och kontroll av yttre gränser måste respektera bestämmelserna i Schengenregelverket som har införlivats inom Europeiska unionens ramar, särskilt relevanta bestämmelser i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985[42] och i den gemensamma handboken.[43]När det gäller kontrollen vid de yttre gränserna är införandet av ett gemensamt regelverk, bland annat genom en konsolidering och utveckling av det befintliga regelverket på området, ett av huvudinslagen i den gemensamma förvaltningen av de yttre gränserna, såsom den definieras i kommissionens meddelande ”En framtida integrerad förvaltning av EU-medlemsstaternas yttre gränser” av den 7 maj 2002.[44] Detta mål ingår i den strategi för förvaltning av EU-medlemsstaternas yttre gränser som godkändes av rådet den 13 juni

---

40 EUT C […], […], s. […].
41 EUT C […], […], s. […].
42 EGT L 230, 22.9.2000, s. 19.
43 EGT C 313, 16.12.2002, s. 97.
44 KOM(2002) 233 slutlig.

2002 och välkomnades av Europeiska rådet vid dess möten i Sevilla den 21–22 juni 2002 och Thessaloniki den 19–20 juni 2003.

(5) Fastställandet av en gemensam ordning om gränspassage för personer påverkar inte rätten till fri rörlighet för unionsmedborgare och deras familjemedlemmar eller rättigheter som beviljats tredjelandsmedborgare och deras familjemedlemmar, som enligt överenskommelser mellan gemenskapen och dess medlemsstater å ena sidan och deras ursprungsländer å den andra åtnjuter samma rätt till fri rörlighet som unionsmedborgare.

(6) Gränskontrollen görs inte endast för de medlemsstater vid vars yttre gränser de utförs utan för samtliga medlemsstater som har avskaffat kontrollerna vid sina inre gränser. Kontrollen bör bidra till kampen mot olaglig invandring och människohandel samt till förebyggande av alla typer av hot mot medlemsstaternas inre säkerhet, allmänna ordning, folkhälsa och internationella förbindelser. Gränskontrollerna bör stå i proportion till dessa mål.

(7) Gränskontrollen omfattar såväl kontroll av personer vid godkända gränsövergångsställen som bevakning mellan dessa ställen. Villkor, kriterier och bestämmelser bör därför fastställas för såväl kontrollen vid gränsövergångsställena som för gränsbevakningen.

(8) Det bör införas möjligheter att mjuka upp kontrollerna vid de yttre gränserna vid exceptionella och oförutsedda omständigheter.

(9) För att minska väntetiden för personer som åtnjuter fri rörlighet enligt gemenskapslagstiftningen och som i allmänhet bara behöver genomgå en identitetskontroll, bör man när omständigheterna så tillåter även inrätta skilda köer vid gränsövergångsställena vid de yttre gränserna. De skall vara skyltade med enhetliga minimibeteckningar i samtliga medlemsstater. Skilda köer bör vara obligatoriska vid internationella flygplatser.

(10) Medlemsstaterna bör förhindra att kontrollerna utgör ett stort hinder för det ekonomiska, sociala och kulturella utbytet vid det yttre gränserna. De bör därför tillhandahålla tillräckligt med personal och resurser.

(11) Medlemsstaterna bör utse den eller de nationella myndigheter som enligt nationell lagstiftning ansvarar för gränsbevakningen. När flera olika myndigheter i samma medlemsstat ansvarar för gränsbevakningen bör de ha ett nära och fast samarbete.

(12) Det operativa samarbetet och biståndet mellan medlemsstaterna i fråga om gränskontroll bör skötas och samordnas av den europeiska byrån för förvaltningen av det operativa samarbetet vid de yttre gränserna, som inrättades genom förordning (EG) nr […][45].

(13) När det gäller passage av inre gränser är det viktigt att förbjuda kontroller och förfaranden som enbart grundas på själva gränspassagen.

---

[45] EUT L […], […], s. […].

(14) Den här förordningen gäller dock inte kontroller som utförs inom ramen för polisens allmänna befogenheter, säkerhetskontroller av personer som är likadana som de som utförs för inrikesflyg eller medlemsstaternas möjlighet att undantagsvis utföra kontroller av bagage i enlighet med rådets förordning (EEG) nr 3925/91 av den 19 december 1991 om avskaffande av de kontroller och formaliteter som gäller för handbagage och incheckat bagage som tillhör personer som reser med flyg inom gemenskapen, samt för bagage som tillhör personer som reser med fartyg inom gemenskapen[46], och inte heller enskilda medlemsstaters lagstiftning om skyldigheten att bära på sig rese- och identitetshandlingar eller att meddela närvaro på den berörda medlemsstatens territorium.

(15) Om allvarliga hot föreligger mot en medlemsstats allmänna ordning, inre säkerhet eller folkhälsa bör denna stat också ha möjlighet att tillfälligt återinföra kontroller vid sina gränser. Det bör fastställas villkor och förfaranden för detta, så att åtgärden att återinföra kontroller behåller sin exceptionella karaktär och proportionalitetsprincipen beaktas.

(16) Vid exceptionellt allvarliga hot mot den allmänna ordningen, den inre säkerheten eller folkhälsan som berör en eller flera medlemsstater bör rådet kunna besluta att genast återinföra kontroller vid samtliga inre gränser eller vid vissa bestämda gränser i alla eller flera medlemsstater. Omfattningen och varaktigheten av kontrollerna bör begränsas till vad som är absolut nödvändigt för att reagera på hotet.

(17) Eftersom återinförandet av personkontroller vid de inre gränserna bör förbli en exceptionell åtgärd inom ett område med fri rörlighet för personer, bör den medlemsstat som använder möjligheten ingående förklara för övriga medlemsstater och kommissionen varför den har varit tvungen att införa eller förlänga åtgärden efter trettio dagar. Syftet är att uppmuntra till diskussion och tillsammans diskutera möjligheten till alternativa åtgärder. Skälen bör kunna meddelas under sekretess- eller hemligstämpel. Det är också lämpligt att den medlemsstat som utnyttjar skyddsklausulen rapporterar till övriga medlemsstater, Europaparlamentet och kommissionen efter det att kontrollerna har upphävts. Allmänheten bör också informeras på lämpligt sätt om återinförandet av kontroller vid de inre gränserna och om vilka gränsövergångsställen som är godkända, utom om skälen för återinförandet inte tillåter detta.

(18) Det bör införas ett förfarande som gör det möjligt för kommissionen att anpassa de närmare föreskrifterna för gränskontrollen.

(19) De åtgärder som krävs för att genomföra denna förordning bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter.[47]

(20) Eftersom målet för den föreslagna åtgärden, det vill säga inrättandet av regler för gränspassage för personer, direkt påverkar gemenskapens regelverk i fråga om yttre och inre gränser och inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna, kan gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i

---

[46] EGT L 374, 31.12.1991, s. 4. Förordningen har ändrats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1882/2003 (EUT L 284, 31.10.2003, s. 1).

[47] EGT L 184, 17.9.1999, s. 23.

fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

(21) Denna förordning respekterar de grundläggande rättigheter och iakttar de principer som erkänns såsom allmänna gemenskapsrättsliga principer, bland annat i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. Förordningen tillämpas med iakttagande av medlemsstaternas skyldigheter i fråga om internationellt skydd och förbudet mot att avvisa eller utvisa personer som riskerar att utsättas för förföljelse (Genèvekonventionen 1951).

(22) Den här förordningen ersätter den gemensamma handboken samt bestämmelserna om passage av inre och yttre gränser i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985. Man bör även upphäva Verkställande Schengenkommitténs beslut av den 22 december 1994 (SCH/Com-ex [94]17, rev.4)[48] och av den 20 december 1995 (SCH/Com-ex [95] 20, rev. 2)[49] samt rådets förordning (EG) nr 790/2001 av den 24 april 2001 om att förbehålla rådet genomförandebefogenheterna avseende vissa detaljerade bestämmelser och praktiska förfaranden för genomförandet av gränskontroller och övervakning.[50]

(23) Genom undantag från artikel 299 i fördraget omfattar den här förordningen endast Frankrikes och Nederländernas europeiska territorium. Den påverkar inte den särskilda ordning som gäller för städerna Ceuta och Melilla, såsom den definieras i avtalet om Spaniens anslutning till konventionen om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985.[51]

(24) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokollet om Danmarks ställning som fogats till Fördraget om Europeiska unionen och Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen deltar Danmark inte i antagandet av denna förordning och är därför inte bundet av den och omfattas inte av dess tillämpning. Eftersom denna förordning syftar till utbyggnad av Schengenregelverket med tillämpning av bestämmelserna i avdelning IV i tredje delen av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, skall Danmark, i enlighet med artikel 5 i ovannämnda protokoll, inom en tid av sex månader efter det att rådet har antagit denna förordning besluta om huruvida landet skall genomföra förordningen i sin nationella lagstiftning.

(25) När det gäller Island och Norge utgör denna förordning en sådan utveckling av bestämmelser i Schengenregelverket som avses i avtalet mellan Europeiska unionens råd och Republiken Island och Konungariket Norge om dessa staters associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket,[52] som omfattas av det område som avses i artikel 1.B i rådets beslut 1999/437/EG[53] om vissa tillämpningsföreskrifter för det avtalet.

(26) Förordningen innebär en utveckling av bestämmelserna i Schengenregelverket, i vilka Förenade kungariket inte deltar enligt rådets beslut 2000/365/EG av den 29 maj 2000

---

48 EGT L 239, 22.9.2000, s. 168.
49 EGT L 239, 22.9.2000, s. 133.
50 EGT L 116, 26.4.2001, s. 5.
51 EGT L 239, 22.9.2000, s. 69.
52 EGT L 176, 10.7.1999, s. 36.
53 EGT L 176, 10.7.1999, s. 31.

om en begäran från Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland om att få delta i vissa bestämmelser i Schengenregelverket.[54] Förenade kungariket deltar därför inte i antagandet av denna förordning och är inte bundet av den och omfattas inte av dess tillämpning.

(27) Förordningen innebär en utveckling av bestämmelserna i Schengenregelverket, i vilka Irland inte deltar enligt rådets beslut 2002/192/EG av 28 februari 2002 om en begäran från Irland om att få delta i vissa bestämmelser i Schengenregelverket.[55] Irland deltar därför inte i antagandet av förordningen och är inte bundet av den och omfattas inte av dess tillämpning.

(28) Denna förordning utgör en rättsakt som grundas på Schengenregelverket eller som på annat sätt har samband med det regelverket i den mening som avses i artikel 3.1 i anslutningsakten från 2003, med undantag av dess avdelning III för vilken bestämmelserna i artikel 3.2 i anslutningsakten skall tillämpas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

AVDELNING I
ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1
Syfte

Genom denna förordning införs regler för personers passage av Europeiska unionens yttre och inre gränser.

Artikel 2
Definitioner

I denna förordning används följande beteckningar med de betydelser som här anges:

1) *inre gränser*:

a) medlemsstaternas gemensamma landgränser,

b) medlemsstaternas flygplatser för inrikesflyg,

c) medlemsstaternas kusthamnar och insjöhamnar för reguljära färjeförbindelser.

2) *yttre gränser*: medlemsstaternas land- och sjögränser samt flygplatser och kust- och insjöhamnar, såvida de inte räknas som inre gränser.

3) *inrikesflyg*: all flygtrafik som uteslutande ankommer till eller avgår från medlemsstaternas territorium utan landning i ett tredjeland.

---

[54] EGT L 131, 16.2000, s. 43.
[55] EGT L 64, 7.3.2002, s. 20.

4) *reguljära färjeförbindelser:* alla förbindelser där fartyg går i trafik mellan samma två eller flera hamnar på medlemsstaternas territorium, utan angöring av hamnar utanför detta territorium; förbindelserna skall utgöra transport av personer och fordon enligt en offentliggjord tidtabell eller med så regelbundna eller ofta förekommande överfarter att de utgör en igenkännlig systematisk serie.

5) *tredjelandsmedborgare*: varje person som inte är unionsmedborgare i den mening som avses i artikel 17.1 i fördraget.

6) *tredjelandsmedborgare registrerad på spärrlista*: varje tredjelandsmedborgare som i Schengens informationssystem har registrerats för nekad inresa enligt vad som föreskrivs i artikel 96 i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet.

7) *personer som åtnjuter fri rörlighet enligt gemenskapslagstiftningen*:

a) unionsmedborgare, i den mening som avses i artikel 17.1 i fördraget, samt unionsmedborgares familjemedlemmar som är tredjelandsmedborgare och som utövar sin rätt till fri rörlighet i den mening som avses i direktiv 2004/38/EG av den 29 april 2004.[56]

b) tredjelandsmedborgare och deras familjemedlemmar, oavsett nationalitet, som enligt överenskommelser mellan gemenskapen och dess medlemsstater å ena sidan och deras ursprungsländer å den andra åtnjuter samma rätt till fri rörlighet som unionsmedborgare.

8) *gränsövergångsställe*: varje gränsövergångsställe som de behöriga myndigheterna har godkänt för passage av de yttre gränserna, oavsett om det rör sig om land-, sjö- eller luftgränser.

9) *gränskontroll*: den kontroll vid medlemsstaternas gränser som utan hänsyn till andra skäl enbart grundas på en avsikt att passera gränsen. Den omfattar:

a) kontroll vid de godkända gränsövergångsställena i enlighet med denna förordning för att försäkra sig om att personer, deras fordon och föremål i deras besittning kan tillåtas att resa in i medlemsstaternas territorium eller att lämna det.

b) gränsbevakning utanför de godkända gränsövergångsställena och de fastställda öppethållandetiderna i enlighet med denna förordning för att förhindra att personer kringgår gränsövergångsställena för att undvika kontroller eller olagligen resa in i eller ut från medlemsstaternas territorium.

10) *gränsbevakningspersonal*: offentliganställda tjänstemän som tjänstgör vid ett gränsövergångsställe eller längs med den yttre land- eller sjögränsen eller i omedelbar närhet av en sådan gräns och som enligt den nationella lagstiftningen i varje medlemsstat skall utföra gränskontroller.

---

[56] EUT L 158, 30.4.2004, s. 77.

11) *lokal gränstrafik*: den särskilda ordningen för gränspassage för personer som är bosatta i gränsområdena, enligt definitionen i förordning (EG) nr…[57] [*förordningen om införande av en ordning för lokal gränstrafik vid medlemsstaternas yttre landgränser*] .

12) *transportör*: varje fysisk eller juridisk person som bedriver yrkesmässig persontrafik luft-, sjö- eller landvägen.

13) *uppehållstillstånd*: varje tillstånd som utfärdas av myndigheterna i en medlemsstat och som ger en tredjelandsmedborgare rätt att lagligen vistas på dess territorium, med undantag av

a) viseringar,

b) tillstånd utfärdade för den tid som en ansökan om uppehållstillstånd eller asyl handläggs.

14) *kryssningsfartyg*: ett fartyg som följer en given rutt enligt ett i förväg upprättat program och vars passagerare deltar i ett gemensamt program med turistverksamhet i de olika hamnarna, varvid i princip inga passagerare får stiga ombord på eller lämna fartyget under resan.

15) *fritidsbåtstrafik*: användning av segel- och/eller motorbåtar för privat bruk och utövande av sjötrafik för sport- och turiständamål.

16) *kustfiske*: fiske som bedrivs med hjälp av fartyg som varje dag eller efter några dagar återkommer till en hamn som är belägen på en medlemsstats territorium utan att angöra någon hamn som är belägen i ett tredjeland.

Artikel 3
Tillämpningsområde

Denna förordning omfattar varje person som passerar gränsen till en medlemsstat, utan att det påverkar

a) rättigheterna för personer som åtnjuter fri rörlighet enligt gemenskapslagstiftningen,

b) rättigheterna för flyktingar och personer som ansöker om internationellt skydd, särskilt när det gäller förbudet mot att avvisa eller utvisa personer som riskerar att utsättas för förföljelse,

c) rättigheterna för varaktigt bosatta tredjelandsmedborgare enligt definitionen i rådets direktiv 2003/109/EG[58].

[57] EUT L […], […], s. […].
[58] EUT L 16, 23.1.2004, s. 44.

AVDELNING II
YTTRE GRÄNSER

Kapitel I
Passage av yttre gränser och inresevillkor

Artikel 4
Passage av yttre gränser

1. De yttre gränserna får passeras endast vid godkända gränsövergångsställen och under fastställda öppethållandetider. Öppethållandetiderna skall tydligt anges vid gränsövergången.

   Särskilda gränsövergångsställen som endast är öppna för dem som är bosatta i gränsområdena får föreskrivas i ordningarna för lokal gränstrafik.

   Förteckningen över godkända gränsövergångsställen finns i bilaga I.

2. Trots vad som sägs i punkt 1 får undantag göras från skyldigheten att passera de yttre gränserna vid gränsövergångsställena under de fastställda öppethållandetiderna:

   a) Inom ramen för en ordning för lokal gränstrafik.

   b) För fritidsbåtstrafik eller kustfiske.

   c) För sjömän som går i land och stannar inom området runt den hamn som deras fartyg anlöper eller i angränsande kommuner.

   d) För unionsmedborgare som passerar gränsen till den medlemsstat där de är medborgare.

   e) För personer eller grupper av personer med särskilda behov, under förutsättning att de innehar de tillstånd som krävs enligt nationell lagstiftning och om det inte strider mot medlemsstaternas allmänna ordnings- eller inre säkerhetsintressen. Dessa tillstånd får endast utfärdas om de personer som anhåller om dem uppvisar de handlingar som krävs för att passera gränsen.

3. Utan att det påverkar undantagen i punkt 2 och medlemsstaternas skyldigheter i fråga om internationellt skydd, skall medlemsstaterna införa påföljder i enlighet med sin nationella lagstiftning för passage utan tillstånd av de yttre gränserna utanför gränsövergångsställena och de fastställda öppethållandetiderna. Påföljderna skall vara effektiva, proportionella och avskräckande.

Artikel 5
Inresevillkor för tredjelandsmedborgare

1. I samband med vistelse som inte överstiger nittio dagar, kan inresa till medlemsstaternas territorium beviljas en tredjelandsmedborgare, som

   a) är innehavare av ett eller flera giltiga handlingar som tillåter passage av gränsen,

   b) innehar giltig visering, om sådan krävs,

   c) i förekommande fall kan uppvisa handlingar som bevisar syftet med och villkoren för den avsedda vistelsen, inklusive bevis för reseförsäkring, samt har tillräckliga medel för sitt uppehälle för såväl den planerade vistelsens längd som återresan till ursprungslandet eller transitresa till ett tredjeland som medger inresa, eller att han är i stånd att på laglig väg anskaffa dessa medel,

   d) inte finns registrerad på spärrlista i Schengens informationssystem (SIS),

   e) inte anses utgöra en risk för någon av medlemsstaternas allmänna ordning, inre säkerhet, folkhälsa eller internationella förbindelser.

2. Tredjelandsmedborgare är skyldiga att på begäran ange skälen till sin ansökan om inresa till territoriet för en vistelse som inte överstiger nittio dagar. Om tveksamhet föreligger skall gränsbevakningspersonalen kräva att handlingar och verifikationer uppvisas.

   De verifikationer som styrker att villkoren i punkt 1 är uppfyllda, anges i bilaga II.

3. Bedömningen av medlen för uppehället skall göras utifrån syftet med vistelsen och med hänvisning till genomsnittskostnaderna för mat och logi. De referensbelopp som fastställs årligen av varje medlemsstat finns i bilaga III.

4. Tredjelandsmedborgare med giltigt uppehållstillstånd utfärdat av en medlemsstat skall undantas från kravet på visering för inresa på de andra medlemsstaternas territorium.

5. Trots vad som sägs i punkt 1 skall resa genom de övriga medlemsstaternas territorium beviljas en tredjelandsmedborgare som inte uppfyller alla inresevillkor, men som innehar uppehållstillstånd eller visering för förnyad inresa som har utfärdats av någon av medlemsstaterna eller, om så krävs, båda dessa handlingar, för att han skall kunna resa till den medlemsstat som har utfärdat uppehållstillstånd eller visering för förnyad inresa, såvida inte tredjelandsmedborgaren finns upptagen på spärrlistan hos den medlemsstat vid vars yttre gräns han infunnit sig och denna registrering åtföljs av instruktioner som hindrar inresa och genomresa.

6. Om en tredjelandsmedborgare som inte uppfyller inresevillkoren i punkt 1 åberopar bestämmelserna i artikel 11.1 och ansöker om inresa och transitresa över den yttre gränsen hos en annan medlemsstat än den som genom ett undantag accepterar att ge honom tillstånd att vistas där, skall han avvisas och ges möjlighet att infinna sig vid den sistnämnda medlemsstatens yttre gräns för att resa in till dess territorium.

7. De uppehållstillstånd som nämns i punkterna 4 och 5 omfattar

a) alla uppehållstillstånd som utfärdats av medlemsstaterna med den enhetliga utformning som föreskrivs i rådets förordning (EG) nr 1030/2002,[59]

b) alla andra uppehållstillstånd och viseringar som anges i bilaga 4 i de gemensamma konsulära anvisningarna.[60]

Kapitel II
Kontroll av de yttre gränserna och nekad inresa

Artikel 6
Personkontroll vid godkända gränsövergångsställen

1. Gränstrafiken vid de yttre gränserna skall underkastas kontroll av nationell gränsbevakningspersonal. Kontrollen skall utföras enligt punkterna 2 och 3.

2. Alla personer som passerar den yttre gränsen skall underkastas en minimikontroll för fastställande av identiteten genom uppvisande av resehandlingar.

Kontrollen skall verkställas av varje medlemsstat i enlighet med dennas lagstiftning, i synnerhet i fråga om kroppsvisitering. Kontrollen får även omfatta fordon och föremål som medförs av personer vid gränspassagen.

3. Vid inresa och utresa skall tredjelandsmedborgare underkastas en noggrannare kontroll.

Den noggrannare kontrollen skall omfatta

a) granskning av resehandlingar och de andra villkor för inresa och vistelse som fastställs i artikel 5.1 samt, i förekommande fall, av handlingar som ger tillstånd till vistelse eller utövande av yrkesverksamhet,

b) efterspaning och förhindrande av hot mot medlemsstaternas inre säkerhet, allmänna ordning och folkhälsa samt konstaterande av brott, bland annat genom direkt kontroll av registreringarna av personer och föremål i Schengens informationssystem (SIS) och i nationella sökregister.

4. Närmare föreskrifter för de kontroller som avses i punkterna 2 och 3 finns i bilaga IV.

---

[59] EGT L 157, 15.6.2002, s. 1.
[60] EGT C 313, 16.12.2002, s. 1 och EUT C 310 , 19.12.2003, s. 1.

Artikel 7
Uppmjukning av kontrollerna

1. Kontrollerna vid landgränserna får mjukas upp under exceptionella och oförutsedda omständigheter som kräver omedelbara åtgärder.

2. Om de kontroller som föreskrivs i artikel 6 inte kan utföras på ett systematiskt sätt på grund av sådana exceptionella och oförutsedda omständigheter som avses i punkt 1 i denna artikel, skall en prioritering ske.

3. Närmare föreskrifter om uppmjukning av kontrollerna och kriterierna för prioriteringar finns i bilaga V.

4. Den berörda medlemsstaten skall snarast möjligt underrätta övriga medlemsstater och kommissionen om de åtgärder som har vidtagits i enlighet med punkterna 1 och 2.

5. Även i fall av uppmjukning av kontrollerna skall tredjelandsmedborgarna uttryckligen kunna begära och erhålla stämpling av sina resehandlingar i enlighet med artikel 9.

Artikel 8
Skilda köer och skyltning

1. Medlemsstaterna skall införa skilda köer vid de godkända gränsövergångsställena vid sina yttre luftgränser för att kunna utföra personkontroller vid gränsen i enlighet med artikel 6. Dessa köer skall markeras med de skyltar som avses i punkt 2.

   Införandet av skilda köer är frivilligt vid godkända gränsövergångsställen vid medlemsstaternas land- och sjögränser samt vid de gemensamma gränserna mellan de medlemsstater som inte tillämpar artikel 18.

2. Skyltarna, som kan visas elektroniskt, skall minst innehålla följande uppgifter:

   a) För de köer som endast är till för de personer som åtnjuter fri rörlighet enligt gemenskapslagstiftningen: Europeiska unionens emblem med bokstäverna ”EU”, ”EEA” och ”CH” inom cirkeln av stjärnor och ordet ”CITIZENS” under cirkeln av stjärnor enligt förlagan i bilaga VI del A.

   b) För köer som är till för andra kategorier av tredjelandsmedborgare, men som även kan användas av de personer som åtnjuter fri rörlighet enligt gemenskapslagstiftningen: orden ”ALL PASSPORTS” enligt förlagan i bilaga VI del B.

   Minimibeteckningarna på skyltarna kan visas på det eller de språk som varje medlemsstat anser lämpligt.

3. Vid de godkända gränsövergångsställena vid land- och sjögränserna får medlemsstaterna dela upp fordonstrafiken i skilda köer, beroende på om det rör sig om lätta eller tunga fordon eller bussar, med hjälp av de skyltar som anges i bilaga VI del C.

4. Om det råder tillfällig obalans i trafiken vid ett visst gränsövergångsställe får reglerna om användningen av skilda köer upphävas av de behöriga myndigheterna under den tid som behövs för att återupprätta balansen.

5. Anpassningen av de befintliga skyltarna till bestämmelserna i punkterna 1, 2 och 3 skall avslutas senast den 31 maj 2009. När medlemsstaterna ersätter befintliga skyltar eller sätter upp nya före detta datum skall de följa de minimibeteckningar som föreskrivs i de punkterna.

Artikel 9
Stämpling av tredjelandsmedborgares resehandlingar

1. Resehandlingar för tredjelandsmedborgare skall systematiskt stämplas vid inresa. Inresestämpel skall sättas på följande handlingar:

   a) Tredjelandsmedborgares handlingar som tillåter gränspassage och som är försedda med en giltig visering.

   b) Handlingar som tillåter tredjelandsmedborgare som vid gränsen har fått en visering utfärdad av en medlemsstat att passera gränsen.

   c) Handlingar som tillåter tredjelandsmedborgare som inte omfattas av viseringskrav att passera gränsen.

2. Inrese- och utresestämpel skall inte sättas

   a) på resehandlingar för tredjelandsmedborgare som åtnjuter fri rörlighet enligt gemenskapslagstiftningen,

   b) på resehandlingar för sjömän som vistas på en medlemsstats territorium endast medan fartyget befinner sig i hamn och inom den anlöpta hamnens område,

   c) på certifikat för piloter eller besättningsmedlemmar på flygplan,

   d) när det gäller personer som omfattas av ordningen för lokal gränstrafik, förutsatt att de innehar de tillstånd som krävs,

   e) när det gäller personer som inte underkastas någon personkontroll, till exempel statsöverhuvuden eller höga ämbetsmän vars ankomst officiellt har meddelats i förväg via diplomatiska kanaler,

   f) på handlingar som tillåter medborgare i Andorra, Monaco och San Marino att passera gränsen.

   På begäran av en tredjelandsmedborgare kan inrese- eller utresestämpel undantagsvis slopas om en sådan stämpel riskerar att orsaka honom betydande problem. I sådana fall skall inresa eller utresa registreras på ett särskilt papper med namn och passnummer.

3. Utresestämpel skall systematiskt sättas på handlingar som tillåter gränspassage och som är försedda med visering för flera inresor och en begränsning av den sammanlagda vistelsens längd.

4. Närmare föreskrifter om stämpling fastställs i bilaga VII.

Artikel 10
Bevakning mellan gränsövergångsställena

1. Rörliga enheter från behöriga myndigheter skall bevaka

   a) de yttre gränsernas sträckning mellan gränsövergångsställena,

   b) gränsövergångsställena utanför normala öppethållandetider.

   Denna bevakning skall utföras på ett sådant sätt att den inte uppmuntrar någon att försöka undvika kontroll vid gränsövergångsställena.

2. Det huvudsakliga syftet med bevakningen av de yttre gränserna utanför gränsövergångsställena och bevakningen av dessa gränsövergångsställen utanför öppethållandetiderna är att förhindra obehörig gränspassage, bekämpa gränsöverskridande brottslighet och genomföra eller vidta åtgärder mot personer som har passerat gränsen på olagligt sätt.

3. Bevakningen mellan gränsövergångsställena skall utföras av en personalstyrka vars antal och metoder är anpassade till den aktuella situationen. Den skall innefatta täta och plötsliga ändringar av bevakningsperioderna, så att det alltid innebär en risk att obehörigt passera gränsen.

4. Bevakningen skall utföras av rörliga enheter som patrullerar eller är posterade på platser som är kända för att vara eller antas vara känsliga eftersom syftet med bevakningen är att gripa personer som olagligen passerar gränsen. Bevakningen kan även utföras med tekniska hjälpmedel, bland annat elektroniska sådana.

5. Resurserna och metoderna för bevakningen skall väljas med hänsyn till förhållandena för ingripandena och i synnerhet med hänsyn till vilken sorts gräns det gäller (land, inre vattenväg eller sjö).

6. Bestämmelserna om genomförandet av bevakningen skall fastställas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 30.2.

Artikel 11
Nekad inresa

1. Inresa till medlemsstaternas territorium skall nekas en tredjelandsmedborgare som inte uppfyller samtliga inresevillkor enligt artikel 5.1, utom i de fall då en medlemsstat finner det nödvändigt att avvika från denna princip av humanitära skäl, i eget intresse eller på grund av internationella förpliktelser. I sådana fall skall inresetillståndet begränsas till den berörda medlemsstatens territorium varvid denna medlemsstat är skyldig att underrätta övriga medlemsstater om detta. Dessa regler

påverkar inte tillämpningen av de särskilda bestämmelserna om asylrätt eller utfärdande av visering för längre vistelse.

2. När en tredjelandsmedborgare som omfattas av viseringskrav på grund av sitt medborgarskap infinner sig vid gränsen utan visering skall denne nekas inresa, utom om han eller hon uppfyller villkoren i artikel 1.2 i rådets förordning (EG) 415/2003.[61]

   I det sistnämnda fallet får en visering utfärdas vid gränsen i enlighet med nämnda förordning. De viseringar som utfärdas vid gränsen skall registreras i en förteckning.

3. Ett beslut om nekad inresa skall vara motiverat och omedelbart tillämpligt eller, i förekommande fall, när den tidsfrist har löpt ut som föreskrivs i den nationella lagstiftningen; beslutet skall fattas av den myndighet som är behörig enligt nationell lagstiftning och den skall ange villkoren för överklagande.

   Det enhetliga formuläret för nekad inresa finns i bilaga VIII del B. Den berörda tredjelandsmedborgaren skall bekräfta att han har mottagit beslutet om nekad inresa med hjälp av detta formulär.

4. Gränsbevakningspersonalen skall se till att den tredjelandsmedborgare som har blivit föremål för ett beslut om nekad inresa inte reser in till den berörda medlemsstatens territorium eller att han lämnar det omedelbart om han redan har rest in.

5. Bestämmelserna om nekad inresa finns i bilaga VIII del A.

Kapitel III
Resurser för gränskontroll och samarbete mellan medlemsstater

Artikel 12
Resurser för gränskontroll

Medlemsstaterna skall sätta in personal i tillräckligt antal och lämpliga resurser för genomförandet av kontrollen av de yttre gränserna i enlighet med artiklarna 6–11 för att garantera en hög kontrollnivå vid sina yttre gränser.

Artikel 13
Utförande av kontroller

1. Utförandet av gränskontroller, i enlighet med artiklarna 6–11 i denna förordning, åligger de myndigheter hos medlemsstaterna som enligt den nationella lagstiftningen skall ansvara för gränsbevakningen.

[61] EGT L 64, 7.3.2003, s. 1.

Gränsbevakningspersonalen skall när de utför dessa uppgifter ha gränspolisiära befogenheter och när det gäller det straffrättsliga förfarandet befogenheter enligt den nationella lagstiftningen.

De nationella myndigheter som ansvarar för gränsbevakningen skall bestå av specialiserad och vederbörligen utbildad personal.

2. Gränsbevakningspersonalens utförande av gränskontroller skall stå i proportion till målet med åtgärderna.

3. En förteckning över de nationella myndigheter som ansvarar för gränsbevakningen enligt den nationella lagstiftningen i varje medlemsstat återfinns i bilaga IX.

4. För att uppnå en effektiv gränskontroll skall medlemsstaterna se till att alla nationella myndigheter med ansvar för gränsbevakning har ett nära och fast samarbete.

Artikel 14
Samarbete mellan medlemsstaterna

1. Medlemsstaterna skall bistå varandra och ha ett nära och fast samarbete för att uppnå en effektiv gränskontroll.

2. Det operativa samarbetet mellan medlemsstaterna skall skötas och samordnas av den europeiska byrån för förvaltningen av det operativa samarbetet vid de yttre gränserna.

Artikel 15
Gemensamma kontroller

1. De medlemsstater som inte tillämpar artikel 18 på sina gemensamma landgränser får, fram till tillämpningsdatumet för denna artikel, utföra gemensam kontroll av sina gemensamma gränser utan att det påverkar bestämmelserna i artiklarna 6–11.

Medlemsstaterna får i detta avseende ingå bilaterala överenskommelser.

2. Medlemsstaterna skall informera kommissionen om de överenskommelser som ingåtts i enlighet med punkt 1.

Kapitel IV
Bestämmelser om särskilda kontroller och ordningar

Artikel 16
Bestämmelser om särskilda kontroller vid olika typer av gränser och transportmedel som används för att passera de yttre gränserna

Bestämmelser om särskilda kontroller, till exempel de som anges i bilaga X, skall tillämpas för olika typer av gränser och beroende på vilka transportmedel som används för att passera de yttre gränserna, det vill säga:

a) Landgränser (väg- och järnvägstrafik).

b) Luftgränser (internationella flygplatser, sekundära flygplatser och inrikesflyg).

c) Sjögränser och sjöfart på de inre vattenvägarna.

Artikel 17
Särskilda ordningar

1. Särskilda kontrollordningar, till exempel de som anges i bilaga XI, skall föreskrivas för vissa personkategorier, bland annat

   a) flygplanspiloter och andra besättningsmedlemmar,

   b) sjömän,

   c) innehavare av diplomatpass, officiella pass eller tjänstepass och medlemmar av internationella organisationer,

   d) gränsarbetare,

   e) underåriga.

2. Utformningen av identitetskort som utfärdas av medlemsstaternas utrikesministerier till ackrediterade medlemmar av diplomatiska beskickningar och konsulära representationer och deras familjer, anges i bilaga XII.

AVDELNING III
INRE GRÄNSER

Kapitel I
Avskaffande av kontroller vid de inre gränserna

Artikel 18
Passage av inre gränser

De inre gränserna får passeras överallt utan att någon personkontroll genomförs, oavsett personens nationalitet.

Artikel 19
Kontroll inom territoriet

Avskaffandet av gränskontroller vid de inre gränserna påverkar inte

a) behöriga myndigheters utövande av polisiära befogenheter i enlighet med varje medlemsstats lagstiftning, under förutsättning att kontrollerna vid de inre gränserna eller innanför dessa eller inom vissa bestämda gränsområden utförs på samma sätt

och av samma orsaker som de som föreskrivs för hela territoriet, bland annat vad gäller frekvens och intensitet,

b) säkerhetskontroller av personer i hamnar eller på flygplatser som utförs av den myndighet som är behörig enligt medlemsstatens lagstiftning, av hamn- eller flygplatsansvariga eller av transportörer, under förutsättning att dessa kontroller även utförs på personer som reser inom en medlemsstat,

c) möjligheten för en medlemsstat att i sin nationella lagstiftning föreskriva skyldigheten att inneha och bära på sig dokument och handlingar,

d) tredjelandsmedborgares skyldighet att meddela sin närvaro på en medlemsstats territorium i enlighet med artikel 22 i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet.

Kapitel II
Skyddsklausul

Artikel 20
En medlemsstats återinförande av kontroller vid de inre gränserna

1. En medlemsstat får, under en period på högst trettio dagar, återinföra gränskontroller vid sina inre gränser vid allvarliga hot mot den allmänna ordningen, folkhälsan eller den inre säkerheten, enligt förfarandet i artikel 21, i brådskande fall enligt förfarandet i artikel 22. Omfattningen och varaktigheten av dessa kontroller får inte överskrida vad som är absolut nödvändigt för att bemöta det allvarliga hotet.

2. Om hoten mot den allmänna ordningen, den inre säkerheten eller folkhälsan kvarstår efter trettio dagar får medlemsstaten, med hänsyn tagen till eventuella nya omständigheter, bibehålla sådana kontroller som motiveras av samma orsaker som de som avses i punkt 1 i förnybara perioder som inte överstiger trettio dagar, enligt förfarandet i artikel 23.

Artikel 21
Förfarande i förutsägbara fall

1. När en medlemsstat planerar att återinföra kontroller vid de inre gränserna i enlighet med artikel 20.1 skall den omedelbart meddela övriga medlemsstater och kommissionen detta och ange följande:

   a) Skälen för det planerade beslutet med angivande av de förhållanden som utgör ett allvarligt hot mot den allmänna ordningen, den inre säkerheten eller folkhälsan.

   b) Omfattningen av det planerade beslutet med angivande av vid vilka gränser kontrollerna skall återinföras.

   c) Namnet på de godkända gränsövergångsställena.

d) Datum och varaktighet för det planerade beslutet.

e) I förekommande fall de åtgärder som övriga medlemsstater skall vidta.

2. Kommissionen skall avge ett yttrande efter meddelandet från den berörda medlemsstaten och inför det samråd som avses i punkt 3.

3. De upplysningar som avses i punkt 1 och det yttrande som avses i punkt 2 skall vara föremål för samråd mellan den stat som vill återinföra kontroller, övriga medlemsstater inom rådet och kommissionen, bland annat för att, i förekommande fall, organisera allt ömsesidigt samarbete mellan medlemsstaterna och för att undersöka att åtgärderna står i proportion till den utlösande faktorn för att återinföra kontrollerna och riskerna för den allmänna ordningen, den inre säkerheten eller folkhälsan.

Det samråd som avses ovan skall äga rum minst femton dagar före det datum då kontrollerna planeras att återinföras.

3. Kontrollerna får inte återinföras utan det samråd som avses i punkt 3.

Artikel 22
Förfarande i brådskande fall

1. Då en medlemsstats allmänna ordning, inre säkerhet eller folkhälsa kräver en brådskande åtgärd får den berörda medlemsstaten genast återinföra kontroller vid de inre gränserna.

2. Den stat som vill återinföra kontroller skall genast meddela övriga medlemsstater och kommissionen om detta genom att lämna de upplysningar som avses i artikel 21.1 och ange orsakerna till varför det brådskande förfarandet måste användas.

Artikel 23
Förlängning av kontroller vid de inre gränserna

1. Kontrollerna vid de inre gränserna får inte förlängas enligt artikel 20.2 utan samråd med övriga medlemsstater inom rådet och kommissionen.

2. Den stat som vill återinföra kontroller skall förse övriga medlemsstater och kommissionen med alla relevanta upplysningar om varför kontrollerna vid de inre gränserna måste förlängas.

Bestämmelserna i artikel 21.2 skall tillämpas.

Artikel 24
Gemensamt återinförande av kontroller vid de inre gränserna på grund av gränsöverskridande terroristhot

1. Vid ett allvarligt och exceptionellt hot mot den allmänna ordningen, den inre säkerheten och folkhälsan i flera medlemsstater, bland annat vid gränsöverskridande terroristhot, får rådet, på förslag av kommissionen, med kvalificerad majoritet besluta att genast återinföra gränskontroller vid samtliga inre gränser eller vid vissa gränser i alla eller flera medlemsstater. Omfattningen och varaktigheten av dessa kontroller får inte överskrida vad som är absolut nödvändigt för att bemöta det exceptionellt allvarliga hotet.

2. Rådet skall, på förslag av kommissionen, besluta med kvalificerad majoritet om att upphäva dessa undantagsåtgärder när det exceptionellt allvarliga hotet inte längre föreligger.

3. Europaparlamentet skall utan dröjsmål informeras om de åtgärder som vidtagits i enlighet med punkterna 1 och 2.

4. Denna artikel utgör inget hinder för ett omedelbart och samtidigt beslut från en medlemsstat i enlighet med artikel 22.

Artikel 25
Bestämmelser om kontroller vid tillämpningen av skyddsklausulen

När kontroller vid de inre gränserna återinförs skall de relevanta bestämmelserna i avdelning II tillämpas.

Artikel 26
Rapport om återinförandet av kontroller vid de inre gränserna

Den medlemsstat som återinför kontroller vid de inre gränserna i enlighet med artikel 20 skall bekräfta datum för när kontrollerna upphävs och samtidigt, eller kort därefter, överlämna en rapport om återinförandet av kontrollerna till Europaparlamentet, rådet och kommissionen.

Artikel 27
Information till allmänheten

Om skälen till att skyddsklausulen tillämpas så tillåter skall den eller de medlemsstater som återinför kontroller vid de inre gränserna informera allmänheten på ett lämpligt sätt om återinförandet av kontroller och om vilka gränsövergångsställen som är godkända.

Artikel 28
Sekretess

På begäran av den berörda medlemsstaten skall övriga medlemsstater, Europaparlamentet och kommissionen respektera konfidentialiteten i de upplysningar som meddelas i samband med återinförande och förlängning av kontrollerna samt rapporten enligt artikel 26.

AVDELNING IV
SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 29
Ändringar av bilagorna

Bilagorna I–XII skall ändras enligt det förfarande som avses i artikel 30.2.

Artikel 30
Kommitté

1. Kommissionen skall biträdas av en kommitté.

2. När det hänvisas till denna punkt skall artiklarna 5 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas.

   Den tid som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG skall vara två månader.

3. Kommittén skall själv fastställa sin arbetsordning.

Artikel 31
Territorier där förordningen inte skall tillämpas

1. Denna förordning skall inte tillämpas på Frankrikes och Nederländernas utomeuropeiska territorier.

2. Bestämmelserna i denna förordning påverkar inte den särskilda ordning som gäller för städerna Ceuta och Melilla, såsom den definieras i slutakten till avtalet om Spaniens anslutning till konventionen om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985.[62]

[62] EGT L 239, 22.9.2000, s. 73.

Artikel 32
Medlemsstaternas anmälningsplikt

Inom tio arbetsdagar efter det att denna förordning har trätt i kraft skall medlemsstaterna meddela kommissionen sina nationella bestämmelser om artikel 19 c och 19 d. De skall meddela eventuella senare ändringar av dessa bestämmelser inom fem arbetsdagar.

Medlemsstaternas upplysningar skall offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*, C-serien.

Artikel 33
Rapport om tillämpningen av avdelning III

Senast tre år efter det att denna förordning har trätt i kraft skall kommissionen rapportera om tillämpningen av avdelning III i förordningen till Europaparlamentet och rådet.

Kommissionen skall fästa särskild uppmärksamhet vid de svårigheter som skulle kunna uppstå på grund av återinförande av kontroller vid de inre gränserna. Den skall, i förekommande fall, lägga fram förslag som syftar till att åtgärda sådana svårigheter.

Artikel 34
Strykningar och upphävanden

1. Artiklarna 2–8 i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985 skall utgå från och med den ….*[tillämpningsdatum för denna förordning*].

2. Följande bestämmelser skall upphöra att gälla samma dag:

   – Den gemensamma handboken med bilagor.

   – Verkställande Schengenkommitténs beslut av den 22 december 1994 (SCH/Com-ex [94] 17 rev.4) och av den 20 december 1995 (SCH/Com-ex [95] 20, rev. 2).

   – Bilaga 7 till de gemensamma konsulära anvisningarna.

   – Förordning (EG) nr 790/2001.

   Hänvisningar till strukna artiklar och upphävda rättsakter skall tolkas som hänvisningar till den här förordningen och skall läsas enligt jämförelsetabellerna i bilaga XIII.

Artikel 35
Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med… *[6 månader efter det att den har trätt i kraft]*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater i enlighet med Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen.

Utfärdat i Bryssel den […]

På rådets vägar
Ordförande
[...]

BILAGA I
Godkända gränsövergångsställen

BELGIEN

Flygplatser

– Bruxelles-National (Zaventem)

– Oostende

– Deurne

– Bierset

– Gosselies

– Wevelgem (sekundär flygplats)

Sjögränser

– Antwerpen

– Oostende

– Zeebrugge

– Nieuwpoort

– Gent

– Blankenberge

Landgränser

– Höghastighetståget (tunneln under Engelska kanalen)

Järnvägsstationen Bruxelles-Midi

TJECKIEN

TJECKIEN – POLEN

Landgränser

1. Bartultovice – Trzebina
2. Bílý Potok – Paczków
3. Bohumín – Chałupki
4. Bohumín – Chałupki (järnväg)
5. Bukovec – Jasnowice
6. Český Těšín – Cieszyn
7. Český Těšín – Cieszyn (järnväg)
8. Chotěbuz – Cieszyn
9. Dolní Lipka – Boboszów
10. Dolní Marklovice – Marklowice Górne
11. Frýdlant v Čechách – Zawidów (järnväg)
12. Habartice – Zawidów
13. Harrachov – Jakuszyce
14. Horní Lištná – Leszna Górna
15. Hrádek nad Nisou – Porajów
16. Královec – Lubawka
17. Královec – Lubawka (järnväg)
18. Krnov – Pietrowice
19. Kunratice – Bogatynia
20. Lichkov – Międzylesie (järnväg))
21. Meziměstí – Mieroszów (järnväg)
22. Mikulovice – Głuchołazy

23. Mikulovice – Głuchołazy (järnväg))

24. Náchod – Kudowa Słone

25. Nové Město p. Smrkem – Czerniawa Zdrój

26. Osoblaha – Pomorzowiczki

27. Otovice – Tłumaczów

28. Petrovice u Karviné – Zebrzydowice (järnväg)

29. Pomezní Boudy – Przełęcz Okraj

30. Srbská – Miloszów

31. Starostín – Golińsk

32. Sudice – Pietraszyn

33. Závada – Golkowice

34. Zlaté Hory – Konradów

Övergångsställen för lokal gränstrafik (*) och turisttrafik (**):

1. Andělka – Lutogniewice**

2. Bartošovice v Orlických horách – Niemojów*/**

3. Bernartice – Dziewiętlice*

4. Beskydek – Beskidek*

5. Bílá Voda – Złoty Stok*

6. Božanov – Radków**

7. Česká Čermná – Brzozowice**

8. Chomýž – Chomiąża*

9. Chuchelná – Borucin*

10. Chuchelná – Krzanowice*

11. Harrachov – Polana Jakuszycka**

12. Hať – Rudyszwałd*

13. Hať – Tworków*

14. Hněvošice – Ściborzyce Wielkie*

15. Horní Morava – Jodłów**
16. Hrčava – Jaworzynka*/**
17. Janovičky – Głuszyca Górna**
18. Karviná Ráj II – Kaczyce Górne*
19. Kojkovice – Puńców*
20. Kopytov – Olza*
21. Linhartovy – Lenarcice*
22. Luční bouda – Równia pod Śnieżką**
23. Luční bouda – Śląski Dom**
24. Machovská Lhota – Ostra Góra**
25. Malá Čermná – Czermna*
26. Malý Stožek – Stożek*
27. Masarykova chata – Zieleniec**
28. Mladkov (Petrovičky) – Kamieńczyk**
29. Nýdek – Wielka Czantorja**
30. Olešnice v Orlických horách (Čihalka) – Duszniki Zdrój**
31. Opava – Pilszcz*
32. Orlické Záhoří – Mostowice*
33. Petříkovice – Okreszyn**
34. Píšť – Bolesław*
35. Píšť – Owsiszcze*
36. Rohov – Ściborzyce Wielkie*
37. Šilheřovice – Chałupki*
38. Smrk – Stóg Izerski**
39. Soví sedlo (Jelenka) – Sowia Przełęcz**
40. Špindleruv mlýn – Przesieka**
41. Staré Město – Nowa Morawa*/**

42. Strahovice – Krzanowice*

43. Travná – Lutynia*/**

44. Třebom – Gródczanki*

45. Třebom – Kietrz*

46. Úvalno – Branice*

47. Vávrovice – Wiechowice*

48. Velké Kunětice –Sławniowice*

49. Velký Stožec – Stożek**

50. Věřňovice – Gorzyczki*

51. Věřňovice – Łaziska*

52. Vidnava – Kałków*

53. Vosecká bouda (Tvarožník) – Szrenica**

54. Vrchol Kralického Sněžníku – Snieznik**

55. Žacléř – Niedomirów**

56. Zdoňov – Łączna**

57. Zlaté Hory – Jarnołtówek**

TJECKIEN – SLOVAKIEN

Landgränser

1. Bílá – Klokočov

2. Bílá-Bumbálka – Makov

3. Břeclav (autoroute) – Brodské (motorväg)

4. Březová – Nová Bošáca

5. Brumov-Bylnice – Horné Srnie

6. Hodonín – Holíč

7. Hodonín – Holíč (järnväg)

8. Horní Lideč – Lúky pod Makytou (järnväg)

9. Lanžhot – Brodské
10. Lanžhot – Kúty (järnväg)
11. Mosty u Jablunkova – Čadca (järnväg)
12. Mosty u Jablunkova – Svrčinovec
13. Nedašova Lhota – Červený Kameň
14. Šance – Čadca-Milošová
15. Starý Hrozenkov – Drietoma
16. Strání – Moravské Lieskové
17. Střelná – Lysá pod Makytou
18. Sudoměřice – Skalica
19. Sudoměřice – Skalica (järnväg)
20. Velká nad Veličkou – Vrbovce (järnväg)
21. Velká nad Veličkou – Vrbovce
22. Velké Karlovice – Makov
23. Vlárský průsmyk – Horné Srnie (järnväg)

TJECKIEN – ÖSTERRIKE

Landgränser

1. Břeclav – Hohenau (järnväg)
2. České Velenice – Gmünd
3. České Velenice – Gmünd (järnväg)
4. České Velenice – Gmünd 2
5. Chlum u Třeboně – Schlag
6. Čížov – Hardegg
7. Dolní Dvořiště – Wullowitz
8. Halámky – Gmünd-Neu-Nagelberg
9. Hatě – Kleinhaugsdorf

10. Hevlín – Laa an der Thaaya
11. Hnanice – Mitterretzbach
12. Horní Dvořiště – Summerau (järnväg)
13. Ježová – Iglbach
14. Koranda – St. Oswald
15. Mikulov – Drasenhofen
16. Nová Bystřice – Grametten
17. Nové Hrady – Pyhrabruck
18. Plešné jezero – Plöckensteinersee
19. Poštorná – Reinthal
20. Přední Výtoň – Guglwald
21. Šatov – Retz (järnväg)
22. Slavonice – Fratres
23. Studánky – Weigetschlag
24. Valtice – Schrattenberg
25. Vratěnín – Oberthürnau
26. Zadní Zvonková – Schöneben

TJECKIEN – TYSKLAND

Landgränser

1. Aš – Selb
2. Aš – Selb- Plössberg (järnväg))
3. Boží Dar – Oberwiesenthal
4. Broumov – Mähring
5. Česká Kubice – Furth im Wald (järnväg)
6. Cheb – Schirnding (järnväg)
7. Cínovec – Altenberg

8. Cínovec – Zinnwald
9. Děčín – Bad Schandau (järnväg)
10. Dolní Poustevna – Sebnitz
11. Doubrava – Bad Elster
12. Folmava – Furth im Wald
13. Hora sv. Šebestiána – Reitzenhain
14. Hrádek nad Nisou – Zittau (järnväg)
15. Hřensko – Schmilka
16. Hřensko – Schöna (flod)
17. Jiříkov – Neugersdorf
18. Kraslice – Klingenthal
19. Kraslice / Hraničná – Klingenthal (järnväg)
20. Lísková – Waldmünchen
21. Mníšek – Deutscheinsiedel
22. Moldava – Neurehefeld
23. Pavlův Studenec – Bärnau
24. Pomezí nad Ohří – Schirnding
25. Potůčky – Johanngeorgenstadt (järnväg)
26. Potůčky – Johanngeorgenstadt
27. Petrovice – Bahratal
28. Rozvadov – Waidhaus
29. Rozvadov – Waidhaus (väg)
30. Rumburk – Ebersbach – Habrachtice (järnväg)
31. Rumburk – Neugersdorf
32. Rumburk – Seifhennersdorf
33. Stožec – Haidmühle
34. Strážný – Philippsreuth

35. Svatá Kateřina – Neukirchen b.Hl. Blut

36. Svatý Kříž – Waldsassen

37. Varnsdorf – Seifhennersdorf

38. Vejprty – Bärenstein

39. Vejprty – Bärenstein (järnväg)

40. Vojtanov – Bad Brambach (järnväg)

41. Vojtanov – Schönberg

42. Všeruby – Eschlkam

43. Železná – Eslarn

44. Železná Ruda – Bayerisch Eisenstein

45. Železná Ruda – Bayerisch Eisenstein (järnväg)

Turistgränsövergångar

1. Brandov – Olbernhau (Grünthal)

2. Branka – Hermannsreuth

3. Bublava – Klingenthal/Aschberg

4. Bučina – Finsterau

5. Čerchov – Lehmgrubenweg

6. Černý Potok – Jöhstadt

7. České Žleby – Bischofsreut (Marchhäuser)

8. Český Jiřetín – Deutschgeorgenthal

9. Debrník – Ferdinandsthal

10. Dolní Podluží – Waltersdorf (Herrenwalde)

11. Dolní Světlá – Jonsdorf

12. Dolní Světlá – Waltersdorf

13. Dolní Žleb – Elbradweg Schöna

14. Fleky – Hofberg

15. Fojtovice – Fürstenau

16. Hora sv. Kateřiny – Deutschkatharinenberg
17. Horní Paseky – Bad Brambach
18. Hrádek nad Nisou – Hartau
19. Hranice – Bad Elster/ Bärenloh
20. Hranice – Ebmath
21. Hřebečná (Boží Dar/Hubertky) – Oberwiesenthal
22. Hřebečná/Korce – Henneberg (Oberjugel)
23. Hřensko – Schöna
24. Jelení – Wildenthal
25. Jílové/Sněžník – Rosenthal
26. Jiříkov – Ebersbach (Bahnhofstr.)
27. Křížový Kámen – Kreuzstein
28. Krompach – Jonsdorf
29. Krompach – Oybin/Hain
30. Kryštofovy Hamry – Jöhstadt (Schmalzgrube)
31. Libá/Dubina – Hammermühle
32. Lipová – Sohland
33. Lobendava – Langburkersdorf
34. Lobendava/Severní – Steinigtwolmsdorf
35. Loučná – Oberwiesenthal
36. Luby – Wernitzgrün
37. Mikulášovice – Hinterhermsdorf
38. Mikulášovice (Tomášov) –Sebnitz OT/Hertigswalde (Waldhaus)
39. Mikulášovice/Tanečnice – Sebnitz (Forellenschänke)
40. Moldava – Holzhau
41. Mýtina – Neualbenreuth
42. Nemanice/Lučina – Untergrafenried

43. Nová Ves v Horách – Deutschneudorf

44. Nové Údolí /Trojstoličník/ – Dreisessel

45. Ostrý – Grosser Osser

46. Ovčí Vrch – Hochstrasse

47. Petrovice – Lückendorf

48. Pleš – Friedrichshäng

49. Plesná – Bad Brambach

50. Pod Třemi znaky – Brombeerregel

51. Potůčky – Breitenbrunn (Himmelswiese)

52. Prášily – Scheuereck

53. Přední Zahájí – Waldheim

54. Rybník – Stadlern

55. Šluknov/Rožany – Sohland (Hohberg)

56. Starý Hrozňatov – Hatzenreuth

57. Tři znaky – Drei Wappen

58. Zadní Doubice – Hinterheermsdorf

59. Ždár – Griesbach

60. Železná Ruda – Bayerisch Eisenstein

Luftgränser

A. allmänna[63]

1. Brno – Tuřany

2. České Budějovice – Hosín

3. Holešov

4. Karlovy Vary

5. Karlovy

---

[63] Alltefter användarkategori uppdelas internationella flygplatser i allmänna och icke-allmänna flygplatser. Allmänna flygplatser tar, inom gränserna för sin tekniska och operativa kapacitet, emot alla flygplan.

6. Liberec

7. Mnichovo Hradiště

8. Olomouc

9. Ostrava – Mošnov

10. Pardubice

11. Praha – Ruzyně

12. Uherské Hradiště – Kunovice

B. icke allmänna[64]

1. Benešov

2. Hradec Králové

3. Líně’

4. Otrokovice

5. Přerov

6. Vodochody

7. Vysoké Mýto

[64] Användare av icke-allmänna flygplatser definieras av Civila luftfartsbyrån utifrån ett förslag från flygplatsoperatören.

DANMARK

Sjögränser:

Aabenrå Havn

Aggersund Kalkværks Udskibningsbro

Allinge Havn

Asnæsværkets Havn

Assens Havn

Augustenborg Havn

Avedøreværkets Havn

Avernakke Pier

Bagenkop Havn

Bandholm Havn

Bogense Havn

Bønnerup Havn

Dansk Salt A/S' Anlægskaj

Det Danske Stålvalseværk A/S' Havn

Dragør Havn

Enstedværkets Havn

Esbjerg Havn

Faaborg Havn

Fakse Havn

Fakse Ladeplade Fiskeri- og Lystbådehavn

Fredericia Havn

Frederikshavn Havn

Gedser Havn

Grenå Havn

Gråsten Havn

Gudhjem Havn

Gulfhavn, Stigsnæs

Haderslev Havn

Hals Havn

Hanstholm Havn

Hasle Havn

Helsingør Statshavn

Helsingør Færgehavn

Hirtshals Havn

H.J. Hansen Hadsund A/S' Havn

Hobro Havn

Holbæk Havn

Holstebro-Struer Havn

Horsens Havn

Hou Havn (Odder)

Hundested Havn

Hvide Sande Havn

Kalundborg Havn

Kaløvig Bådehavn

Kerteminde Havn og Marina

Klintholm Havn

Koldby Kås Havn (Samsø)

Kolding Havn

Kongsdal Havn

Korsør Havn

Kyndbyværkets Havn

Københavns Havn

Køge Havn

Lemvig Havn

Lindholm Havn

Lindø-Terminalen

Lyngs Odde Ammoniakhavn

Marstal Havn

Masnedøværkets Havn

Middelfart Havn

Nakskov Havn

Neksø Havn

NKT Trådværket A/S' Havn

Nordjyllandsværkets Havn

Nyborg Havn

Nyborg Fiskerihavn

Nyborg Fritids- og Lystbåde-Havn

Nykøbing Falster Havn

Nykøbing Mors Havn

Næstved Havn

Odense Havn

Odense Staalskibsværft A/S' Havn

Orehoved Havn

Randers Havn

Rudkøbing Havn

Rødby Færge- og Trafikhavn

Rømø Havn

Rønne Havn

Skagen Havn

Skive Havn

Skærbækværkets Havn

Spodsbjerg Færgehavn

Statoil Pieren

Stege Havn

Stevns Kridtbruds Udskibningspier

Stigsnæsværkets Havn

Stubbekøbing Havn

Studstrupværkets Havn

Svaneke Havn

Svendborg Trafikhavn

Sæby Havn

Søby Havn

Sønderborg Havn

Tejn Havn

Thisted Havn

Thorsminde Havn

Thyborøn Havn

Vang Havn

Vejle Havn

Vordingborg Havn

Ærøskøbing Havn

Ålborg Havn

Ålborg Portland

Århus Havn

Årø Havn

Årøsund Havn

Färöarna:

Fuglafjadar Havn

Klaksvikar Havn

Kollafjardar Havn

Oyra Havn

Runavikar Havn

Torshavn Havn

Tvøroyrar Havn

Vags Havn

Miovags/Sandavags Havn

Sørvags Havn

Vestmanna Havn

Grönland:

Aasiaat Havn (Egedesminde)

Ilulissat Havn (Jakobshavn)

Illoqqortoormiit Havn (Scoresbysund)

Kangerlussauaq Havn (Søndre Strømfjord)

Maniitsoq Havn (Sukkertoppen)

Nanortalik Havn

Narsaq Havn

Narsarsuaq Havn

Nuuk Havn (Godthåb)

Paamiut Havn (Frederikshåb)

Qaanaaq Havn (Thule)

Qaqortoq Havn (Julianehåb)

Qasigiannguit Havn (Christianshåb)

Qeqertarsuaq Havn (Godhavn)

Sisimiut Havn (Holsteinsborg)

Tasiilaq Havn (Angmagssalik)

Upernavik Havn

Uummannaq Havn (Umanak)

Flygplatser:

Billund Lufthavn

Esbjerg Lufthavn

Grønholt Flyveplads

Herning Flyveplads

Karup Lufthavn

Koldingegnens Lufthavn i Vamdrup

Københavns Lufthavn i Kastrup

Lolland-Falster Airport

Lemvig Lufthavn

Odense Lufthavn

Randers Flyveplads

Roskilde Lufthavn i Tune

Rønne Lufthavn

Sindal Lufthavn

Skive Lufthavn

Stauning Lufthavn

Sydfyns Flyveplads på Tåsinge

Sønderborg Lufthavn

Thisted Lufthavn

Vojens Lufthavn

Ærø Lufthavn

Ålborg Lufthavn

Århus Lufthavn

Års flyveplads i Løgstør

Färöarna:

Vågø Lufthavn

Grönland:

Aasiaat Lufthavn (Egedesminde)

Ilulissat Lufthavn (Jakobshavn)

Kangerlussuaq Lufthavn (Søndre Strømfjord)

Kulusuk Lufthavn

Maniitsoq Lufthavn (Sukkertoppen)

Nerlerit Inaat Lufthavn

Narsarsuaq Lufthavn

Pituffik Lufthavn (Thule)

Nuuk Lufthavn (Godthåb)

Qaanaaq Lufthavn (Thule)

Sisimiut Lufthavn (Holsteinsborg)

Upernavik Lufthavn

Uummannaq Lufthavn (Umanak)

TYSKLAND

TYSKLAND – DANMARK

- *Övergångsställe på den tyska sidan*	- *Övergångsställe på den danska sidan*
Flensburg Bahnhof	Pattburg (Padborg)
Wassersleben	Kollund
Kupfermühle	Krusau (Kruså)
Flensburg Bahnhof	Pattburg Bahnhof (Station Padborg)
Harrislee	Pattburg (Padborg)
Ellund Autobahn (BAB 7)	Fröslee (Frøslev)
Jardelund	Sophienthal (Sofiedal)
Weesby	Gro Jündewatt (St. Jyndevad)
Neupepersmark	Alt Pepersmark (Pebersmark)
Westre	Grünhof (Grøngård)
Böglum	Seth (Sæd)
Süderlügum Bahnhof	Tondern (Tønder)
Aventoft	Møllehus
Rosenkranz	Rüttebüll (Rudbøl)
Rodenäs	Hoger (Højer)

TYSKLAND – POLEN

- *Övergångsställe på den tyska sidan*	- *Övergångsställe på den polska sidan*
Ahlbeck	Swinemünde (Świnoujście)
Linken	Neu Lienken (Lubieszyn)
Grambow Bahnhof	Scheune (Szczecin-Gumieńce)
Pomellen Autobahn (BAB 11)	Kolbitzow (Kolbaskowo)

Tantow Bahnhof	Scheune (Szczecin-Gumieńce)
Rosow	Rosow (Rosowek)
Mescherin	Greifenhagen (Gryfino)
Gartz	Fiddichow (Widuchowa)
Schwedt	Nieder Kränig (Krajnik Dolny)
Hohensaaten-Hafen	Niederwutzen (Osinów Dolny)
Hohenwutzen	Niederwutzen (Osinów Dolny)
Küstrin-Kietz	Küstrin (Kostrzyn)
Küstrin-Kietz Bahnhof	Küstrin (Kostrzyn)
Frankfurt/Oder Hafen	Słubice
Frankfurt/Oder Straße	Słubice
Frankfurt/Oder Bahnhof	Kunersdorf (Kunowice)
Frankfurt/Oder Autobahn (BAB 12)	Schwetig (Świecko)
Eisenhüttenstadt	Mühlow (Miłów)
Guben Straße	Guben (Gubin)
Guben Bahnhof	Guben (Gubin)
Forst Bahnhof	Forst (Zasieki)
Forst Autobahn (BAB 15)	Erlenholz (Olszyna)
Bad Muskau	Muskau(Mużaków)
Podrosche	Priebus (Przewoz)
Horka Bahnhof	Nieder Bielau (Bielawa Dolna)
Ludwigsdorf Autobahn	Hennersdorf (Jedrzychowice)
Görlitz Straße	Görlitz (Zgorzelec)
Görlitz Bahnhof	Görlitz (Zgorzelec)
Ostriz	Ostriz-Bahnhof (Krzewina Zgorzelecka)
Zittau Choppin-Straße	Kleinschönau (Sieniawka)
Zittau-Friedensstraße	Poritsch (Porajow)

TYSKLAND – TJECKISKA REPUBLIKEN

- *Övergångsställe på den tyska sidan*	- *Övergångsställe på den tjeckiska sidan*
Zittau Bahnhof	Grottau an der Neiße (Hrádek n.N.)
Seifhennersdorf (Nordstraße)	Rumburg (Rumbuk)
Seifhennersdorf	Warnsdorf (Varnsdorf)
Neugersdorf	Georgswalde (Jiřikov)
Ebersbach Bahnhof	Rumburg (Rumburk)
Sebnitz	Niedereinsiedel (Dolni Poustevna)
Schmilka	Herrnskretschen (Hřensko)
Bad Schandau Bahnhof	Tetschen (Dêčin)
Schöna	Herrnskretschen (Hřensko)
Bahratal	Peterswald (Petrovice)
Zinnwald	Zinnwald (Cinovec)
Neurehefeld	Moldava (Moldau)
Reitzenhain	Sebastiansberg (Hora Sv. Šebestiána)
Bärenstein (Eisenbahn)	Weipert (Vejprty)
Bärenstein	Weipert (Vejprty)
Oberwiesenthal	Gottesgab (Boži Dar)
Johanngeorgenstadt Bahnhof	Breitenbach (Potučky)
Johanngeorgenstadt	Breitenbach (Potučky)
Klingenthal	Graslitz (Kraslice)
Bad Brambach Bahnhof	Voitersreuth (Vojtanov)
Schönberg	Voitersreuth (Vojtanov)
Bad Elster	Grün (Doubrava)
Selb	Asch (Aš)
Selb-Plößberg Bahnhof	Asch (Aš)
Schirnding Cheb/Eger Bahnhof	Eger (Cheb)

Schirnding	Mühlbach (Pomezi)
Waldsassen	Heiligenkreuz(Svaty Kříž)
Mähring	Promenhof (Broumov)
Bärnau	Paulusbrunn (Pavluv Studenec)
Waidhaus (B 14)	Roßhaupt (Rozvadov)
Waidhaus Autobahn (BAB 6)	Roßhaupt (Rozvadov)
Eslarn	Eisendorf (Železná)
Waldmünchen	Haselbach (Lisková)
Furth im Wald Schafberg	Vollmau (Folmava)
Furth im Wald Bahnhof	Böhmisch Kubitzen (Česká Kubice)
Eschlkam	Neumark (Všeruby)
Neukirchen b. HL. Blut	St. Katharina (Sverá Katerina)
Bayerisch Eisenstein	Markt Eisenstein (Železná Ruda)
Bayerisch Eisenstein Bahnhof	Markt Eisenstein (Železná Ruda)
Philippsreuth	Kuschwarda (Strážny)
Haidmühle	Tusset (Stožek)

TYSKLAND – SCHWEIZ

- *Övergångsställe på den tyska sidan*	- *Övergångsställe på den schweiziska sidan*
Konstanz-Klein Venedig	Kreuzlingen-Seestraße
Konstanz-Schweizer.Personenbahnhof	Konstanz Personenbahnhof
Konstanz-Wiesenstraße	Kreuzlingen-Wiesenstraße
Konstanz-Kreuzlinger Tor	Kreuzlingen
Konstanz-Emmishofer Tor	Kreuzlingen-Emmishofer
Konstanz-Paradieser Tor	Tägerwilen
Gaienhofen	Steckborn

Hemmenhofen	Steckborn
Wangen	Mammern
Öhningen-Oberstaad	Stein am Rhein
Öhningen	Stein am Rhein
Rielasingen Bahnhof	Ramsen Bahnhof
Singen Bahnhof	Schaffhausen
Rielasingen	Ramsen-Grenze
Gasthof "Spießhof" an der B 34	Gasthof "Spiesshof"
Gottmadingen	Buch-Grenze
Murbach	Buch-Dorf
Gailingen-Ost	Ramsen-Dorf
Gailingen-Brücke	Diessenhofen
Gailingen-West	Dörflingen-Pünt und Dörflingen-Laag
Randegg	Neu Dörflingen
Bietingen	Thayngen Straße
Thayngen Bahnhof	Thayngen Bahnhof
Ebringen	Thayngen-Ebringer Straße
Schlatt am Randen	Thayngen-Schlatt
Büßlingen	Hofen
Wiechs-Dorf	Altdorf
Wiechs-Schlauch	Merishausen
Neuhaus-Randen	Bargen
Fützen	Beggingen
Stühlingen	Schleitheim
Eberfingen	Hallau
Eggingen	Wunderklingen
Erzingen	Trasadingen

Erzingen Bahnhof	Trasadingen Bahnhof
Weisweil	Wilchingen
Jestetten-Wangental	Osterfingen
Jestetten-Hardt	Neuhausen
Jestetten Bahnhof	Neuhausen Bahnhof
Altenburg-Rheinau Bahnhof	Neuhausen Bahnhof
Altenburg-Nohl	Nohl
Altenburg-Rheinbrücke	Rheinau
Nack	Rüdlingen
Lottstetten	Rafz-Solgen
Lottstetten-Dorf	Rafz-Grenze
Lottstetten Bahnhof	Rafz Bahnhof
Baltersweil	Rafz-Schluchenberg
Dettighofen	Buchenloh
Bühl	Wil-Grenze
Günzgen	Wasterkingen
Herdern	Rheinsfelden
Rötteln	Kaiserstuhl
Reckingen	Rekingen
eim	Zurzach-Burg
Waldshut Bahnhof	Koblenz
Waldshut-Rheinbrücke	Koblenz
Waldshut-Rheinfähre	Juppen / Full
Dogern	Leibstadt
Albbruck	Schwaderloch
Laufenburg	Laufenburg
Bad Säckingen-alte Rheinbrücke	Stein / Holzbrücke

Bad Säckingen	Stein
Rheinfelden	Rheinfelden
Grenzacherhorn	Riehen-Grenzacher Straße
Inzlingen	Riehen-Inzlinger Straße
Lörrach-Wiesentalbahn	Riehen Bahnhof
Lörrach-Stetten	Riehen
Lörrach-Wiesenuferweg	Riehen-Weilstraße
Weil-Ost	Riehen-Weilstraße
Basel Badischer Personenbahnhof	Basel Badischer Bahnhof
Basel Badischer Rangierbahnhof	Basel Badischer Rangierbahnhof im Weil am Rhein
Weil-Otterbach	Basel-Freiburger Straße
Weil-Friedlingen	Basel-Hiltalinger Straße
Weil am Rhein-Autobahn (BAB 5)	Basel

HAMNAR VID BODENSJÖN

Lindau-Städtischer Segelhafen

Lindau-Hafen

Bad Schachen

Wasserburg (Bodensee)

Langenargen

Friedrichshafen-Hafen

Meersburg

Überlingen

Mainau

Konstanz-Hafen

Insel Reichenau

Radolfzell

HAMNAR VID REHN

Rheinfelden-Rheinhafen

Wyhlen (Wyhlen GmbH)

Grenzach (Fa. Geigy)

Grenzach (Fa. Hoffmann La Roche AG)

Weil-Schiffsanlegestelle

Weil-Rheinhafen

HAMNAR VID NORDSJÖN

List/Sylt

Hörnum/Sylt

Dagebüll

Wyk/Föhr

Wittdün/Amrum

Pellworm

Strucklahnungshörn/Nordstrand

Süderhafen/Nordstrand

Husum

Friedrichstadt

Tönning

Büsum

Meldorfer Hafen

Friedrichskoog

Helgoland

Itzehoe

Wewelsfleth

Brunsbüttel

Glückstadt

Elmshorn

Uetersen

Wedel

Hamburg

Hamburg-Neuenfelde

Buxtehude

Stade

Stadersand

Bützflether Sand

Otterndorf

Cuxhaven

Bremerhaven

Bremen

Lemwerder

Elsfleth

Brake

Großensiel

Nordenham

Fedderwardersiel

Eckwarderhörne

Varel

Wilhelmshaven

Hooksiel

Horumersiel

Carolinensiel (Harlesiel)

Neuharlingersiel

Bensersiel

Westeraccumersiel

Norddeich

Greetsiel

Wangerooge

Spiekeroog

Langeoog

Baltrum

Norderney

Juist

Borkum

Emden

Leer

Weener

Papenburg

Herbrum

HAMNAR VID ÖSTERSJÖN

Flensburg-Hafen

Flensburg-Mürwik (Hafenanlage der Bundesmarine)

Glücksburg

Langballigau

Quern-Neukirchen

Gelting

Maasholm

Schleimünde

Kappeln

Olpenitz (Hafenanlage der Bundesmarine)

Schleswig

Ostseebad Damp

Eckernförde

Eckernförde (Hafenanlage der Bundesmarine)

Surendorf (Hafenanlagen der Bundesmarine)

Rendsburg

Strande

Schilksee

Kiel-Holtenau

Kiel

Möltenort/Heikendorf

Jägersberg

Laboe

Orth

Puttgarden Bahnhof

Puttgarden

Burgstaaken

Heiligenhafen

Großenbrode (Hafenanlagen der Bundesmarine)

Grömitz

Neustadt (Hafenanlagen der Bundesmarine)

Niendorf

Lübeck-Travemünde

Lübeck

Timmendorf

Wolgast

Wismar

Warnemünde

Rostock Überseehafen

Stralsund

Libben

Bock

Saßnitz

Ruden

Greifswald - Ladebow Hafen

Kamminke

Ahlbeck Seebrücke

ODERHAFF

Anklam Hafen

Karnin

Ueckermünde

Altwarp Hafen

Flygplatser, sekundära flygplatser, flygfält

I DELSTATEN SCHLESWIG-HOLSTEIN

Eggebek

Flensburg-Schäferhaus

Helgoland-Düne

Hohn

Itzehoe-Hungriger Wolf

Kiel-Holtenau

Lübeck-Blankensee

Schleswig/Jagel

Westerland/Sylt

Wyk Föhr

I DELSTATEN MECKLENBURG – VORPOMMERN

Barth

Heringsdorf

Neubrandenburg-Trollenhagen

Rostock-Laage

I DELSTATEN HAMBURG

Hamburg

I DELSTATEN BREMEN

Bremen

Bremerhaven-Luneort

I DELSTATEN NIEDERSACHSEN

Borkum

Braunschweig-waggum

Bückeburg-Achum

Celle

Damme/Dümmer-See

Diepholz

Emden

Faßberg

Ganderkesee

Hannover

Jever

Nordhorn-Lingen

Leer-Papenburg

Lemwerder, Werksflughafen der Weser-Flugzeugbau GmbH Bremen

Norderney

Nordholz

Osnabrück-Atterheide

Peine-Eddersee

Wangerooge

Wilhelmshaven-Mariensiel

Wittmundhafen

Wunstorf

I DELSTATEN BRANDENBURG

Cottbus-Drewitz

Cottbus-Neuhausen

Kyritz

Nauen

Neuhausen

Schönhagen

I DELSTATEN BERLIN

Tegel

Tempelhof

Schönefeld

I DELSTATEN NORDRHEIN-WESTFALEN

Aachen-Merzbrück

Arnsberg

Bielefeld-Windelsbleiche

Bonn-Hardthöhe

Dahlemer Binz

Dortmund-Wickede

Düsseldorf

Essen-Mülheim

Hangelar

Hopsten

Köln/Bonn

Marl/Loemühle

Meinerzhagen

Mönchengladbach

Münster-Osnabrück

Nörvenich

Paderborn-Lippstadt

Porta Westfalica

Rheine-Bentlage

Siegerland

Stadtlohn-Wenningfeld

I DELSTATEN SACHSEN

Dresden

Leipzig-Halle

Rothenburg/Oberlausitz

I DELSTATEN THÜRINGEN

Erfurt

I DELSTATEN RHEINLAND-PFALZ

Büchel

Föhren

Koblenz-Winningen

Mendig

Pferdsfeld

Pirmasens-Zweibrücken

Speyer

Worms-Bürgerweide-West

I DELSTATEN SAARLAND

Saarbrücken-Ensheim

Saarlouis/Düren

I DELSTATEN HESSEN

Egelsbach

Allendorf/Eder

Frankfurt/Main

Fritzlar

Kassel-Calden

Reichelsheim

I DELSTATEN BADEN-WÜRTTEMBERG

Aalen-Heidenheim-Elchingen

Baden Airport Karlsruhe Baden-Baden

Baden-Baden-Oos

Donaueschingen-Villingen

Freiburg/Brg.

Friedrichshafen-Löwentl

Heubach (Krs. Schwäb.Gmünd)

Karlsruhe Forchheim

Konstanz

Laupheim

Leutkirch-Unterzeil

Mannheim-Neuostheim

Mengen

Mosbach-Lohrbach

Niederstetten

Offenburg

Schwäbisch Hall

Stuttgart

I DELSTATEN BAYERN

Aschaffenburg

Augsburg-Mühlhausen

Bayreuth-Bindlacher Berg

Coburg-Brandebsteinsebene

Eggenfelden/Niederbayern

Erding

Fürstenfeldbruck

Hassfurth-Mainwiesen

Herzogenaurach

Hof-Pirk

Ingolstadt

Kempten-Durach

Landsberg/Lech

Landshut-Ellermühle

Lechfeld

Leipheim

Memmingen

München “Franz Joseph Strauß”

Neuburg

Nürnberg

Oberpfaffenhofen, Werkflugplatz der Dornier-Werke GmbH

Passau-Vilshofen

Roth

Rothenburg o.d. Tauber

Straubing-Wallmühle

Weiden/Opf.

Würzburg am Schenkenturm

ESTLAND

ESTLAND – LETTLAND

Landgränser

1. Holdre – Omuļi
2. Ikla – Ainaži
3. Jäärja – Ramata
4. Lilli – Unguriņi
5. Mõisaküla – Ipiķi
6. Murati – Veclaicene
7. Valga – Lugaži (järnväg)
8. Valga 1 – Valka 2
9. Valga 2 – Valka 3
10. Valga 3 – Valka 1
11. Vana-Ikla – Ainaži (Ikla)
12. Vastse-Roosa – Ape

ESTLAND – RYSSLAND

Landgränser

1. Koidula – Kunitšina-Gora
2. Luhamaa – Sjumilkino
3. Narva – Jaanilinn (Ivangorod) (järnväg)
4. Narva-1 – Jaanilinn (Ivangorod)
5. Narva-2 – Jaanilinn (Ivangorod)
6. Orava – Petseri (järnväg)
7. Saatse – Krupa

Sjögränser

1. Dirhami
2. Haapsalu
3. Heltermaa
4. Kuivastu
5. Kunda
6. Lehtma
7. Lohusalu
8. Loksa
9. Miiduranna
10. Mõntu
11. Muuga
12. Narva-Jõesuu
13. Nasva
14. Paldiski-1
15. Paldiski-2
16. Pärnu-2
17. Pärnu-3
18. Rohuküla
19. Roomassaare
20. Ruhnu
21. Sõru
22. Tallinna-2
23. Tallinna-3
24. Tallinna-4
25. Tallinna-5
26. Tallinna-6

27. Tallinna-7

28. Tallinna-8

29. Tallinna-9

30. Tallinna-10

31. Tallinna-11

32. Tallinna-12

33. Veere

34. Vergi

35. Virtsu

Luftgränser

1. Ämari (ej allmän flygplats, ej öppen för civila luftfarkoster)

2. Kärdla

3. Kuressaare

4. Pärnu-1

5. Tallinna-1

6. Tallinna-13

7. Tartu-1

GREKLAND

ΕΝΑΕΡΙΑ ΣΥΝΟΡΑ		***FLYGPLATSER***
1.	ΑΘΗΝΑ	ATHINA
2.	ΗΡΑΚΛΕΙΟ	HERAKLION
3.	ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ	THESSALONIKI
4.	ΡΟΔΟΣ	RODOS (RHODES)
5.	ΚΕΡΚΥΡΑ	KERKIRA (CORFOU)
6.	ΑΝΤΙΜΑΧΕΙΑ ΚΩ	ANTIMACHIA (KOS)
7.	ΧΑΝΙΑ	CHANIA
8.	ΠΥΘΑΓΟΡΕΙΟ ΣΑΜΟΥ	PITHAGORIO- SAMOS
9.	ΜΥΤΙΛΗΝΗ	MITILINI
10.	ΙΩΑΝΝΙΝΑ	IOANNINA
11.	ΑΡΑΞΟΣ*	ARAXOS*
12.	ΣΗΤΕΙΑ	SITIA
13.	ΧΙΟΣ*	CHIOS*
14.	ΑΡΓΟΣΤΟΛΙ	ARGOSTOLI
15.	ΚΑΛΑΜΑΤΑ	KALAMATA
16.	ΚΑΒΑΛΑ	KAVALA
17.	ΑΚΤΙΟ ΒΟΝΙΤΣΑΣ	AKTIO-VONITSAS
18.	ΜΗΛΟΣ*	MILOS*
19.	ΖΑΚΥΝΘΟΣ	ZAKINTHOS
20.	ΘΗΡΑ	THIRA
21.	ΣΚΙΑΘΟΣ	SKIATHOS
22.	ΚΑΡΠΑΘΟΣ*	KARPATHOS*
23.	ΜΥΚΟΝΟΣ	MIKONOS
24.	ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΗ	ALEXANDROUPOLI

25.	ΕΛΕΥΣΙΝΑ	ELEFSINA
26.	ΑΝΔΡΑΒΙΔΑ	ANDRAVIDA
27.	ΑΤΣΙΚΗ ΛΗΜΝΟΥ	ATSIKI – LIMNOS
28.	ΚΑΣΤΟΡΙΑ	KASTORIA

* Anm: Flygplatserna i Araxos, Kios, Karpatos och Milos är icke godkända gränsövergångsställen. De är i drift endast sommartid.

ΘΑΛΑΣΣΙΑ ΣΥΝΟΡΑ		*KUSTHAMNAR*
1.	ΓΥΘΕΙΟ	GHITHIO
2.	ΣΥΡΟΣ	SYROS
3.	ΗΓΟΥΜΕΝΙΤΣΑ	IGOUMENITSA
4.	ΣΤΥΛΙΔΑ	STYLIDA
5.	ΑΓΙΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ	AGIOS NIKOLAOS
6.	ΡΕΘΥΜΝΟ	RETHYMNON
7.	ΛΕΥΚΑΔΑ	LEFKADA
8.	ΣΑΜΟΣ	SAMOS
9.	ΒΟΛΟΣ	VOLOS
10.	ΚΩΣ	KOS
11.	ΔΑΦΝΗ ΑΓΙΟΥ ΟΡΟΥΣ	DAFNI-AGIOU OROUS
12.	ΙΒΗΡΑ ΑΓΙΟ ΟΡΟΥΣ	IVIRA-AGIOU OROUS
13.	ΓΕΡΑΚΙΝΗ	GERAKINI
14.	ΓΛΥΦΑΔΑ	GLYFADA
15.	ΠΡΕΒΕΖΑ	PREVEZA
16.	ΠΑΤΡΑ	PATRAS
17.	ΚΕΡΚΥΡΑ	KERKIRA/KORFU
18.	ΣΗΤΕΙΑ	SITIA
19.	ΧΙΟΣ	CHIOS
20.	ΑΡΓΟΣΤΟΛΙ	ARGOSTOLI

21.	ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ	THESSALONIKI
22.	ΚΟΡΙΝΘΟΣ	KORINTH/KORINTHOS
23.	ΚΑΛΑΜΑΤΑ	KALAMATA
24.	ΚΑΒΑΛΑ	KAVALA
25.	ΘΑΚΗ	ITHAKA/ITHAKI
26.	ΠΥΛΟΣ	PYLOS
27.	ΠΥΘΑΓΟΡΕΙΟ ΣΑΜΟΥ	PYTHAGORION – SAMOS
28.	ΛΑΥΡΙΟ	LAVRIO
29.	ΗΡΑΚΛΕΙΟ	HERAKLIO
30.	ΣΑΜΗ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ	SAMI – KEFALONIA
31.	ΠΕΙΡΑΙΑΣ	PIREUS/PIREAS
32.	ΜΗΛΟΣ	MILOS
33.	ΚΑΤΑΚΩΛΟ	KATAKOLO
34.	ΣΟΥΔΑ ΧΑΝΙΩΝ	SOUDA – CHANIA
35.	ΙΤΕΑ	ITEA
36.	ΕΛΕΥΣΙΝΑ	ELEFSINA
37.	ΜΥΚΟΝΟΣ	MYKONOS
38.	ΝΑΥΠΛΙΟ	NAFPLIO
39.	ΧΑΛΚΙΔΑ	CHALKIDA
40.	ΡΟΔΟΣ	RHODOS
41.	ΖΑΚΥΝΘΟΣ	ZAKYNTHOS
42.	ΘΗΡΑ	THIRA
43.	ΚΑΛΟΙ ΛΙΜΕΝΕΣ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ	KALI-LIMENES – HERAKLIOU
44.	ΜΥΡΙΝΑ ΛΗΜΝΟΥ	MYRINA – LIMNOS
45.	ΠΑΞΟΙ	PAXI
46.	ΣΚΙΑΘΟΣ	SKIATHOS
47.	ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΗ	ALEXANDROUPOLI

48.	ΑΙΓΙΟ	AIGIO
49.	ΠΑΤΜΟΣ	PATMOS
50.	ΣΥΜΗ	SYMI
51.	ΜΥΤΙΛΗΝΗ	MYTILENE/MITILINI
52.	ΧΑΝΙΑ	CHANIA
53.	ΑΣΤΑΚΟΣ	ASTAKOS
ΧΕΡΣΑΙΑ ΣΥΝΟΡΑ		*LANDGRÄNSER*
ΧΕΡΣΑΙΑ ΣΥΝΟΡΑ ΜΕ ΤΗΝ ΑΛΒΑΝΙΑ		**TILL ALBANIEN**
1.	ΚΑΚΑΒΙΑ	1. KAKAVIA
2.	ΚΡΥΣΤΑΛΛΟΠΗΓΗ	2. KRYSTALLOPIGI
3.	ΜΕΡΤΖΑΝΗ	3. MERTZANI
ΧΕΡΣΑΙΑ ΣΥΝΟΡΑ FYROM		**TILL F.D. JUGOSLAVISKA REPUBLIKEN MAKEDONIEN**
1.	ΝΙΚΗ	1. NIKI
2.	ΕΙΔΟΜΕΝΗ (ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΙΚΟ)	2. IDOMENI (JÄRNVÄG)
3.	ΕΥΖΩΝΟΙ	3. EVZONI
4.	ΔΟΙΡΑΝΗ	4. DOIRANI
ΧΕΡΣΑΙΑ ΣΥΝΟΡΑ ΜΕ ΤΗ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ		**TILL BULGARIEN**
1.	ΠΡΟΜΑΧΩΝΑΣ	1. PROMACHONAS
2.	ΠΡΟΜΑΧΩΝΑΣ (ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΙΚΟ)	2. PROMACHONAS (JÄRNVÄG)
3.	ΔΙΚΑΙΑ (ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΙΚΟ)	3. DIKEA EVROS (JÄRNVÄG)
4.	ΟΡΜΕΝΙΟ	4. ORMENIO
ΧΕΡΣΑΙΑ ΣΥΝΟΡΑ ΜΕ ΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑ		**TILL TURKIET**
1.	ΚΑΣΤΑΝΙΕΣ ΕΒΡΟΥ	1. KASTANIES, EVROS
2.	ΠΥΘΙΟΥ (ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΙΚΟ)	2. PYTHIOU (JÄRNVÄG)
3.	ΚΗΠΟΙ ΕΒΡΟΥ	3. KIPI, EVROS

SPANIEN

Flygplatser

- Madrid-Barajas
- Barcelone
- Gran Canaria
- Palma de Majorque
- Alicante
- Ibiza
- Malaga
- Séville
- Ténériffe Sud
- Valence
- Almeria
- Asturias
- Bilbao
- Fuerteventura
- Gérone
- Grenade
- Lanzarote
- La Palma
- Minorque
- Santander
- Santiago
- Vitoria
- Saragosse
- Pamplona
- Jerez de la Fontera

- Valladolid
- Reus
- Vigo
- A Coruña
- Murcia

Sjögränser

- Algeciras (Cadix)
- Alicante
- Almería
- Arrecife (Lanzarote)
- Avilés (Asturies)
- Barcelone
- Bilbao
- Cadiz
- Cartagena (Murcia)
- Castellón
- Ceuta
- Ferrol (La Corogne)
- Gijón
- Huelva
- Ibiza
- La Coruña
- La Línea de la Concepción
- La Luz (Las Palmas)
- Mahón
- Málaga
- Melilla

- Motril (Grenade)
- Palma de Majorque
- Sagunto (Provincia de Valencia)
- San Sebastian
- Santa Cruz de Tenerife
- Santander
- Sevilla
- Tarragona
- Valence
- Vigo

Landgränser

- Ceuta
- Melilla
- La Seo de Urgel
- La Línea de la Concepción (*)

* Tull- och poliskontrollstationen "La Línea de la Concepción" sammanfaller inte med gränsdragningen såsom den har godkänts av Spanien enligt Utrechtfördraget.

FRANKRIKE

Flygplatser

1. Abbeville
2. Agen-la Garenne
3. Ajaccio-Campo dell'Oro
4. Albi-le-Séquestre
5. Amiens-Glisy
6. Angers-Avrillé
7. Angoulême-Brie Champniers
8. Annecy Methet
9. Annemasse
10. Auxerre Brenches
11. Avignon Caumont
12. Basel-Mulhouse
13. Bastia-Poretta
14. Beauvais Tillé
15. Bergerac Roumanière
16. Besançon La Vèze
17. Béziers Vias
18. Biarritz-Bayonne-Anglet
19. Bordeaux-Mérignac
20. Bourges
21. Brest-Guipavas
22. Caen-Carpiquet
23. Cahors Lalbenque
24. Calais-Dunkerque

25. Calvi-Sainte-Catherine
26. Cannes-Mandelieu
27. Carcassonne-Salvaza
28. Castres-Mazamet
29. Châlons-Vatry
30. Chambéry-Aix les Bains
31. Charleville-Mézières
32. Châteauroux-Déols
33. Cherbourg-Maupertus
34. Clermont-Ferrand-Aulnat
35. Colmar-Houssen
36. Courchevel
37. Deauville-Saint Gatien
38. Dieppe-Saint Aubin
39. Dijon-Longvic
40. Dinard-Pleurtuit
41. Dôle Tavaux
42. Epinal-Mirecourt
43. Figari – Södra Korsika
44. Cap-Tallard
45. Genève-Cointrin
46. Granville
47. Grenoble-Saint Geoirs
48. Hyères-Le-Palivestre
49. Issy-les-Moulineaux
50. La Môle
51. Lannion

52. La Rochelle-Laleu
53. Laval-Entrammes
54. Le Castelet
55. Le Havre-Octeville
56. Le Mans-Arnage
57. Le Touquet-Paris Plage
58. Lille-Lesquin
59. Limoges-Bellegarde
60. Lognes-Emerainville
61. Lorient-Lann Bihoué
62. Lyon-Bron
63. Lyon-Saint-Exupéry
64. Marseille-Provence
65. Meaux-Esbly
66. Megève
67. Metz-Nancy-Lorraine
68. Helikopterflygplatsen i Monaco
69. Montbéliard-Courcelles
70. Montpellier-Fréjorgues
71. Morlaix-Ploujean
72. Nancy-Essey
73. Nantes-Atlantique
74. Nevers-Fourchambault
75. Nice-Côte d'Azur
76. Nîmes Garons
77. Orléans-Bricy
78. Orléans-Saint-Denis de l'Hôtel

79. Paris-Charles de Gaulle
80. Paris-Le Bourget
81. Paris-Orly
82. Pau-Pyrénées
83. Périgueux-Bassilac
84. Perpignan-Rivesaltes
85. Poitiers-Biard
86. Pontarlier
87. Pontoise-Cormeilles
88. Quimper-Pluguffan
89. Reims-Champagne
90. Rennes Saint-Jacques
91. Roanne-Renaison
92. Rodez-Marcillac
93. Rouen-Vallée de Seine
94. Saint-Brieuc Armor
95. Saint-Etienne-Bouthéon
96. Saint-Nazaire-Montoire
97. Saint-Yan
98. Strasbourg-Entzheim
99. Tarbes Ossun-Lourdes
100. Toulouse-Blagnac
101. Tours-Saint-Symphorien
102. Toussus-le-Noble
103. Troyes-Barberey
104. Valence-Chabeuil
105. Valenciennes

106. Vannes-Meucon

107. Vesoul-Frotey

108. Vichy-Charmeil

Sjögränser

1. Agde

2. Ajaccio

3. Anglet

4. Arcachon

5. Bastia

6. Bayonne

7. Beaulieu-sur-Mer

8. Biarritz

9. Bonifacio

10. Bordeaux

11. Boulogne

12. Brest

13. Caen-Ouistreham

14. Calais

15. Calvi

16. Camaret

17. Cannes-Vieux Port

18. Cap d'Agde

19. Carry-le-Rouet

20. Carteret

21. Cassis

22. Cherbourg

23. Ciboure

24. Concarneau
25. Dieppe
26. Dunkerque
27. Fécamp
28. Golfe Juan
29. Granville
30. Groix
31. Gruissan
32. Hendaye
33. Honfleur
34. La Rochelle-La Pallice
35. La Turballe
36. Le Croisic
37. Le Guilvinec
38. Le Havre
39. Le Palais
40. Les Sables d'Olonne-Port
41. Le Touquet-Etaples
42. Le Tréport
43. Leucate
44. L'Ile-Rousse
45. Lorient
46. Macinaggio
47. Mandelieu-la-Napoule
48. Marseille
49. Monaco – Port de la Condamine
50. Morlaix

51. Nantes-Saint-Nazaire
52. Nice
53. Noirmoutier
54. Paimpol
55. Pornic
56. Port Camargues
57. Port–de-Boux-Fos/Port-Saint-Louis
58. Port-en-Bessin
59. Port-la-Nouvelle
60. Porto-Vecchio
61. Port-Vendres
62. Propriano
63. Quimper
64. Roscoff
65. Rouen
66. Royan
67. Saint-Brieuc (kust)
68. Saint-Cyprien
69. Saint-Florent
70. Saint-Gilles-Croix-de-Vie
71. Saint-Malo
72. Saint-Valéry-en-Caux
73. Sète
74. Toulon
75. Valras
76. Villefranche-sur-Mer
77. Villeneuve-Loubet

Landgränser:

* **TILL SCHWEIZ**

1. Abbevillers (landsväg)
2. Basel-Mulhouse flygplats (gångpassage mellan sektorerna)
3. Bois d'Amont
4. Chatel
5. Col France
6. Delle route
7. Divonne-les-Bains
8. Ferney-Voltaire
9. Ferrières-sous-Jougne
10. Järnvägsstationen Genève-Cornavin
11. Goumois
12. Hegenheim-Allschwill
13. Huningue (landsväg)
14. La Cheminée (landsväg)
15. La Cure
16. Les Fourgs
17. Les Verrières (landsväg)
18. Leymen-Benken
19. Moellesulaz
20. Mouthe (landsväg)
21. Pfetterhouse
22. Pontarlier (järnvägsstation)
23. Kontrollstation vid motorvägen Saint-Julien-Bardonnex
24. Pougny
25. Prévessin

26. Saint-Gingolph

27. Saint-Julien-Perly

28. Saint-Louis (motorväg)

29. Saint-Louis-Basel (järnvägsstation)

30. Saint Louis Lysbuchel

31. Vallard-Thônex

32. Vallorbe (internationella tåg)

33. Vallorcine

34. Veigy

* **TILL FÖRENADE KUNGARIKET**

(fast förbindelse under kanalen)

1. Järnvägsstationen Paris-Nord/London Waterloo-stationen/Ashfords internationella station

2. Järnvägsstationen Lille-Europe/London Waterloo-stationen/Ashfords internationella station

3. Cheriton/Coquelles

4. Järnvägsstationen i Fréthun/London Waterloo-stationen/Ashfords internationella station

5. Järnvägsstationen i Chessy-Marne la Vallée

6. Centrala järnvägsstationen i Avignon

* **TILL ANDORRA**

– Pas de la Case

ITALIEN

Flygplatser

–	Alessandria	Polizia di Stato
–	Alghero (SS)	Polizia di Stato
–	Ancona	Polizia di Stato
–	Aosta	Polizia di Stato
–	Bari	Polizia di Stato
–	Bergamo	Polizia di Stato
–	Biella	Polizia di Stato
–	Bologna	Polizia di Stato
–	Bolzano	Polizia di Stato
–	Brescia	Polizia di Stato
–	Brindisi	Polizia di Stato
–	Cagliari	Polizia di Stato
–	Catania	Polizia di Stato
–	Crotone	Polizia di Stato
–	Cuneo	Polizia di Stato
–	Firenze	Polizia di Stato
–	Foggia	Polizia di Stato
–	Forlì	Polizia di Stato
–	Genova	Polizia di Stato
–	Grosseto	Polizia di Stato
–	Lamezia Terme (CZ)	Polizia di Stato
–	Lampedusa (AG)	Carabinieri
–	Lecce	Polizia di Stato

–	Marina di Campo (LI)	Carabinieri
–	Milano Linate	Polizia di Stato
–	Napoli	Polizia di Stato
–	Noviligure	Carabinieri
–	Olbia	Polizia di Stato
–	Oristano	Polizia di Stato
–	Padova	Polizia di Stato
–	Palermo	Polizia di Stato
–	Pantelleria (TP)	Carabinieri
–	Para	Polizia di Stato
–	Perugia	Polizia di Stato
–	Pescara	Polizia di Stato
–	Pisa	Polizia di Stato
–	Reggio di Calabria	Polizia di Stato
–	Rimini	Polizia di Stato
–	Roma Ciampino	Polizia di Stato
–	Roma Fiumicino	Polizia di Stato
–	Roma Urbe	Polizia di Stato
–	Ronchi del Legionari (GO)	Polizia di Stato
–	Salerno	Polizia di Stato
–	Siena	Polizia di Stato
–	Taranto-Grottaglie	Polizia di Stato
–	Torino	Polizia di Stato
–	Trapani	Polizia di Stato
–	Tortoli (NU)	Polizia di Stato
–	Treviso	Polizia di Stato

–	Varese Malpensa	Polizia di Stato
–	Venezia	Polizia di Stato
–	Verona	Polizia di Stato
–	Villanova d'Albenga (SV)	Carabinieri

Sjögränser

–	Alassio (SV)	Polizia di Stato
–	Alghero (SS)	Polizia di Stato
–	Ancona	Polizia di Stato
–	Anzio – Nettuno (RM)	Polizia di Stato
–	Augusta (SR)	Polizia di Stato
–	Barcoli (NA)	Carabinieri
–	Bari	Polizia di Stato
–	Barletta (BA)	Polizia di Stato
–	Brindisi	Polizia di Stato
–	Cagliari	Polizia di Stato
–	Campo nell'Elba (LI)	Carabinieri
–	Caorle (VE)	Carabinieri
–	Capraia Isola (LI)	Carabinieri
–	Capri (NA)	Polizia di Stato
–	Carbonia (CA)	Polizia di Stato
–	Castellammare di Stabia (NA)	Polizia di Stato
–	Castellammare del Golfo (TP)	Polizia di Stato
–	Catania	Polizia di Stato
–	Chioggia (VE)	Polizia di Stato
–	Civitavecchia (RM)	Polizia di Stato
–	Crotone	Polizia di Stato

–	Duino Aurisina (TS)	Polizia di Stato
–	Finale Ligure (SV)	Carabinieri
–	Fiumicino (RM)	Polizia di Stato
–	Formia (LT)	Polizia di Stato
–	Gaeta (LT)	Polizia di Stato
–	Gallipoli (LE)	Polizia di Stato
–	Gela (CL)	Polizia di Stato
–	Genova	Polizia di Stato
–	Gioia Tauro (RC)	Polizia di Stato
–	Grado (GO)	Polizia di Stato
–	Ischia (NA)	Polizia di Stato
–	La Maddalena (SS)	Carabinieri
–	La Spezia	Polizia di Stato
–	Lampedusa (AG)	Polizia di Stato
–	Lerici (SP)	Carabinieri
–	Levanto (SP)	Carabinieri
–	Licata (AG)	Polizia di Stato
–	Lignano Sabbiadoro (VE)	Carabinieri
–	Lipari (ME)	Carabinieri
–	Livorno	Polizia di Stato
–	Loano (SV)	Carabinieri
–	Manfredonia (FG)	Polizia di Stato
–	Marciana Marina (LI)	Carabinieri
–	Marina di Carrara (MS)	Polizia di Stato
–	Marsala (TP)	Polizia di Stato
–	Mazara del Vallo (TP)	Polizia di Stato

–	Messina	Polizia di Stato
–	Milazzo (ME)	Polizia di Stato
–	Molfetta (BA)	Carabinieri
–	Monfalcone (GO)	Polizia di Stato
–	Monopoli (BA)	Carabinieri
–	Napoli	Polizia di Stato
–	Olbia (SS)	Polizia di Stato
–	Oneglia (IM)	Polizia di Stato
–	Oristano	Polizia di Stato
–	Ortona (CH)	Carabinieri
–	Otranto (LE)	Polizia di Stato
–	Palau (SS)	Polizia di Stato
–	Palermo	Polizia di Stato
–	Pantelleria (TP)	Carabinieri
–	Pesaro	Polizia di Stato
–	Pescara	Polizia di Stato
–	Piombino (LI)	Polizia di Stato
–	Porto Azzurro (LI)	Carabinieri
–	Porto Cervo (SS)	Polizia di Stato
–	Porto Empedocle (AG)	Polizia di Stato
–	Porto Ferraio (LI)	Polizia di Stato
–	Porto Nogaro (UD)	Carabinieri
–	Porto Tolle (RO)	Polizia di Stato
–	Porto Torres (SS)	Polizia di Stato
–	Porto Venere (SV)	Carabinieri
–	Portofino (IM)	Carabinieri

–	Pozzalo (RG)	Carabinieri
–	Pozzuoli (NA)	Polizia di Stato
–	Rapallo (GE)	Polizia di Stato
–	Ravenna	Polizia di Stato
–	Reggio di Calabria	Polizia di Stato
–	Rimini	Polizia di Stato
–	Riomarina (LI)	Carabinieri
–	Riposto (CT)	Carabinieri
–	Santa Margherita Ligure (GE)	Carabinieri
–	San Remo (IM)	Polizia di Stato
–	Santa Teresa di Gallura (SS)	Polizia di Stato
–	San Benedetto del Tronto (AP)	Polizia di Stato
–	Salerno	Polizia di Stato
–	Savona	Polizia di Stato
–	Siracusa	Polizia di Stato
–	Sorrento (NA)	Polizia di Stato
–	Taormina (ME)	Polizia di Stato
–	Tarento	Polizia di Stato
–	Termini Imerese (PA)	Polizia di Stato
–	Terracina (LT)	Polizia di Stato
–	Torre Annunziata (NA)	Polizia di Stato
–	Tortolì (NU)	Polizia di Stato
–	Torviscosa (UD)	Carabinieri
–	Trapani	Polizia di Stato
–	Trieste	Polizia di Stato
–	Varazze (SV)	Carabinieri

–	Vasto (CH)	Polizia di Stato
–	Venezia	Polizia di Stato
–	Viareggio (LU)	Polizia di Stato
–	Vibovalentia Marina (VV)	Polizia di Stato

Landgränser

LANDGRÄNSER MOT SCHWEIZ

–	Bellavista di Clivio (VA), 2:a kategorin	Guardia di Finanza
–	Biegno Indemini (VA), 1:a kategorin	Guardia di Finanza
–	Bizzarone (CO), 1:a kategorin	Polizia di Stato
–	Brogeda (CO), 1:a kategorin handel	Guardia di Finanza
–	Brogeda (CO), 1:a kategorin turism	Polizia di Stato
–	Chiasso (CO), 1:a kategorin järnväg	Polizia di Stato
–	Colle G. S. Bernardo (AO), 1:a kategorin	Carabinieri
–	Colle Menoure (AO), 1:a kategorin	Guardia di Finanza
–	Cremenaga (VA), 1:a kategorin	Carabinieri
–	Crociale dei Mulini (CO), 2:a kategorin	Guardia di Finanza
–	Domodossola (VB), 1:a kategorin	Polizia di Stato
–	Drezzo (CO), 2:a kategorin	Guardia di Finanza
–	Forcola di Livigno (SO), 1:a kategorin	Carabinieri
–	Fornasette (VA), 1:a kategorin	Carabinieri
–	Gaggiolo (VA), 1:a kategorin	Carabinieri
–	Iselle (VB), 1:a kategorin järnväg	Polizia di Stato
–	Luino (VA), 1:a kategorin järnväg	Polizia di Stato
–	Luino (VA), 1:a kategorin sjö	Polizia di Stato
–	Maslianico (CO), 1:a kategorin	Polizia di Stato
–	Monte Bianco (AO), 1:a kategorin	Polizia di Stato

–	Monte Moro (VB), 1:a kategorin	Guardia di Finanza
–	Monte Spluga (SO), 1:a kategorin	Carabinieri
–	Oria Val Solda (CO), 1:a kategorin	Carabinieri
–	Oria Val Solda (CO), 1:a kategorin sjö	Carabinieri
–	Paglino (VB), 1:a kategorin	Polizia di Stato
–	Palone (VA), 1:a kategorin	Guardia di Finanza
–	Passo S. Giacomo (VB), 1:a kategorin	Guardia di Finanza
–	Piaggio Valmara (VB), 1:a kategorin	Carabinieri
–	Piattamala (SO), 1:a kategorin	Polizia di Stato
–	Pino Lago Maggiore (VA), 1:a kategorin järnväg	Polizia di Stato
–	Plain Maison (AO), 1:a kategorin	Carabinieri
–	Plateau Rosa (AO), 1:a kategorin	Carabinieri
–	Ponte Chiasso (CO), 1:a kategorin	Polizia di Stato
–	Ponte del Gallo (SO), 1:a kategorin	Carabinieri
–	Ponte Ribellasca (VB), 1:a kategorin järnväg	Polizia di Stato
–	Ponte Ribellasca (VB), 1:a kategorin	Polizia di Stato
–	Ponte Tresa (VA), 1:a kategorin, sjö och väg	Polizia di Stato
–	Porto Ceresio (VA), 1:a kategorin, sjö och väg	Polizia di Stato
–	Ronago (CO), 2:a kategorin	Guardia di Finanza
–	Saltrio (VA), 2:a kategorin	Guardia di Finanza
–	S. Margherita di Stabio (CO), 1:a kategorin	Polizia di Stato
–	S. Maria dello Stelvio (SO), 1:a kategorin	Guardia di Finanza
–	S. Pietro di Clivio (VA), 2:a kategorin	Guardia di Finanza
–	Tirano (SO), 1:a kategorin järnväg	Polizia di Stato
–	Traforo G.S. Bernardo (AO), 1:a kategorin	Polizia di Stato
–	Tubre (BZ), 1:a kategorin	Polizia di Stato

– Valmara di Lanzo (CO), 1:a kategorin	Carabinieri
– Villa di Chiavenna (SO), 1:a kategorin	Carabinieri
– Zenna (VA), 1:a kategorin	Carabinieri

LANDGRÄNSER MOT SLOVENIEN

– Basovizza (TS), 1:a kategorin	Carabinieri
– Castelletto versa (GO), 2:a kategorin	Guardia di Finanza
– Chiampore (TS), 2:a kategorin	Carabinieri
– Devetachi (GO), 2:a kategorin	Guardia di Finanza
– Fernetti (TS), 1:a kategorin	Polizia di Stato
– Fusine Laghi (UD), 1:a kategorin	Carabinieri
– Gorizia, 1:a kategorin järnväg	Polizia di Stato
– Gorizia Casa Rossa, 1:a kategorin	Polizia di Stato
– Gorizia S. Gabriele, 2:a kategorin	Guardia di Finanza
– Gorizia S. Pietro, 2:a kategorin	Guardia di Finanza
– Gorizia Via Rafut, 2:a kategorin	Guardia di Finanza
– Jamiano (GO), 2:a kategorin	Guardia di Finanza
– Merna (GO), 2:a kategorin	Guardia di Finanza
– Mernico (GO), 2:a kategorin	Guardia di Finanza
– Molino Vecchio (UD)	Guardia di Finanza
– Monrupino (TS), 2:a kategorin	Guardia di Finanza
– Noghere (TS), 2:a kategorin	Guardia di Finanza
– Passo Predil (UD), 1:a kategorin	Carabinieri
– Pese (TS), 1:a kategorin	Polizia di Stato
– Plessiva (GO), 2:a kategorin	Guardia di Finanza
– Polava di Cepletischis (UD), 2:a kategorin	Guardia di Finanza
– Ponte Vittorio, 2:a kategorin	Guardia di Finanza

–	Prebenico Caresana (TS), 2:a kategorin	Guardia di Finanza
–	Rabuiese (TS), 1:a kategorin	Polizia di Stato
–	Robedischis (UD), 2:a kategorin	Guardia di Finanza
–	Salcano (GO), 2:a kategorin	Guardia di Finanza
–	S. Andrea (GO), 1:a kategorin	Polizia di Stato
–	S. Barbara (TS), 2:a kategorin	Polizia di Stato
–	S. Bartolomeo (TS), 1:a kategorin	Carabinieri
–	S. Floriano (GO), 2:a kategorin	Guardia di Finanza
–	S. Pelagio (TS), 2:a kategorin	Carabinieri
–	S. Servolo (TS), 2:a kategorin	Guardia di Finanza
–	Stupizza (UD), 1:a kategorin	Guardia di Finanza
–	Vencò (GO), 1:a kategorin	Guardia di Finanza
–	Villa Opicina (TS), 1:a kategorin järnväg	Polizia di Stato
–	Uccea (UD), 1:a kategorin	Guardia di Finanza

Anm: Gränsövergångsställen av 2:a kategorin är endast öppna för dem som är bosatta i gränszonerna och som har särskilda handlingar ("liten gränstrafik").

CYPERN

Sjögränser

1. Larnaka marina (Μαρίνα Λάρνακας)
2. Larnaka hamn (Λιμάνι Λάρνακας)
3. Lemesos gamla hamn (Παλαιό Λιμάνι Λεμεσού)
4. Lemesos port (Λιμάνι Λεμεσού)
5. Pafos hamn (Λιμάνι Πάφου)
6. Agios Rafail marina (Μαρίνα Αγίου Ραφαήλ)
7. Zygis hamn (Λιμάνι Ζυγίου)

Luftgränser

1. Larnaka internationella flygplats (Διεθνές αεροδρόμιο Λάρνακας)
2. Pafos internationella flygplats (Διεθνές αεροδρόμιο Πάφου)

LETTLAND

LETTLAND – RYSSLAND

Landgränser

1. Aizgārša – Ljamony (Лямоны)
2. Bērziņi – Manuchnovo (Манухново)
3. Grebņeva – Ubylinka (Убылинка)
4. Kārsava – Skangali (Скангали) (järnväg)
5. Pededze – Brunisjevo (Брунишево)
6. Punduri – Punduri (Пундури)
7. Terehova – Buratjki (Бурачки)
8. Vientuļi – Ludonka (Лудонка)
9. Zilupe – Posin (Посинь) (järnväg)

LETTLAND – VITRYSSLAND

Landgränser

1. Indra – Bigosovo (Бигосово) (järnväg)
2. Pāternieki – Grigorovsjtjina (Григоровщина)
3. Silene – Urbany (Урбаны)

Lokal gränstrafik

1. Piedruja – Druja (Друя)
2. Meikšāni – Gavrilino (Гаврилино)
3. Vorzova – Lipovka (Липовка)
4. Kaplava – Pljusy (Плюсы)

LETTLAND – ESTLAND

Landgränser

1. Ainaži (Ikla) – Vana-Ikla
2. Ainaži – Ikla
3. Ape – Vastse-Roosa

4. Ipiķi – Mõisaküla

5. Lugaži – Valga (järnväg)

6. Omuļi – Holdre

7. Ramata – Jäärja

8. Unguriņi – Lilli

9. Valka 1 – Valga 3

10. Valka 2 – Valga 1

11. Valka 3 – Valga 2

12. Veclaicene – Murati

LETTLAND – LITAUEN

Landgränser

1. Adžūni – Žeimelis

2. Aizvīķi – Gėsalai

3. Aknīste – Juodupis

4. Brunava – Joneliai

5. Demene – Tilžė

6. Eglaine – Obeliai (järnväg)

7. Ezere – Buknaičai

8. Grenctāle – Saločiai

9. Krievgali – Puodžiūnai

10. Kurcums – Turmantas (järnväg)

11. Laižuva – Laižuva

12. Lankuti – Lenkimai

13. Lukne – Luknė

14. Medumi – Smėlynė

15. Meitene – Joniškis (järnväg)

16. Meitene – Kalviai

17. Nereta – Suvainiškis

18. Piķeļmuiža – Pikeliai

19. Pilskalne – Kvetkai

20. Plūdoņi – Skuodas

21. Priedula – Klykoliai

22. Priekule – Skuodas (järnväg)

23. Rauda – Stelmužė

24. Reņģe – Mažeikiai (järnväg)

25. Rucava – Būtingė

26. Skaistkalne – Germaniškis

27. Subate – Obeliai

28. Vaiņode – Bugeniai (järnväg)

29. Vaiņode – Strėliškiai

30. Vītiņi – Vegeriai

31. Žagare – Žagarė

32. Zemgale – Turmantas

Sjögränser

1. Lielupe

2. Liepāja

3. Mērsrags

4. Pāvilosta

5. Rīga

6. Roja

7. Salacgrīva

8. Skulte

9. Ventspils

Luftgränser

1. Daugavpils

2. Liepāja

3. Rīga

4. Ventspils

LITAUEN

LITAUEN – LETTLAND

Landgränser

1. Bugeniai – Vaiņode (järnväg)
2. Buknaičiai – Ezere
3. Būtingė – Rucava
4. Germaniškis – Skaistkalne
5. Gėsalai – Aizvīķi
6. Joneliai – Brunava
7. Joniškis – Meitene (järnväg)
8. Juodupis – Aknīste
9. Kalviai – Meitene
10. Klykoliai – Priedula
11. Kvetkai – Pilskalne
12. Laižuva – Laižuva
13. Lenkimai – Lankuti
14. Luknė – Lukne
15. Mažeikiai – Reņģe (järnväg)
16. Obeliai – Eglaine (järnväg)
17. Obeliai – Subate
18. Pikeliai – Piķeļmuiža
19. Puodžiūnai – Krievgali
20. Saločiai – Grenctāle
21. Skuodas – Plūdoņi
22. Skuodas – Priekule (järnväg)

23. Smėlynė – Medumi

24. Stelmužė – Rauda

25. Strėliškiai – Vaiņode

26. Suvainiškis – Nereta

27. Tilžė – Demene

28. Turmantas – Kurcums (järnväg)

29. Turmantas – Zemgale

30. Vegeriai – Vītiņi

31. Žagarė – Žagare

32. Žeimelis – Adžūni

LITAUEN – VITRYSSLAND

Landgränser

1. Adutiškis – Lentupis (järnväg)

2. Adutiškis – Moldevičiai

3. Adutiškis – Pastovys (järnväg)

4. Druskininkai – Pariečė (järnväg)

5. Eišiškės – Dotiškės

6. Geledně – Lentupis (järnväg)

7. Kabeliai – Pariečė (järnväg)

8. Kapčiamiestis – Kadyš

9. Kena – Gudagojis (järnväg)

10. Krakūnai – Geranainys

11. Latežeris – Pariečė

12. Lavoriškės – Kotlovka

13. Medininkai – Kamenyj Log

14. Papelekis – Lentupis

15. Raigardas – Privalka

16. Šalčininkai – Benekainys

17. Stasylos – Benekainys (järnväg)

18. Šumskas – Loša

19. Tverečius – Vidžiai

20. Ureliai – Klevyčia

LITAUEN – POLEN

Landgränser

1. Kalvarija – Budzisko

2. Lazdijai – Ogrodniki (Aradninkai)

3. Mockava (Šeštokai) – Trakiszki (Trakiškės) (järnväg)

LITAUEN – RYSSLAND

Landgränser

1. Jurbarkas – Sovetsk (flod)

2. Kybartai – Tjernysjevskoje

3. Kybartai – Nesterov (järnväg)

4. Nida – Morskoje

5. Nida – Rybatjij (flod)

6. Pagėgiai – Sovetsk (järnväg)

7. Panemunė – Sovetsk

8. Ramoniškiai – Pogranitjnyj

9. Rusnė – Sovetsk (flod)

Sjögräns

Klaipėda nationella hamn, Kuršių, (Molo och Malkų gränsövergångar) och Būtingės oljeterminals gränsövergång.

Luftgränser

1. Kaunas flygplats
2. Palangos flygplats
3. Vilnius flygplats
4. Zoknių flygplats

LUXEMBURG

Flygplatser

– Luxemburg

UNGERN

UNGERN – ÖSTERRIKE

Landgränser

1. Bozsok – Rechnitz
2. Bucsu – Schachendorf
3. Fertőd – Pamhagen
4. Fertőrákos – Mörbisch (hamn)
5. Fertőrákos – Mörbisch
6. Fertőújlak – Pamhagen (järnväg)
7. Hegyeshalom – Nickelsdorf
8. Hegyeshalom – Nickelsdorf (motorväg)
9. Hegyeshalom (järnväg)
10. Jánossomorja – Andau
11. Kópháza – Deutschkreutz
12. Kőszeg – Rattensdorf
13. Rábafüzes – Heiligenkreutz
14. Sopron – Klingenbach
15. Sopron (järnväg)
16. Szentgotthárd – Jennersdorf (järnväg)
17. Szentpéterfa – Eberau
18. Zsira – Lutzmannsburg

UNGERN – SLOVENIEN

Landgränser

1. Bajánsenye – Hodoš
2. Bajánsenye – Hodoš (järnväg)
3. Felsőszölnök – Martinje

4. Kétvölgy – Čepinci

5. Magyarszombatfa – Prosenjakovci

6. Nemesnép – Kobilje

7. Rédics – Dolga Vas

8. Tornyiszentmiklós – Pince

UNGERN – KROATIEN

Landgränser

1. Barcs – Terezino Polje

2. Beremend – Baranjsko Petrovo Selo

3. Berzence – Gola

4. Drávaszabolcs – Donji Miholjac

5. Gyékényes – Koprivnica (järnväg)

6. Letenye – Goričan

7. Magyarboly – Beli Manastir

8. Mohács (hamn)

9. Murakeresztúr – Kotoriba (järnväg)

10. Udvar – Dubosevica

UNGERN – JUGOSLAVIEN

Landgränser

1. Bácsalmás – Bajmok

2. Baja (flod)

3. Hercegszántó – Bački Breg

4. Kelebia – Subotica (järnväg)

5. Röszke II – Horgoš

6. Röszke III – Horgoš (järnväg)

7. Szeged (flod)

8. Szeged-Röszke I – Horgoš (motorväg)

9. Tiszasziget – Đala

10. Tompa – Kelebija

UNGERN – RUMÄNIEN

Landgränser

1. Ágerdőmajor (Tiborszállás) – Carei (järnväg)

2. Ártánd – Borş

3. Battonya – Turnu

4. Biharkeresztes – Episcopia (järnväg)

5. Csengersima – Petea

6. Gyula – Vărşand

7. Kiszombor – Cenad

8. Kötegyán – Salonta (järnväg)

9. Lőkösháza – Curtici (järnväg)

10. Méhkerék – Salonta

11. Nagylak – Nădlac

12. Nyírábrány – Valea Lui Mihai (järnväg)

13. Nyírábrány – Valea Lui Mihai/Barantău

UNGERN – UKRAINA

Landgränser

1. Barabás – Kosyny

2. Beregsurány – Luzjanka

3. Eperjeske – Salovka (järnväg)

4. Lónya – Dzvinkove

5. Tiszabecs – Vylok

6. Záhony – Čop (järnväg)

7. Záhony – Čop (land)

UNGERN – SLOVAKIEN

Landgränser

1. Aggtelek – Domica
2. Balassagyarmat – Slovenské Ďarmoty
3. Bánréve – Kráľ
4. Bánréve – Lenártovce (järnväg)
5. Esztergom – Štúrovo
6. Győr – Gönyű (flod – ingen motsvarande punkt på slovakiska sidan)
7. Győr-Vámosszabadi – Medveďov
8. Hidasnémeti – Čaňa (järnväg)
9. Ipolytarnóc – Kalonda
10. Komárom – Komárno
11. Komárom – Komárno (järnväg)
12. Komárom – Komárno (flod)
13. Letkés – Salka
14. Pácin – Veľký Kamenec
15. Parassapuszta – Šahy
16. Rajka – Čunovo
17. Rajka – Rusovce
18. Rajka – Rusovce (järnväg)
19. Salgótarján – Šiatorská Bukovinka
20. Sátoraljaújhely – Slovenské Nové Mesto
21. Sátoraljaújhely – Slovenské Nové Mesto (järnväg)
22. Somoskőújfalu – Fiľakovo (järnväg)
23. Szob – Štúrovo (järnväg)
24. Tornanádaska – Hosťovce
25. Tornyosnémeti – Milhosť

Luftgränser

1. Debrecen
2. Ferihegys internationella flygplats, Budapest
3. Sármellék

MALTA

Sjögränser

1. Mġarr Yacht Marina
2. Ta' Xbiex Yacht Marina
3. Valletta Seaport

Luftgräns

1. Maltas internationella flygplats, Luqa

NEDERLÄNDERNA

Flygplatser

– Amsterdam Schiphol

– De Kooy

– Eindhoven

– Enschede Twente

– Groningen Eelde

– Lelystad

– Maastricht-Aachen

– Rotterdam

– Valkenburg (ZH)

Sjögränser

– Amsterdam IJmond

– Delfzijl

– Den Helder

– Dordrecht

– Gent-Terneuzen

– Harlingen

– Hoek van Holland/Europoort

– Lauwersoog

– Moerdijk

– Rotterdam-Havens

– Scheveningen

– Vlissingen

ÖSTERRIKE

Flygplatser och flygfält

Flygplatser

Graz – Thalerhof

Innsbruck – Kranebitten

Klagenfurt – Wörthersee

Linz – Hörsching

Salzburg – Maxglan

Wien – Schwechat

Flygfält

Bad Kleinkirchheim

Dobersberg

Eferding

Feldkirchen – Ossiacher See

Ferlach

Ferlach – Glainach

Freistadt

Friesach – Hirt

Fürstenfeld

Gmunden

Goldeck Talstation

Halleg

Heliport Pongau

Hofkirchen

Hohenems – Dornbirn

Kapfenberg

Mayrhofen

Micheldorf

Niederöblarn

Nötsch im Gailtal

Ottenschlag

Pinkafeld

Punitz – Güssing

Reutte – Höfen

Ried – Kirchheim

St. Andrä im Lavanttal

St. Donat

St. Georgen am Ybbsfeld

St. Johann/Tirol

Scharnstein

Schärding – Suben

Seitenstetten

Spitzerberg

St. Pölten

Stockerau

Trieben

Villach

Völkermarkt

Vöslau

Waidring

Kappl	Wattens
Kitzbühel	Weiz – Unterfladnitz
Krems – Langenlois	Wels
Kufstein – Langkampfen	Wiener Neudorf
Lanzen – Turnau	Wiener Neustadt/Ost
Leoben – Timmersdorf	Wietersdorf
Leopoldsdorf	Wolfsberg
Lienz – Nikolsdorf	Zell am See
Linz – Ost	Zeltweg
Mariazell	Zwatzhof (helikopterflygplats)
Mauterndorf	
Hamnar	
Hamnar vid Donau	*Hamnar vid Bodensjön*
Hainburg[65]	Hafen Bregenz[66]
Wien – Praterkai[65]	Hafen Hard[66]
Landgräns mot Schweiz (mot Liechtenstein)	
Martinsbruck	Bangs[67]
Schalklhof	"Tschagguns"[68]
Spiss	Koblach
Zeblas	Mäder
Fimberpaß	Hohenems
Tisis	Lustenau – Schmitterbrücke

[65] Gränsövergångsställe vid Donau för passagerar- och godstrafik.

[66] Hamn vid Bodensjön – ingen linjetrafik; endast utflyktsbåtar.

[67] Gränsövergångsstället "Bangs" fungerar samtidigt som samlingsbeteckning för gränsövergångsställena Nofels-Egg, Gantensteinweg, Rainweg, Habererweg, Rheindammweg och Jägersteig-Felsbandweg.

[68] Namnet "Tschagguns" fungerar som samlingsbeteckning för gränsövergångsställena Plankner Sattel, Saminatal, Kirchlspitzen, Brandner Gletscher, Schesaplana, Tote Alpe, Bartümeljoch, Salarueljoch, Mattlerjoch, Sareiserjoch, Bettlerjoch, Schweizertor, Drusentor, Grünes Fürkele, Plaseggenpass och Sarottlpass.

Feldkirch – Buchs (järnvägsstation)	Wiesenrain
Tosters	Lustenau
Nofels	St. Margarethen (järnvägsstation)
Nofels – Fresch	Höchst
Meiningen	Gaissau (inklusive cykelväg Gaissau)

Landgräns mot Tjeckiska republiken

Plöckensteiner See – A. Stifter Denkmal	Grametten
Plöckensteiner See	Fratres
Guglwald	Oberthürnau
Schöneben	Mitterretzbach
Weigetschlag	Hardegg
Summerau (järnvägsstation)	Kleinhaugsdorf
Wullowitz	Retz (järnvägsstation)
Pyhrabruck	Laa an der Thaya
Gmünd – Bahn	Drasenhofen
Gmünd – Böhmzeil	Schrattenberg
Gmünd – Bleylebenstraße	Reinthal
Schlag	Hohenau (järnvägsstation)
Neunagelberg	

Landgräns mot Slovakiska republiken

Hohenau – Brücke	Kittsee
Marchegg (järnvägsstation)	Kittsee-Jarovce
Berg	

Landgräns mot Ungern

Nickelsdorf – Hegyeshalom (järnvägsstation)	Deutschkreutz
Nickelsdorf – Straße	Rattersdorf
Nickelsdorf – Autobahn	Geschriebenstein

Andau	Rechnitz
Pamhagen	Schachendorf
Pamhagen (järnväg)	Eberau
Mörbisch am See	Heiligenkreuz im Lafnitztal
Klingenbach	Jennersdorf (järnväg)
Sopron[69]	

Landgräns mot Slovenien

Bonisdorf	Radlpaß
Tauka	Soboth
Kalch	Laaken
St. Anna	Hühnerkogel
Gruisla	Lavamünd
Pölten	Leifling
Goritz	Grablach
Zelting	Bleiburg – Bahn
Sicheldorf	Raunjak
Bad Radkersburg	Petzen
Mureck	Luscha
Weitersfeld – Murfähre	Uschowa
Spielfeld – motorväg	Steiner Alpen
Spielfeld – landsväg	Paulitschsattel
Spielfeld – järnvägsstation	Seebergsattel
Ehrenhausen	Koschuta
Berghausen	Loibltunnel
Sulztal	Loiblpass

[69] Namnet "Sopron" är en samlingsbeteckning för järnvägsgränsövergångsställena Wulkaprodersdorf-Sopron, Loipersbach-Sopron och Deutschkreutz-Sopron.

Langegg	Hochstuhl
Großwalz	Kahlkogel
Schloßberg	Rosenbach (järnvägsstation)
Arnfels	Karawankentunnel
Oberhaag	Mittagskogel
St. Pongratzen	Wurzenpaß

POLEN

POLEN – RYSSLAND

Landgränser

1. Bezledy – Bagrationovsk
2. Braniewo – Mamonovo (järnväg)
3. Głomno – Bagrationovsk (järnväg)
4. Gołdap – Gusiev
5. Gronowo – Mamonovo
6. Skandawa – Zjeleznodorozjnyj (järnväg)

POLEN – LITAUEN

Landgränser

1. Budzisko – Kalvarija
2. Ogrodniki – Lazdijai
3. Trakiszki – Mockava (Šeštokai) (järnväg)

POLEN – VITRYSSLAND

Landgränser

1. Bobrowniki – Berestovitsa
2. Czeremcha – Vysokolitovsk (järnväg)
3. Kukuryki – Kozlovitjij
4. Kuźnica – Bruzgi
5. Kuźnica – Grodno (järnväg)
6. Połowce – Pesjtjatka
7. Siemianówka – Svislotj (järnväg)

8. Sławatycze – Domatjevo

9. Terespol – Brest

10. Terespol – Brest (järnväg)

11. Zubki – Berestovitsa (järnväg)

POLEN – UKRAINA

Landgränser

1. Dorohusk – Jagodyn

2. Dorohusk – Jagodyn (järnväg)

3. Hrebenne – Rava-Ruska

4. Hrebenne – Rava-Ruska (järnväg)

5. Hrubieszów – Volodymyr-Volynskyj (järnväg)

6. Korczowa – Krakovets

7. Krościenko – Chyriv (järnväg)

8. Krościenko – Smolnica

9. Medyka – Sjegyni

10. Przemyśl – Mostyska (järnväg)

11. Werchrata – Rava-Ruska (järnväg)

12. Zosin – Ustylug

POLEN – SLOVAKIEN

Landgränser

1. Barwinek – Vyšný Komárnik

2. Chochołów – Suchá Hora

3. Chyżne – Trstená

4. Konieczna – Becherov

5. Korbielów – Oravská Polhora

6. Łupków – Palota (järnväg)

7. Łysa Polana – Tatranská Javorina

8. Muszyna – Plaveč (järnväg)

9. Niedzica – Lysá nad Dunajcom

10. Piwniczna – Mníšek nad Popradom

11. Ujsoły – Novoť

12. Winiarczykówka – Bobrov

13. Zwardoń – Skalité (järnväg)

14. Zwardoń-Myto – Skalité

Övergångsställen för lokal gränstrafik (*) och turisttrafik (**):

1. Babia Góra – Babia Hora**

2. Balnica – Osadné**

3. Blechnarka – Stebnická Huta**

4. Bor – Oščadnica-Vreščovka*

5. Czeremcha – Čertižné**

6. Głuchaczki – Przełęcz Jałowiecka**

7. Góra Magura – Oravice**

8. Górka Gomółka – Skalité Serafínov**

9. Jaśliska – Čertižné*

10. Jaworki – Litmanová**

11. Jaworki – Stráňany**

12. Jaworzynka – Cerne**

13. Jurgów – Podspády*

14. Kacwin – Veľká Franková*/**

15. Leluchów – Čirč*/**

16. Milik – Legnava*

17. Muszynka – Kurov*

18. Ożenna – Nižná Polianka*/**

19. Pilsko – Pilsko**

20. Piwowarówka – Pil'hov*

21. Przegibek – Vychylovka*

22. Przełęcz Przysłop – Stará Bystrica**

23. Przywarówka – Oravská Polhora**

24. Radoszyce – Palota*/**

25. Roztoki Górne – Ruske Sedlo**

26. Rycerka – Nova Bystrica*

27. Rysy – Rysy**

28. Sromowce Niżne – Červený Kláštor**

29. Sromowce Wyżne – Lysá nad Dunajcom*

30. Szczawnica – Lesnica znak graniczny II/91**

31. Szczawnica – Lesnica znak graniczny II/94**

32. Szlachtowa – Veľký Lipník**

33. Wielka Racza – Veľká Rača**

34. Wierchomla Wielka – Kače*

35. Wysowa Zdrój – Cigeľka**

36. Wysowa Zdrój – Regetowka**

37. Zawoja-Czatoża – Oravská Polhora**

38. Zwardoń – Skalité**

POLEN – TJECKIEN

Landgränser

1. Boboszów – Dolní Lipka

2. Bogatynia – Kunratice

3. Chałupki – Bohumín

4. Chałupki – Bohumín (järnväg)
5. Cieszyn – Český Těšín
6. Cieszyn – Český Těšín (järnväg)
7. Cieszyn – Chotěbuz
8. Czerniawa Zdrój – Nové Město p. Smrkem
9. Głuchołazy – Mikulovice
10. Głuchołazy – Mikulovice (järnväg)
11. Golińsk – Starostín
12. Golkowice – Závada
13. Jakuszyce – Harrachov
14. Jasnowice – Bukovec
15. Konradów – Zlaté Hory
16. Kudowa Słone – Náchod
17. Leszna Górna – Horní Lištná
18. Lubawka – Královec
19. Lubawka – Královec (järnväg)
20. Marklowice Górne – Dolní Marklovice
21. Międzylesie – Lichkov (järnväg)
22. Mieroszów – Meziměstí (järnväg)
23. Miloszów – Srbská
24. Paczków – Bílý Potok
25. Pietraszyn – Sudice
26. Pietrowice – Krnov
27. Pomorzowiczki – Osoblaha
28. Porajów – Hrádek nad Nisou
29. Przełęcz Okraj – Pomezní Boudy
30. Tłumaczów – Otovice

31. Trzebina – Bartultovice

32. Zawidów – Frýdlant v Čechách (järnväg)

33. Zawidów – Habartice

34. Zebrzydowice – Petrovice u Karviné (järnväg)

Övergångsställen för lokal gränstrafik (*) och turisttrafik (**):

1. Beskidek – Beskydek*

2. Bolesław – Píšť*

3. Borucin – Chuchelná*

4. Branice – Úvalno*

5. Brzozowie – Česká Čermná**

6. Chałupki – Šilheřovice*

7. Chomiąża – Chomýž*

8. Czermna – Malá Čermná*

9. Duszniki Zdrój – Olešnice v Orlických horách (Čihalka)**

10. Dziewiętlice – Bernartice*

11. Głuszyca Górna – Janovičky**

12. Gorzyczki – Věřňovice*

13. Gródczanki – Třebom*

14. Jarnołtówek (Biskupia Kopa) – Zlaté Hory (Biskupská kupa)**

15. Jaworzynka – Hrčava*/**

16. Jodłów – Horní Morava**

17. Kaczyce Górne – Karviná Ráj II*

18. Kałków – Vidnava*

19. Kamieńczyk – Mladkov (Petrovičky)**

20. Kietrz – Třebom*

21. Krzanowice – Chuchelná*

22. Krzanowice – Strahovice*

23. Łączna – Zdoňov**
24. Łaziska – Věřňovice*
25. Lenarcice – Linhartovy*
26. Lutogniewice – Andělka**
27. Lutynia – Travná*/**
28. Mostowice – Orlické Záhoří*
29. Niedamirów – Žacléř**
30. Niemojów – Bartošovice v Orlických horách*/**
31. Nowa Morawa – Staré Město*/**
32. Okrzeszyn – Petříkovice**
33. Olza – Kopytov*
34. Ostra Góra – Machovská Lhota**
35. Owsiszcze – Píšť*
36. Pilszcz – Opava*
37. Polana Jakuszycka – Harrachov**
38. Przesieka – Špindlerův Mlýn**
39. Puńców – Kojkovice*
40. Radków – Božanov**
41. Równia pod Śnieżką – Luční bouda**
42. Rudyszwałd – Hať*
43. Ściborzyce Wielkie – Hněvošice*
44. Ściborzyce Wielkie – Rohov*
45. Śląski Dom – Luční bouda**
46. Sławniowice – Velké Kunětice*
47. Śnieżnik – vrchol Kralického Sněžníku**
48. Sowia Przełęcz – Soví sedlo (Jelenka)**
49. Stóg Izerski – Smrk**

50. Stożek – Malý Stožek*

51. Stożek – Velký Stožek**

52. Szrenica – Vosecká bouda (Tvarožník)**

53. Tworków – Hať*

54. Wiechowice – Vávrovice*

55. Wielka Czantorja – Nýdek**

56. Zieleniec – Masarykova chata**

57. Złoty Stok – Bílá Voda*

POLEN – TYSKLAND

Landgränser

1. Gryfino – Mescherin (flod)

2. Gryfino – Mescherin

3. Gubin – Guben

4. Gubin – Guben (järnväg)

5. Gubinek – Guben

6. Jędrzychowice – Ludwigsdorf

7. Kołbaskowo – Pomellen

8. Kostrzyn – Kietz

9. Kostrzyn – Kietz (järnväg)

10. Krajnik Dolny – Schwedt

11. Krzewina Zgorzelecka – Ostritz

12. Kunowice – Frankfurt (järnväg)

13. Łęknica – Bad Muskau

14. Lubieszyn – Linken

15. Miłów – Eisenhüttenstadt (flod)

16. Olszyna – Forst

17. Osinów Dolny – Hohensaaten (flod)
18. Osinów Dolny – Hohenwutzen
19. Porajów – Zittau
20. Przewóz – Podrosche
21. Rosówek – Rosow
22. Sieniawka – Zittau
23. Słubice – Frankfurt
24. Słubice – Frankfurt (flod)
25. Świecko – Frankfurt (motorväg)
26. Świnoujście – Ahlbeck
27. Szczecin-Gumieńce – Grambow,Tantow (järnväg)
28. Węgliniec – Horka (järnväg)
29. Widuchowa – Gartz (flod)
30. Zasieki – Forst
31. Zasieki – Forst (järnväg)
32. Zgorzelec – Görlitz
33. Zgorzelec – Görlitz (järnväg)

Lokal gränstrafik

1. Bobolin – Schwennenz
2. Buk – Blankensee

Sjögränser

1. Darłowo
2. Dziwnów
3. Elbląg
4. Frombork
5. Gdańsk – Górki Zachodnie

6. Gdańsk – Nowy Port
7. Gdańsk – Port Północny
8. Gdynia
9. Hel
10. Jastarnia
11. Kołobrzeg
12. Łeba
13. Mrzeżyno
14. Nowe Warpno
15. Świnoujście
16. Szczecin-Port
17. Trzebież
18. Ustka
19. Władysławowo

Luftgränser

1. Biała Podlaska
2. Bydgoszcz
3. Gdańsk – Rębiechowo
4. Jelenia Góra
5. Katowice – Pyrzowice
6. Kielce – Masłów
7. Kraków – Balice
8. Lubin
9. Łódź – Lublinek
10. Mielec
11. Poznań – Ławica
12. Rzeszów – Jasionka

13. Świdnik
14. Szczecin – Goleniów
15. Szymanyk – Szczytna
16. Warszawa – Babice
17. Warszawa – Okęcie
18. Wrocław – Strachowice
19. Zielona Góra – Babimost
20. Zielona Góra – Przylep

PORTUGAL

Sjögränser

FASTLANDET

– Aveiro

– C. das Freiras

– Cascais

– Doca dos Olivais – Lisboa

– Cais da Estiva Velha – Porto

– Faro

– Figueira da Foz

– Lagos

– Leixões

– Lissabons hamn (Porto de Lisboa)

– Marina de Vila Moura

– Nazaré

– Olhão

– Peniche

– Portimão

– Póvoa do Varzim

– S. Martinho do Porto

– Sesimbra

– Setúbal

– Sines

– Viana do Castelo

MADEIRA

– PF 208 – hamnen i Funchal

– Hamnen i Porto Santo – ön Porto Santo

AZORERNA

– Hamnen i Angra do Heroismo/Praía da Vitória – ön Terceira

– Hamnen i Ponta Delgada – ön San Miguel

– Hamnen i Horta – ön Faial

Flygplatser

FASTLANDET

– Lissabons flygplats

– Faros flygplats

– Francisco Sá Carneiro flygplats – Porto

MADEIRA

– Santa Catarina flygplats – ön Madeira

– Porto Santo flygplats – ön Porto Santo

AZORERNA

– Lajas civila sekundära flygplats – ön Terceira

– Santa Maria flygplats – ön Santa Maria

– Ponta Delgada flygplats – ön San Miguel

SLOVENIEN

SLOVENIEN – ITALIEN

Landgränser

1. Fernetiči – Fernetti
2. Kozina – Pesse
3. Lazaret – S. Bartolomeo
4. Lipica – Lipizza
5. Neblo – Venco
6. Nova Gorica – Casa Rossa
7. Nova Gorica – Gorizia (järnväg)
8. Predel – Passo del Predil
9. Rateče – Fusine Laghi
10. Robič – Stupizza
11. Sežana – Villa Opicina (järnväg)
12. Škofije – Rabuiese
13. Učeja – Uccea
14. Vrtojba – S. Andrea Vertoiba

Lokal gränstrafik

1. Britof – Mulino Vechio
2. Čampore – Chiampore
3. Golo Brdo – Mernico
4. Gorjansko – S. Pelagio
5. Hum – S. Floriano
6. Kaštelir – S. Barbara
7. Klariči – Iamiano

8. Livek – Polava di Cepletischis

9. Log pod Mangrtom – Cave del Predil

10. Lokvica – Devetacchi

11. Miren – Merna

12. Most na Nadiži – Ponte Vittorio

13. Nova Gorica I – S. Gabriele

14. Osp – Prebenico Caresana

15. Plavje – Noghera

16. Plešivo – Plessiva

17. Pristava – Rafut

18. Repentabor – Monrupino

19. Robidišče – Robedischis

20. Šempeter – Gorizia/S.Pietro

21. Socerb – S. Servolo

22. Solarji – Solarie di Drenchia

23. Solkan – Salcano I

24. Vipolže – Castelleto Versa

Gränsövergångsställen för jordbruket

1. Botač – Botazzo

2. Cerej – Muggia

3. Draga – S. Elia

4. Gročana – Grozzana

5. Gropada – Gropada

6. Jevšček – Monte Cau

7. Mavhinje – Malchina

8. Medana – Castelleto Zeglo

9. Mišček – Misceco

10. Opatje selo – Palichisce Micoli

11. Orlek – Orle

12. Podklanec – Ponte di Clinaz

13. Podsabotin – S. Valentino

14. Pri bajtarju – Scale di Grimacco

15. Šentmaver – Castel S.Mauro

16. Škrljevo – Scrio

17. Solkan Polje – Salcano II

18. Šturmi – Bocchetta di topolo

19. Valerišče – Uclanzi

20. Voglje – Vogliano

21. Zavarjan-Klobučarji – Zavarian di Clabuzzaro

Gränsövergångar enligt särskilda avtal

1. Kanin, fritt tillträde till toppen av Kanin

2. Mangart, fritt tillträde till toppen av Mangart

SLOVENIEN – ÖSTERRIKE

Landgränser

1. Duh na Ostrem vrhu – Grosswalz

2. Gederovci – Sicheldorf

3. Gornja Radgona – Radkersburg

4. Holmec – Grablach

5. Jesenice – Rosenbach (järnväg)

6. Jezersko – Seebergsattel

7. Jurij – Langegg

8. Karavanke – Karawankentunnel

9. Korensko sedlo – Wurzenpass

10. Kuzma – Bonisdorf

11. Libeliče – Leifling

12. Ljubelj – Loiblpass

13. Maribor – Spielfeld (järnväg)

14. Mežica – Raunjak

15. Pavličevo sedlo – Paulitschsattel

16. Prevalje – Bleiburg (järnväg)

17. Radlje – Radlpass

18. Šentilj – Spielfeld

19. Šentilj – Spielfeld (motorväg)

20. Trate – Mureck

21. Vič/Dravograd – Lavamünd

Lokal gränstrafik

1. Cankova – Zelting

2. Fikšinci – Gruisla

3. Gerlinci – Poelten

4. Gradišče – Schlossberg

5. Kapla – Arnfels

6. Korovci – Goritz

7. Kramarovci – Sankt Anna

8. Matjaševci – Tauka

9. Muta – Soboth

10. Pernice – Laaken

11. Plač – Ehrenhausen

12. Remšnik – Oberhaag

13. Sladki Vrh – Weitersfeld

14. Sotina – Kalch

15. Špičnik – Sulztal

16. Svečina – Berghausen

Bergsgränspassager

1. Duh na Ostrem vrhu – Grosswalz: hela året

2. Golica – Kahlkogel: 15 april–15 november

3. Gradišče – Schlossberg: 1 mars–30 november

4. Kamniške Alpe – Steiner Alpen: 15 april–15 november

5. Kepa – Mittagskogel: 15 april–15 november

6. Koprivna – Luscha: 15 april–15 november

7. Košenjak – Huehnerkogel: 15 april–15 november

8. Košuta – Koschuta: 15 april–15 november

9. Olševa – Ushowa: 15 april–15 november

10. Peč – Ofen: bara under det traditionella årliga mötet för alpinister

11. Peca – Petzen: 15 april–15 november

12. Prelaz Ljubelj – Loiblpass: 15 april–15 november

13. Radlje – Radlberg: 1 mars–30 november

14. Radlje – Radlpass: 1 mars–30 november

15. Remšnik – Remschnigg: 1 mars–30 november

16. Stol – Hochstuhl: 15 april–15 november

17. Sv. Jernej – St. Bartholomäus: 1 mars–30 november

18. Tromeja – Dreiländereck: 15 april–15 november

Gränsövergångar enligt särskilda avtal

1. Gränssten X/331 – Schmirnberg – Langegg – gränspassage tillåten för övernattning i bergsstugan "Dom škorpion"

2. Gränssten XIV/266 – gränspassage tillåten för religiösa ceremonier i St. Urban-kyrkan (varannan söndag i juli och första söndagen i oktober kl 9–18)

3. Gränssten XXII/32 – gränspassage tillåten för religiösa ceremonier i St. Leonhard-kyrkan (varannan söndag i augusti kl 9–18)

4. Gränssten XXIII/141 – gränspassage tillåten för religiösa ceremonier i församlingarna Ebriach-Trögern och Jezersko (varannan söndag i maj samt näst sista söndagen i maj kl 9–18)

5. Gränssten XXVII/277 – gränspassage tillåten i Peč-området för det traditionella årliga mötet för alpinister

6. Berggränsövergångar (enligt avtalet mellan Slovenien och Österrike om turisttrafik i gränsområdet (INTERREG/PHARE – CBC – utsiktsstig i gränsområdet) – Uradni förteckning RS MP.št. 11/2000):

1. Pernice – Laaken,

2. Radelca – Radlberg,

3. Špičnik – Šentilj,

4. Šentilj – Sladki vrh – Mureck,

5. Mureck – Bad Radkersburg,

6. Navigering på floden Mur:

   – Trate – Gornja Radgona – Radenci,

   – Mureck – Bad Radkersburg.

SLOVENIEN – UNGERN

Landgränser

1. Čepinci – Kétvölgy

2. Dolga vas – Rédics

3. Hodoš – Bajánsenye

4. Hodoš – Bajánsenye (järnväg)

5. Kobilje – Nemesnép

6. Martinje – Felsőszölnök

7. Pince – Tornyiszentmiklós

8. Prosenjakovci – Magyarszombatfa

SLOVENIEN – KROATIEN

Landgränser

1. Babno Polje – Prezid
2. Bistrica ob Sotli – Razvor
3. Božakovo – Obrež
4. Brezovica pri Gradinu – Lucija
5. Brezovica – Brezovica
6. Dobova – Savski Marof (järnväg)
7. Dobovec – Lupinjak
8. Dragonja – Kaštel
9. Drenovec – Gornja Voća
10. Gibina – Bukovje
11. Gruškovje – Macelj
12. Hotiza – Sveti Martin na Muri
13. Ilirska Bistrica – Šapjane (järnväg)
14. Imeno – Kumrovec (järnväg)
15. Imeno – Miljana
16. Krasinec – Pravutina
17. Krmačina – Vivodina
18. Jelšane – Rupa
19. Lendava – Čakovec (järnväg)
20. Meje – Zlogonje
21. Metlika – Jurovski brod
22. Metlika – Kamanje (järnväg)
23. Nova vas ob Sotli – Draše
24. Novi Kot – Prezid I

25. Novokračine – Lipa
26. Obrežje – Bregana
27. Orešje – Mihanović Dol
28. Osilnica – Zamost
29. Ormož – Otok Virje
30. Petišovci – Mursko središče
31. Petrina – Brod na Kupi
32. Planina v Podboču – Novo Selo Žumberačko
33. Podčetrtek – Luke Poljanske
34. Podgorje – Vodice
35. Podplanina – Čabar
36. Radovica – Kašt
37. Rajnkovec – Mali Tabor
38. Rakitovec – Buzet (järnväg)
39. Rakitovec – Slum
40. Rakovec – Kraj Donji
41. Razkrižje – Banfi
42. Rigonce – Harmica
43. Rogatec – Đurmanec (järnväg)
44. Rogatec – Hum na Sotli
45. Rogatec I – Klenovec Humski
46. Sečovlje – Plovanija
47. Sedlarjevo – Plavić
48. Slovenska vas – Bregana naselje
49. Sočerga – Požane
50. Sodevci – Blaževci
51. Središče ob Dravi – Čakovec (järnväg)

52. Središče ob Dravi – Trnovec

53. Središče ob Dravi I – Preseka

54. Stara vas/Bizeljsko – Donji Čemehovec

55. Starod – Pasjak

56. Starod I – Vele Mune

57. Vinica – Pribanjci

58. Zavrč – Dubrava Križovljanska

59. Zg. Leskovec – Cvetlin

60. Žuniči – Prilišće

Sjögränser

1. Izola – Isola – (säsongstrafik)

2. Koper – Capodistria

3. Piran – Pirano

Luftgränser

1. Ljubljana – Brnik

2. Maribor – Slivnica

3. Portorož – Portorose

SLOVAKIEN

SLOVAKIEN – ÖSTERRIKE

Landgränser

1. Bratislava – Devínska Nová Ves – Marchegg (järnväg)
2. Bratislava port (flod)
3. Bratislava, Jarovce – Kittsee
4. Bratislava, Jarovce – Kittsee (motorväg)
5. Bratislava, Petržalka – Berg
6. Bratislava, Petržalka – Kittsee (järnväg)
7. Moravský Svätý Ján – Hohenau
8. Záhorská Ves – Angern (flod)

SLOVAKIEN – TJECKIEN

Landgränser

1. Brodské (motorväg) – Břeclav (motorväg)
2. Brodské – Lanžhot
3. Čadca – Milošová-Šance
4. Čadca – Mosty u Jablunkova (järnväg)
5. Červený Kameň – Nedašova Lhota
6. Drietoma – Starý Hrozenkov
7. Holíč – Hodonín
8. Holíč – Hodonín (järnväg)
9. Horné Srnie – Brumov-Bylnice
10. Horné Srnie – Vlárský průsmyk (järnväg)
11. Klokočov – Bílá

12. Kúty – Lanžhot (järnväg)
13. Lúky pod Makytou – Horní Lideč (järnväg)
14. Lysá pod Makytou – Střelná
15. Makov – Bílá-Bumbálka
16. Makov – Velké Karlovice
17. Moravské Lieskové – Strání
18. Nová Bošáca – Březová
19. Skalica – Sudoměřice
20. Skalica – Sudoměřice (järnväg)
21. Svrčinovec – Mosty u Jablunkova
22. Vrbovce – Velká nad Veličkou
23. Vrbovce – Velká nad Veličkou (järnväg)

SLOVAKIEN – POLEN

Landgränser

1. Becherov – Konieczna
2. Bobrov – Winiarczykówka
3. Lysá nad Dunajcom – Niedzica
4. Mníšek nad Popradom – Piwniczna
5. Novoť – Ujsoły
6. Oravská Polhora – Korbielów
7. Palota – Łupków (järnväg)
8. Plaveč – Muszyna (järnväg)
9. Skalité – Zwardoń (järnväg)
10. Skalité – Zwardoń-Myto
11. Suchá Hora – Chochołów
12. Tatranská Javorina – Łysa Polana

13. Trstená – Chyżne

14. Vyšný Komárnik – Barwinek

Övergångsställen för lokal gränstrafik (*) och turisttrafik (**)

1. Babia hora – Babia Góra**

2. Čertižné – Jaśliska*

3. Čertižné – Czeremcha**

4. Červený Kláštor – Sromowce Niżne**

5. Čierne – Jaworzynka**

6. Cigeľka – Wysowa Zdrój**

7. Čirč – Leluchów*/**

8. Gluchačky – Przełęcz Jałowiecka**

9. Kače – Wierchomla Wielka*

10. Kurov – Muszynka*

11. Legnava – Milik*

12. Lesnica znak graniczny II/91 – Szczawnica**

13. Lesnica znak graniczny II/94 – Szczawnica**

14. Litmanová – Jaworki**

15. Lysá nad Dunajcom – Sromowce Wyżne*

16. Nižná Polianka – Ożenna*/**

17. Nová Bystrica – Rycerka*

18. Oravice – Góra Magura**

19. Oravská Polhora – Przywarówka**

20. Oravská Polhora – Zawoja-Czatoża**

21. Osadné – Balnica**

22. Oščadnica-Vrečšovka – Bor*

23. Palota – Radoszyce*/**

24. Piľhov – Piwowarówka*

25. Pilsko – Pilsko**

26. Podspády – Jurgów*

27. Regetovka – Wysowa Zdrój**

28. Ruské Sedlo – Roztoki Górne**

29. Rysy – Rysy**

30. Skalité – Zwardoń**

31. Skalité Serafínov – Górka Gomółka**

32. Stará Bystrica – Przełęcz Przysłop**

33. Stebnická Huta – Blechnarka**

34. Stráňany – Jaworki**

35. Veľká Franková – Kacwin*/**

36. Veľká Rača – Wielka Racza**

37. Veľký Lipník – Szlachtowa**

38. Vychylovka – Przegibek*

SLOVAKIEN – UKRAINA

Landgränser

1. Čierna nad Tisou – Čop (järnväg)

2. Ubľa – Malyj Bereznyj

3. Vyšné Nemecké – Užhorod

SLOVAKIEN – UNGERN

Landgränser

1. Čaňa – Hidasnémeti (järnväg)

2. Čunovo (motorväg) – Rajka

3. Domica – Aggtelek

4. Fiľakovo – Somoskőújfalu (järnväg)

5. Hosťovce – Tornanádaska
6. Kalonda – Ipolytarnóc
7. Komárno – Komárom
8. Komárno – Komárom (järnväg)
9. Komárno – Komárom (flod)
10. Kráľ – Bánréve
11. Lenartovce – Bánréve (järnväg)
12. Medveďov – Győr-Vámosszabadi
13. Milhosť – Tornyosnémeti
14. Rusovce – Rajka
15. Rusovce – Rajka (järnväg)
16. Šahy – Parassapuszta
17. Salka – Letkés
18. Šiatorská Bukovinka – Salgótarján
19. Slovenské Ďarmoty – Balassagyarmat
20. Slovenské Nové Mesto – Sátoraljaújhely
21. Slovenské Nové Mesto – Sátoraljaújhely (järnväg)
22. Štúrovo – Esztergom
23. Štúrovo – Szob (järnväg)
24. Veľký Kamenec – Pácin

Hamnar

Bratislava – prístav /hamn (flod) (inget motsvarande gränsövergångsställe)

Luftgränser

1. Bratislavas flygplats
2. Košice flygplats
3. Poprads flygplats

FINLAND

Landgräns

Vaalimaa

Vainikkala (järnväg)

Nuijamaa

Niirala

Vartius

Raja–Jooseppi

Imatra*

Kelloselkä*

Kortesalmi*

Kolmikanta*

Uukuniemi*

Valkeavaara*

Ruhovaara*

Haapavaara*

Leminaho*

Enare*

Kokkojärvi*

Kivipuro*

Rajakangas*

Karikangas*

Karttimo*

Kurvinen*

Onkamo*

Virtaniemi*

FÖRKLARING:

Gränsövergångsställena följer av det avtal som slutits mellan Republiken Finlands regering och Ryska federationens regering om gränsövergångsställen mellan Finland och Ryssland (i Helsingfors den 11 mars 1994). De som är utmärkta med en asterisk får i enlighet med avtalet endast användas i begränsad utsträckning. De hålls öppna för trafik i mån av behov. Trafiken består nästan uteslutande av fordon som fraktar trävaror. De flesta övergångsställena är för det mesta stängda.

Flygplatser

Enontekis

Helsingfors – Malm

Helsingfors – Vanda

Ivalo

Joensuu

Jyväskylä

Kajana

Kemi – Torneå

Kittilä

Kronoby

Kuopio

Kuusamo

Villmanstrand

Mariehamn

S:t Michel

Uleåborg

Björneborg

Rovaniemi

Nyslott

Tammerfors – Birkala

Åbo

Vasa

Varkaus

Sjögräns

Gränshamnar för handels- och fiskefartyg

Eckerö

Fredrikshamn

Hangö

Haukipudas

Helsingfors

Ingå

Kalajoki

Kaskö (även för fritidsbåtar)

Kemi (även för fritidsbåtar)

Karleby

Kotka

Kristinestad

Villmanstrand

Lovisa

Långnäs

Mariehamn (även för fritidsbåtar)

Nådendal

Nuijamaa (även för fritidsbåtar)

Uleåborg

Pargas

Jakobstad (även för fritidsbåtar)

Björneborg (även för fritidsbåtar)

Borgå

Brahestad

Raumo (även för fritidsbåtar)

Ekenäs

Torneå

Åbo

Nystad (även för fritidsbåtar)

Vasa

Sjö- eller gränsbevakningsstationer som tjänar som gränsövergångsställen för fritidsbåtar och hydroplan

Bågaskär

Enskär

Glosholmen

Haapasaaret

Hangö (även för hydroplan)

Hitis

Jussarö

Kalajoki

Karleby

Kotka (även för hydroplan)

Kummelgrund

Kökar

Mariehamn (även för hydroplan)

Mäntyluoto

Nagu

Orrengrund

Pörtö

Porkala (även för hydroplan)

Brahestad

Röyttä

Santio

Storklubb

Sveaborg (även för hydroplan)

Susiluoto

Valsörarna

Vallgrund

Virpiniemi

SVERIGE

Arlanda

Arvidsjaur

Borlänge

Gävle

Göteborg

Halmstad

Helsingborg

Härnösand

Jönköping

Kalmar

Karlshamn

Karlskrona

Karlstad

Kristianstad

Landskrona

Landvetter

Lidköping

Linköping

Luleå

Lysekil

Malmö

Marstrand

Mora

Norrköping

Nyköping

Nynäshamn

Oxelösund

Ronneby

Sandhamn

Simrishamn

Slite

Stockholm

Strömstad

Sundsvall

Säffle

Söderköping

Södertälje

Trelleborg

Trollhättan

Uddevalla

Umeå

Visby

Västerås

Växjö

Ystad

Örebro

Örnsköldsvik

Östersund

ISLAND

Flygplatser

Akureyri

Egilsstaðir

Höfn

Keflavík

Reykjavík

Hamnar

Akranes

Akureyri

Bolungarvík

Fáskrúðsfjörður

Fjarðarbyggð

Grindavík

Grundarfjörður

Grundartangi

Hafnarfjörður

Húsavík

Höfn

Ísafjörður

Patreksfjörður

Raufarhöfn

Reykjanesbær

Reykjavík

Sandgerði

Sauðárkrókur

Seyðisfjörður

Siglufjörður

Skagaströnd

Vestmannaeyjar

Vopnafjörður

Þorlákshöfn

Þórshöfn

NORGE

FLYGPLATSER	*SJÖGRÄNSER*	*LANDGRÄNSER*
Gardermoen	Oslo	Storskog
Fagernes	Halden	
Geilo	Sarpsborg	
Sandefjord	Fredrikstad	
Skien	Hvaler	
Notodden	Moss	
Kristiansand	Follo	
Sola	Drammen	
Haugesund	Hurum	
Leirvik	Holmestrand	
Bergen indre	Horten	
Ålesund	Tønsberg	
Molde	Sandefjord	
Kristiansund	Larvik	
Ørland	Skien	
Røros	Porsgrunn	
Stjørdal	Kragerø	
Bodø	Arendal	
Narvik	Grimstad	
Sortland	Risør	
Bardufoss	Kristiansand	
Tromsø	Farsund	
Alta	Flekkefjord	

Lakselv

Kirkenes

Mandal

Egersund

Gjesdal

Hå

Sandnes

Sokndal

Rana

Sola

Stavanger

Haugesund

Tysvær

Odda

Lindås

Askøy

Sotra

Leirvik

Bergen indre

Høyanger

Årdalstangen

Florø

Måløy

Ålesund

Molde

Kristiansund

Ørland

Hummelvik

Orkanger

Trondheim

Steinkjer

Stjørdal

Namsos

Mosjøen

Bodø

Narvik

Sortland

Svolvær

Gryllefjord

Harstad

Balsfjord

Finnsnes

Karlsøy

Lyngen

Skjervøy

Tromsø

Hammerfest

Havøysund

Honningsvåg

Alta

Båtsfjord

Vardø

Kjøllefjord

Vadsø

Kirkenes

BILAGA II
Verifikationer som fastslår att de skäl som åberopats för inresa är trovärdiga

1. De verifikationer som avses i artikel 5.2 är följande:

a) Vid resor i arbetet

– inbjudan från ett företag eller en myndighet att delta i samtal eller i handels- eller industrievenemang eller evenemang med anknytning till tjänsten,

– andra handlingar som visar att det finns handelsförbindelser eller förbindelser med anknytning till tjänsten,

– inträdesbiljetter till mässor och konferenser.

b) Vid resor i samband med studier eller annan typ av utbildning

– inskrivningsbevis från en utbildningsanstalt som visar att man skall delta i teoretiska och praktiska utbildnings- och fortbildningkurser,

– studentlegitimation eller intyg på deltagande i kurser.

c) Vid turist- eller privatresor

– en inbjudan från den person som skall besökas,

– en verifikation från hotellet eller pensionatet,

– bekräftelse på att en organiserad resa beställts,

– retur- eller rundtursbiljett.

d) Inom ramen för en ordning för lokal gränstrafik

– ett intyg som visar att personen är bosatt i gränsområdet, om detta inte anges i resehandlingen,

– alla handlingar som kan motivera en frekvent passage av gränsen i lokal gränstrafik, såsom intyg som bevisar familjeband, handlingar som intygar att personen äger egendom på andra sidan gränsen och så vidare.

e) Vid resor av andra skäl

– inbjudningar, anmälningar eller program,

– deltagarbevis, inträdesbiljetter, kvitton och så vidare.

för politiska, vetenskapliga, kulturella, idrottsliga eller religiösa evenemang, om möjligt med angivande av namnet på den inbjudande organisationen och vistelsens längd.

2. Bedömningen av om det finns tillräckliga medel för uppehället, såsom avses i artikel 5.1 och 5.3, skall till exempel bygga på innehav av kontanta medel, resecheckar, kreditkort och borgensförbindelser. Handlingar som intygar att en person som är lagligen bosatt i destinationsmedlemsstaten har ingått ett åtagande för tredjelandsmedborgaren kan också utgöra ett bevis på tillräckliga medel för uppehället.

3. När den reseförsäkring som föreskrivs i artikel 5.1 c inte krävs i enlighet med del V punkt 1.4 andra stycket tredje strecksatsen i de gemensamma konsulära anvisningarna skall detta undantag anges på den del av viseringsmärket som är avsedd för nationella uppgifter (”INGEN FÖRSÄKRING KRÄVS”).

BILAGA III
Referensbelopp för gränspassage som fastställs årligen av de nationella myndigheterna

BELGIEN

Kontroll av medel för att finansiera uppehället är visserligen föreskriven enligt belgisk lag men några bindande regler anges inte.

Följande administrativa praxis gäller:

Utlänning som vistas hos privatperson

Medel för att bekosta en persons uppehälle kan styrkas genom en åtagandeförklaring som undertecknats av den person i Belgien hos vilken den utländske medborgaren kommer att vistas och som attesterats av den kommunala förvaltningen på dennes bosättningsort.

Åtagandet omfattar levnadsomkostnader, sjukvårdskostnader och inkvartering samt den utländske medborgarens återresa om denne inte själv kan bekosta resan för att undvika att myndigheterna tvingas bära kostnaderna. Det måste vara en *solvent* person som undertecknar åtagandeförklaringen, och om denne är utländsk medborgare måste han/hon ha uppehållstillstånd eller bosättningstillstånd.

Om så behövs begär man att utländsk medborgare skall intyga att han/hon förfogar över egna medel.

Om den utländske medborgaren saknar finansiella tillgångar måste han/hon ändå disponera åtminstone ca 38 euro per dag som han/hon avser att vistas i landet.

Utlänning boende på hotell

Om en utländsk medborgare inte kan styrka tillgångar måste han/hon för uppehället dock disponera minst 50 euro per dag.

I de flesta fall måste vederbörande dessutom uppvisa färdbevis (flygbiljett) för återresa till ursprungslandet/bosättningslandet.

TJECKIEN

Referensbelopp har fastställts genom lag nr 326/1999 Sb. om utlänningars vistelse på Tjeckiens territorium och ändringar av vissa lagar.

Enligt avsnitt 5 i lagen om utlänningars vistelse på Tjeckiens territorium skall en utlänning på polisens begäran vara skyldig att uppvisa en handling för att styrka att han/hon har tillräckliga medel för sin vistelse på territoriet (avsnitt 13) eller en certifierad inbjudan som inte är äldre än 90 dagar räknat från tidpunkten för certifieringen genom polis (avsnitten 15 och 180).

I avsnitt 13 föreskrivs följande:

"Medel för att bekosta vistelsen på territoriet

1) Om inte annat föreskrivs nedan skall följande lämnas in för att styrka att det finns medel för att bekosta vistelsen på territoriet:

a) Medel som uppgår till minst följande:

– 0,5 gånger det existensminimum som redovisas under en särskild lagbestämmelse så som krävs för att bekosta uppehälle och andra personliga grundläggande behov (nedan "existensminimum för personliga behov") per vistelsedag om den sammanlagda perioden för vistelsen inte överstiger 30 dagar,

– 15 gånger existensminimum för personliga behov om perioden för vistelsen på territoriet avses överstiga 30 dagar, men detta belopp ökas till dubbla existensminimum för varje hel månads förväntad vistelse på territoriet,

– 50 gånger existensminimum för personliga behov vid vistelse som syftar till affärsverksamhet vars sammanlagda varaktighet avses överstiga 90 dagar, eller

– en handling som bekräftar betalning av tjänster i samband med utlänningens vistelse på territoriet eller en handling som bekräftar att tjänster kommer att tillhandahållas gratis.

2) I stället för medel som avses i underavsnitt 1 kan följande användas för att styrka att det finns medel för vistelsen på territoriet:

a) Ett bankkontoutdrag i utlänningens namn som styrker att utlänningen har frihet att utnyttja medel till de belopp som avses i underavsnitt 1 under hans vistelse i Tjeckien, eller

b) Annan handling som styrker att medel finns att tillgå, till exempel ett giltigt internationellt erkänt kreditkort.

3) En utlänning som skall studera inom territoriet kan, för att visa att det finns tillräckliga medel för hans vistelse, lämna ett åtagande från en statlig myndighet eller en rättslig enhet om att bekosta utlänningens vistelse genom tillhandahållande av medel motsvarande existensminimum för personliga behov för en månads förväntad vistelse, eller en handling som styrker att alla kostnader i samband med hans studier och vistelse skall bekostas av den mottagande organisationen (skolan). Om det belopp som avses i åtagandet inte uppgår till detta belopp skall utlänningen vara skyldig att lämna en handling som styrker att han äger tillräckliga medel som motsvarar skillnaden mellan existensminimum för personliga behov och beloppet för åtagandet för hans förväntade vistelses varaktighet, dock högst 6 gånger existensminimum för personliga behov. En handling om tillhandahållande av medel för ens vistelse får ersättas av ett beslut eller ett avtal om tilldelning av ett stipendium som förvärvats i enlighet med ett internationellt fördrag som Tjeckien är bundet av.

4) En utlänning som inte har uppnått 18 års ålder skall vara skyldig att visa att det finns tillräckliga medel för hans vistelse enligt underavdelning 1 motsvarande halva beloppet.

I avsnitt 15 föreskrivs följande:

"Inbjudan

I en inbjudan skall den person som inbjuder en utlänning åta sig att täcka kostnaderna

a) för utlänningens uppehälle under hela hans vistelse på territoriet fram till dess att han lämnar territoriet,

b) för husrum åt utlänningen under hela hans vistelse på territoriet fram till dess att han lämnar territoriet,

c) för hälsovård till utlänningen under hela hans vistelse på territoriet fram till dess att han lämnar territoriet, och för transport av utlänningen vid sjukdom eller för liktransporten vid dödsfall,

d) som åsamkas polisen genom utlänningens vistelse på territoriet och genom hans avresa från territoriet i händelse av administrativ avvisning."

DANMARK

Enligt den danska utlänningslagen skall en utlänning vid inresa till danskt territorium ha tillräckligt med medel för uppehälle och hemresa.

I praktiken är det gränskontrollmyndigheterna som vid inresestället skall bedöma om så är fallet utifrån utlänningens ekonomiska situation och med hänsyn till de uppgifter denne lämnar om bostad och hemresa.

Myndigheten har fastställt ett belopp för att bedöma om utlänningen har tillräckliga medel för sitt uppehälle, i princip 300 danska kronor per dygn.

Dessutom skall en utlänning kunna visa att han eller hon har tillräckliga medel för sin hemresa, till exempel i form av en returbiljett.

TYSKLAND

Enligt artikel 60.2 i utlänningslagen av den 9 juli 1990 (AuslG, Ausländergesetz) kan utländsk medborgare vägras inresa vid gränsen om skäl för avvisning föreligger.

Så är exempelvis fallet om en utlänning uppbär socialbidrag eller måste ha socialbidrag från den tyska staten för sig själv eller för familjemedlemmar som befinner sig i Tyskland eller för familjemedlemmar (artikel 46.6 i utlänningslagen).

Det finns inga belopp angivna som riktmärken för kontrollpersonalen. I praktiken räknar man normalt med ett belopp på 25 euro per dag som referensbelopp. Dessutom måste vederbörande person ha returbiljett eller disponera motsvarande belopp.

Emellertid måste en utlänning innan beslutet om vägrad inresa fattas beredas möjlighet att på lagligt sätt inom rimlig tid visa att erforderliga medel finns för vistelse i Tyskland, t.ex. genom

– bankgaranti från tysk bank,

– borgensförbindelse från värdfolket,

– telegraferad postanvisning,

– deposition av säkerhet hos den utlänningsmyndighet som har ansvar för vistelsen.

ESTLAND

Enligt estnisk lag skall utlänningar som anländer till Estland utan inbjudningsbrev på begäran av en tjänsteman vid gränsbevakningen vid inresa till landet kunna styrka att de har tillräckliga ekonomiska medel för att täcka kostnaderna för sin vistelse i och utresa från Estland. Tillräckliga ekonomiska medel för varje dag för vilken tillstånd har beviljats anses vara 0,2 gånger den minimilön per månad som har införts av republikens regering.

Inbjudaren åtar sig i annat fall ansvaret för kostnaderna för utlänningens vistelse i och utresa från Estland.

GREKLAND

I ministeriell förordning nr 3011/2/1f av den 11 januari 1992 anges det belopp för att bekosta sitt uppehälle som en utländsk medborgare som inte är medborgare i en EG-stat måste disponera för att resa in i Grekland.

Enligt denna förordning gäller vid inresa till Grekland för medborgare i andra länder än EG-staterna beloppet 20 euro per person och dag i utländsk valuta samt ett totalbelopp på minst 100 euro.

För omyndiga familjemedlemmar till utlänningar skall halva dagsbeloppet gälla.

Medborgare i en icke-EG-stat, enligt vars lagstiftning grekiska medborgare vid inresa till den staten måste växla in valuta, är enligt principen om ömsesidighet föremål för samma krav.

SPANIEN

Utlänningar måste kunna styrka att de disponerar erforderliga medel för att finansiera sitt uppehälle. Minimibeloppet anges nedan:

a) Medel för att bekosta vistelsen i Spanien: 30 euro – eller motsvarande belopp i utländsk valuta – multiplicerat med antalet dagar för vistelsen i Spanien och med antalet medföljande familjemedlemmar. Det belopp som måste styrkas skall i alla händelser och oberoende av vistelsens beräknade varaktighet uppgå till minst 300 euro per person.

b) En utlänning skall för återresan till ursprungslandet eller för transitering genom tredje land uppvisa ett på honom/henne själv utställt ej överlåtbart färdbevis med datum för returresa angivet.

För att bevisa att medel finns för att finansiera uppehället måste utlänningar i fråga om kontanter uppvisa dessa eller visa fram garanterade checkar, resecheckar, betalningskvittenser, bankkreditiv eller en bankgaranti. Om sådana verifikationer inte kan uppvisas godtar den spanska gränspolisen varje annan verifikation som man bedömer vara tillfyllest.

FRANKRIKE

Referensbeloppet för bekostande av uppehället under den tid som en utlänning avser att vistas i, alternativt transitera genom, Frankrike vid resa till ett tredjeland är i Frankrike lika med den

indexreglerade minimilön (SMIC) som dagligen räknas fram med utgångspunkt i den nivå som den 1 januari fastställs för det innevarande året.

Detta belopp anpassas i Frankrike periodvis till levnadskostnadsindex, antingen

– automatiskt, om prisindex har stigit med mer än 2 %, eller

– genom ett regeringsbeslut efter utlåtande från den nationella kommittén för löneförhandlingar för att säkerställa en ökning som är högre än prisutvecklingen.

Sedan den 1 juli 2002 ligger dagsbeloppet för SMIC på 47,80 euro.

Den som har en åtagandeförklaring måste disponera ett minimibelopp som motsvarar halva dagsbeloppet för SMIC för att få vistas i Frankrike. Beloppet är således 23,90 euro per dag.

ITALIEN

I artikel 4.3 i den konsoliderade lagtexten nr 286 av den 28 juli 1998 med bestämmelser om invandring och utlänningars status fastställs att Italien, i enlighet med sina förpliktelser genom anslutningen till vissa internationella avtal, skall bevilja inresa på sitt territorium för utlänningar som kan uppvisa lämpliga handlingar för att styrka syftet med och villkoren för vistelsen och förfogar över tillräckliga medel för sitt uppehälle under hela vistelsen samt, med undantag av uppehållstillstånd för arbete, också för återresan till ursprungslandet. Medlen för uppehället fastställs i ett särskilt direktiv utfärdat av inrikesministern. Utlänningar får inte tas emot i Italien om de inte uppfyller dessa krav eller om de anses utgöra ett hot mot den inre säkerheten eller allmänna ordningen i Italien eller i ett av de länder med vilka Italien har ingått avtal om avskaffande av kontroller vid de inre gränserna och om fri rörlighet för personer, med de begränsningar och undantag som föreskrivs i ovan nämnda avtal.

I nämnda direktiv som utfärdades den 1 mars 2000 och har titeln "Fastställande av medel för uppehälle avseende utlänningars inresa och vistelse på Italiens territorium" fastställs att

a) inehav av tillräckliga medel för uppehället kan styrkas genom uppvisande av valuta eller bankgarantier, borgensförbindelser eller likvärdiga kreditinstrument, vouchers eller handlingar som styrker att personen har inkomster i Italien,

b) d belopp som fastställs i detta direktiv skall räknas om årligen med tillämpning av de parametrar för den årliga genomsnittliga förändringen som Istituto Centrale di Statistica (ISTAT) utarbetar på grundval av ett sammanfattande konsumentprisindex för livsmedel, drycker, transporter och inkvartering,

c) utlänningen skall visa att han har tillgång till lämplig inkvartering på Italiens territorium och förfogar över det belopp som behövs för återresan, vilket också skall styrkas genom uppvisande av returbiljetten,

d) minsta nödvändiga medel för uppehället per person för att visering skall utfärdas och för inresa som turist på Italiens territorium fastställs i bifogade tabell A.

TABELL A
TABELL FÖR FASTSTÄLLANDE AV ERFORDERLIGA MEDEL FÖR UPPEHÄLLET FÖR INRESA SOM TURIST PÅ ITALIENS TERRITORIUM

Resans varaktighet	Antal deltagare i resan	
	En deltagare	Två eller flera deltagare
	euro	euro
1–5 dagar fast totalbelopp	269,60	212,81
6–10 dagar belopp per dag och person	44,93	26,33
11–20 dagar fast belopp	51,64	25,82
+ belopp per dag och person	36,67	22,21
Mer än 20 dagar fast belopp	206,58	118,79
+ belopp per dag och person	27,89	17,04

CYPERN

Enligt bestämmelserna om utlänningar och invandring (förordning 9.2 B) är utlänningars inresa i republiken för tillfällig vistelse beroende av den skönsmässiga bedömning invandringstjänstemän utövar vid gränserna på allmänna eller specifika instruktioner från inrikesministeriet eller med ledning av föreskrifterna i ovannämnda bestämmelser. Invandringstjänstemännen vid gränserna beslutar om inresa från fall till fall, under beaktande av vistelsens syfte och varaktighet, eventuella hotellreservationer eller gästfrihet av personer som normalt är bosatta på Cypern.

LETTLAND

I artikel 81 i regeringsförordning nr 131 av den 6 april 1999, ändrad genom regeringsförordning nr 124 av den 19 mars 2002, föreskrivs att en utlänning eller statslös person på begäran av en tjänsteman vid den statliga gränsbevakningen skall uppvisa de handlingar som avses i punkterna 67.2.2 och 67.2.8 i dessa förordningar:

67.2.2 en kurorts- eller resevoucher som bekräftats i enlighet med Republiken Lettlands lagbestämmelser, eller ett kuponghäfte för turister som sammanställts efter ett särskilt mönster och utfärdats av Alliance of International Tourism (AIT).

67.2.8 För utfärdande av visering för en inresa:

67.2.8.1 Resecheckar i konvertibel valuta eller kontanter i LVL eller i en konvertibel valuta motsvarande 60 LVL per dag; om personen med hjälp av handlingar kan styrka att en inbetalning har gjorts för en bekräftad inkvarteringsplats för hela hans/hennes vistelse – resecheckar i den konvertibla valutan eller kontanter i LVL eller i konvertibel valuta motsvarande 25 LVL för varje dag,

67.2.8.2 en handling som styrker reservationen av en bekräftad inkvarteringsplats,

67.2.8.3 en tur-och-retur-biljett med fastställda datum.

LITAUEN

Enligt artikel 7.1 i den litauiska lagen om utlänningars rättsliga ställning skall en utlänning vägras inresa i Litauen om han inte kan styrka att han har tillräckliga medel för vistelse i Litauen, för återresan till sitt land eller för att fortsätta till ett annat land dit han har rätt till inresa.

Referensbelopp för ovanstående saknas dock. Beslut fattas från fall till fall med ledning av vistelsens syfte, karaktär och varaktighet.

LUXEMBURG

I den luxemburgska lagstiftningen föreskrivs inget riktmärkesbelopp som skall kontrolleras vid gränsen. Den tjänsteman som svarar för kontrollen bedömer från fall till fall om en utländsk medborgare som anländer till gränsen disponerar tillräckliga medel för att bekosta sitt uppehälle. Tjänstemannen beaktar då särskilt på syftet med resan och typen av inkvartering.

UNGERN

Ett referensbelopp anges i utlänningslagstiftningen: enligt inrikesministerns dekret 25/2001 (XI. 21.) krävs det för närvarande minst 1000 HUF vid varje inresa.

Enligt artikel 5 i utlänningslagen (lag XXXIX från 2001 om utlänningars inresa och vistelse) kan medel för uppehälle för inresa och vistelse styrkas genom uppvisande av

– Ungersk valuta eller utländsk valuta eller andra betalningsmedel än kontanter (t.ex. check, kreditkort osv.),

– ett giltigt inbjudningsbrev som utfärdats av en ungersk medborgare, av en utlänning med uppehållstillstånd eller bosättningstillstånd eller av en rättslig enhet om den person som inbjuder utlänningen förklarar sig beredd att stå för kostnader för kost och logi, hälsovård och återresa (repatriering); officiellt godkännande från utlänningspolisen skall bifogas inbjudningsbrevet,

– bekräftelse på att kost och logi reserverats och betalats i förväg genom resebyrå (voucher),

– annat tillförlitligt bevis.

MALTA

Det är praxis att se till att personer som kommer till Malta har ett minimibelopp på 20 MTL (48 EUR) om dagen under den period deras besök varar.

NEDERLÄNDERNA

Det belopp som gränskontrolltjänstemännen utgår från vid kontrollen av om en utländsk medborgare har tillräckliga medel för sitt uppehälle är 34 euro per person och dag.

Tillämpningen av detta kriterium är flexibel eftersom bedömningen av om de medel för att bekosta sitt uppehälle som en utländsk medborgare disponerar är tillräckliga eller ej utgår från vistelsens sannolika varaktighet, syftet med resan och de personliga förhållandena.

ÖSTERRIKE

Enligt artikel 52.2.4 i utlänningslagen skall utländska medborgare vid gränskontrollen vägras inresa om de saknar hemvist i Österrike eller medel för att finansiera sitt uppehälle och sin återresa.

Det finns emellertid inga belopp angivna som riktmärken. I det enskilda fallet avgör man med utgångspunkt i syftet med resan samt i vistelsens natur och varaktighet, varvid man förutom kontanta medel allt efter omständigheterna godtar resecheckar, kreditkort, bankgarantier eller åtagandeförklaringar av solventa personer som är bosatta i Österrike.

POLEN

Belopp som krävs vid gränspassage fastställs i förordningen från ministern för inrikes ärenden och förvaltning av den 20 juni 2002 om beloppet för medel för att täcka utgifter för inresa, transitering, vistelse och utresa av utlänningar som passerar Republiken Polens gräns samt närmare föreskrifter för dokumentation för att styrka innehav av sådana medel – Dz.U. 2002 nr 91, poz. 815).

De belopp som anges i ovannämnda förordning är följande:

– 100 PLN per vistelsedag för personer över 16 år, dock minst 500 PLN,

– 50 PLN per vistelsedag för personer under 16 år, dock minst 300 PLN,

– 20 PLN per vistelsedag, dock minst 100 PLN, för deltagare i turistresor, ungdomsläger, idrottstävlingar eller för vilka kostnaderna för vistelse i Polen täcks eller som kommer till Polen för hälsobehandling vid ett sanatorium,

– 300 PLN för personer över 16 år, om vistelsen inte överstiger 3 dagar (inklusive transitering),

– 150 PLN för personer under 16 år, om vistelsen inte överstiger 3 dagar (inklusive transitering).

PORTUGAL

Utländska medborgare skall för att beviljas inresa och vistelse i Portugal förfoga över följande belopp:

75 euro – för varje inresa

40 euro – per dag under vistelsetiden

Utländska medborgare kan befrias från kravet att förfoga över dessa belopp om de kan styrka att de under sin vistelse i Portugal är garanterade kost och logi.

SLOVENIEN

70 euro per person för varje dags planerad vistelse.

SLOVAKIEN

Enligt artikel 4.2 c i lag nr 48/2002 Z. z. om utlänningars vistelse är en utlänning skyldig att på begäran kunna styrka att han eller hon har ett ekonomiskt belopp för vistelsen i konvertibel valuta som uppgår till minst halva minimilönen enligt lag nr 90/1996 Z. z. om minimilön, med senare ändringar, för varje vistelsedag; en utlänning under 16 år är skyldig att styrka att han eller hon har ekonomiska medel för vistelsen som uppgår till hälften av detta.

FINLAND

Det belopp som ligger till grund för gränskontrolltjänstemännens kontroll av medel för uppehälle uppgår för närvarande till 40 euro per person och dag.

SVERIGE

Det finns inget föreskrivet i svensk lag om ett referensbelopp vad avser gränspassage. Gränskontrolltjänstemannen bestämmer från fall till fall om utlänningen har tillräckliga medel för sitt uppehälle.

ISLAND

Enligt isländsk lag skall utlänningar visa att de har tillräckligt med pengar för sitt uppehälle på Island och för hemresan. I praktiken är referensbeloppet ISK 4 000 per person. För de personer vars uppehälle bekostas av tredje man är beloppet ISK 2 000. Minimibeloppet för varje inresa är totalt ISK 20 000.

NORGE

Enligt artikel 27 d i den norska lagen om invandring kan varje utländsk medborgare som inte kan visa att han eller hon har tillräckliga medel för sitt uppehälle i kungariket och för sin hemresa, eller som inte kan räkna med att erhålla sådana medel, avvisas vid gränsen.

De belopp som anses nödvändiga fastställs individuellt och besluten fattas från fall till fall. Man tar hänsyn till vistelsens längd, om den utländska medborgaren bor hos släktingar eller vänner, om han eller hon har en returbiljett och om någon ställt garanti för vistelsen (vägledande uppgift: NOK 500 per dag anses vara tillräckligt för besökare som inte bor hos släktingar eller vänner).

BILAGA IV
Bestämmelser om kontroll vid godkända gränsövergångsställen

1. Den minimikontroll enligt artikel 6.2 som är avsedd att fastställa identiteten hos en person som passerar en yttre gräns skall bestå av en identitetskontroll utifrån de resehandlingar som uppvisas samt av en enkel och snabb granskning av giltigheten hos den resehandling som tillåter gränspassage och av förekomsten av tecken på del- eller helförfalskning.

2. Den noggrannare kontrollen av tredjelandsmedborgare enligt artikel 6.3 skall bland annat omfatta följande:

a) En ingående undersökning av följande:

- En kontroll av att resehandlingen och eventuell visering är giltig.

- Efterforskande av tecken på del- eller helförfalskning av handlingen.

b) Kontroll av varifrån personen kommer och vart han skall resa samt syftet med resan och, vid behov, kontroll av motsvarande verifikationer.

c) Kontroll av att personen har tillräckliga medel för sitt uppehälle för den planerade vistelsens längd, för återresan eller för transitresan till ett tredjeland, eller att han kan anskaffa sådana medel på laglig väg och att han, i förekommande fall, innehar en reseförsäkring.

d) Kontroll av att personen, hans fordon och de föremål som han medför inte kan utgöra en risk för någon av medlemsstaternas allmänna ordning, inre säkerhet, folkhälsa eller internationella förbindelser. Kontrollen omfattar bland annat direkt kontroll av uppgifter och rapporter om personer och föremål som registrerats i Schengens informationssystem (SIS) och i nationella sökregister och, i förekommande fall, utförande av instruktionerna i samband med denna registrering. Om kontrollen i SIS visar en registrering enligt artiklarna 95 och 100 i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet skall de instruktioner som visas på skärmen utföras i första hand.

3. Alla gränsstationer (till lands, till sjöss, och på flygplatser) skall i ett register införa all tjänsteinformation och all information som är av särskild vikt. Följande upplysningar måste registreras:

– Namn på den tjänsteman som är lokalt ansvarig och på den övriga personalen i varje arbetslag.

– Uppmjukningar av personkontrollen i enlighet med artikel 7.

– Utfärdande vid gränsen av handlingar som ersätter pass och viseringar eller tillstånd.

– Kvarhållande och klagomål (straffrättsliga och förvaltningsrättsliga överträdelser).

– Beslut om nekad inresa och utresa (antal och nationalitet).

– Övriga polisiära eller rättsliga åtgärder med särskilt betydelsefulla verkningar.

– Särskilda händelser.

BILAGA V
Bestämmelser om uppmjukning av kontroller vid landgränserna

1. Sådana exceptionella och oförutsedda omständigheter som avses i artikel 7.1 föreligger om oförutsedda händelser leder till en sådan trafikintensitet att väntetiderna för att komma fram till kontrollstationerna blir alltför långa, medan alla resurser när det gäller personal, medel och organisation har uttömts.

2. Om kontrollerna mjukas upp i enlighet med artikel 7.1 och 7.2 skall inresekontroll i princip ges företräde framför utresekontroll.

3. Den gränsbevakningspersonal som inför en uppmjukning av kontrollerna skall visa försiktighet. Uppmjukningen får endast gälla tillfälligt, skall anpassas till de omständigheter som gör den motiverad och genomföras gradvis.

4. Personer som gränsbevakningspersonalen känner personligen och om vilka de efter en första kontroll vet att de varken finns registrerade i SIS eller i ett nationellt sökregister och har en giltig handling som tillåter gränspassage skall bara utsättas för stickprovskontroll för att kontrollera om de har denna handling. Denna bestämmelse gäller särskilt de personer som ofta passerar gränsen vid samma gränsövergångsställe. Sådana personer bör då och då med oregelbundna mellanrum oväntat utsättas för en noggrannare kontroll.

BILAGA VI
Utformning av skyltar för de olika köerna vid gränsövergångsställen

Del A

[70]

[70] Logotypen ej tillämplig på Norge och Island.

Del B

Del C

71

71 Logotypen ej tillämplig på Norge och Island.

SAMTLIGA
PASS

BUSSAR

SAMTLIGA
PASS

LASTBILAR

BILAGA VII
Stämplingsföreskrifter

1. Vid den första inresan skall stämpeln om möjligt sättas så att den täcker viseringens kant utan att uppgifterna på viseringen blir oläsliga eller de synliga säkerhetsdetaljerna på viseringsmärket skadas. Om flera stämplar måste sättas (till exempel för en visering för flera inresor) skall detta göras på den sida som är motsatt den på vilken viseringen sitter.

Om denna sida inte kan användas skall stämpeln sättas på närmast följande sida.

2. Stämplar med tydlig form (rektangulära för inresa, rektangulära med rundade hörn för utresa) skall användas för att styrka in- och utresa. Stämpeln skall innehålla statens nationalitetsbeteckning (en eller flera bokstäver), gränsstationens namn, datum, serienummer och en bildsymbol som anger vilken typ av gräns som passerats (land, sjö, eller luft) skall finnas på stämpeln.

Stämplarna skall även innehålla en tvåsiffrig säkerhetskod som skall ändras med regelbundna mellanrum som inte får överstiga en månad.

3. Medlemsstaterna skall se till att de nationella kontaktpunkter som ansvarar för utbytet av information om säkerhetskoderna i de inrese- och utresestämplar som används vid gränsövergångsställena har omedelbar tillgång till information om de gemensamma inrese- och utresestämplar som används vid medlemsstaternas yttre gränser, särskilt information om

– vilket gränsövergångsställe som använder vilken stämpel,

– identiteten på den tjänsteman som ansvarar för gränskontrollen och för in en stämpel vid en viss tidpunkt,

– säkerhetskoden för varje stämpel vid en viss tidpunkt.

Alla förfrågningar om information om gemensamma inrese- och utresestämplar skall ske genom de ovannämnda nationella kontaktpunkterna.

De nationella kontaktpunkterna är även skyldiga att genast underrätta de andra kontaktpunkterna samt rådets och kommissionens generalsekretariat om försvunna eller stulna stämplar.

BILAGA VIII

Del A:
Föreskrifter om nekad inresa

1. Vid nekad inresa skall gränsbevakningspersonalen

– fylla i det enhetliga formulär för nekad inresa som finns nedan (del B) och överlämna ett exemplar till den tredjelandsmedborgare som beslutet om nekad inresa är riktat till,

– förse passet med en inresestämpel överkryssad med outplånligt svart bläck och på den motsatta sidan med outplånligt bläck skriva in den eller de bokstäver som betecknar nekad inresa (en förteckning över skälen finns i det enhetliga formulär för nekad inresa som avses ovan),

– om personalen konstaterar att innehavaren av en visering för kortare vistelse är registrerad på spärrlista i SIS skall viseringen upphävas genom att beteckningen "ANNULLERAD" stämplas på viseringen. Personalen skall omedelbart underrätta sina centrala myndigheter om detta beslut. Förfarandet beskrivs i punkt 2.1 i bilaga 14 till de gemensamma konsulära anvisningarna.

– föra in varje nekad inresa i ett register eller i en förteckning med angivande av identitet, nationalitet, uppgifter i den handling som tillåter gränspassage samt skälet och datumet för den nekade inresan.

– om det både finns skäl att neka en tredjelandsmedborgare inresa och frihetsberöva honom skall personalen ta kontakt med de behöriga rättsliga myndigheterna för att fatta beslut om vilket förfarande som skall följas enligt nationell lagstiftning.

2. Om villkoren för att utfärda en visering vid gränsen till en tredjelandsmedborgare som saknar visering är uppfyllda enligt artikel 11.2, utfärdas viseringen genom att ett märke placeras på den resehandling som kan förses med visering. Om det inte finns tillräckligt med plats i denna handling eller om det under alla omständigheter inte är möjligt att placera en visering i handlingen skall den undantagsvis placeras på ett separat blad som förs in i resehandlingen. I sådana fall skall den enhetliga modell för blad för påförande av visering som fastställs i rådets förordning (EG) nr 333/2002[72] användas.

3. Om den tredjelandsmedborgare som beslutet om nekad inresa är riktat till transporterats till gränsen luft-, sjö- eller landvägen av en transportör skall den lokalt ansvariga gränsbevakningspersonalen

- beordra transportören att återigen ta ombord tredjelandsmedborgaren och transportera honom antingen till det tredjeland som han har transporterats från eller till det tredjeland som har utfärdat den handling som tillåter gränspassage, eller till något annat tredjeland som tar emot honom. Om transportören inte omedelbart kan verkställa ordern om vidarebefordran måste det säkerställas att en annan transportör ombesörjer omedelbar transport till ett

[72] EGT L 53, 23.2.2002, s. 4.

tredjeland. Transportören skall betala logi, uppehälle och återresa, enligt rådets direktiv 2001/51/EG.[73]

- I väntan på vidarebefordran är gränsbevakningspersonalen skyldig att med beaktande av den nationella lagstiftningen och med hänsyn till de lokala omständigheterna vidta lämpliga åtgärder för att förhindra att tredjelandsmedborgare som har blivit föremål för ett beslut om nekad inresa reser in på olaglig väg.

[73] EGT L 187, 10.7.2001, s. 45.

Del B:
Enhetligt formulär för nekad inresa

Statens namn

STATENS "LOGOTYP" (Myndighetens namn)

(emblem, statsvapen)

_____

_____ [74]

NEKAD INRESA VID GRÄNSEN

Datum: _____ tid: _____ gränsövergång: _____

Inställde sig hos undertecknade tjänstemän _____ följande person:

Efternamn: _____ Förnamn: _____

född den _____ i _____ kön

medborgarskap _____ bosatt i _____

identitetshandling _____ nummer _____

utfärdad i _____ den _____

visering nr _____typ_____ utfärdad av _____

giltig från _____ till _____

för en tid av ____ dagar av följande skäl: _____

Personen som kommer från _____ med _____ (ange vilket transportmedel som använts, t.ex. flygnummer) har upplysts om att han/hon nekats inresa enligt *(ange gällande nationell lagstiftning)* **av följande skäl:**

[74] Logotypen ej tillämplig på Norge och Island.

☐**(A) Saknar giltiga resehandlingar**

☐**(B) Innehar falska, förfalskade, ändrade resehandlingar**

☐**(C) Saknar giltig visering**

☐**(D) Innehar falsk, förfalskad, ändrad visering**

☐**(E) Saknar lämpliga handlingar som styrker syfte och förutsättning för vistelsen**

☐**(F) Saknar tillräckliga medel i förhållande till vistelsens längd och art samt för återresan till ursprungs- eller transitlandet**

☐**(G) Förekommer på spärrlista**

☐ **i SIS**

☐ **i nationellt register**

☐**(H) Anses farlig för allmän ordning och allmän säkerhet, inre säkerhet, folkhälsa eller de internationella förbindelserna för en eller flera av medlemsstaterna i den Europeiska Unionen** *(vid avvisning, ange nationell lag)*

Kommentarer

Den avvisade kan överklaga avvisningsbeslutet i enlighet med nationell lagstiftning. Kopia av handlingen skall lämnas till den avvisade. *(Varje stat måste ange det lagrum i nationell lagstiftning som rör rätten att överklaga).*

Den avvisades namnteckning	**Tjänstemannens namnteckning**

BILAGA IX
Förteckning över de nationella myndigheter som ansvarar för gränsbevakningen

De nationella myndigheter som ansvarar för gränsbevakningen enligt den nationella lagstiftning i varje medlemsstat som avses i artikel 13.2 är följande:

– I Belgien: federala polisen och tullen;

– i Tjeckien: Utlänningspolisen och gränspolisen har ansvaret för personkontrollen vid gränsövergångsställena, den "gröna" gränsen och de internationella flygplatserna. Motsvarande gränstullkontor har ansvaret för kontroll av varor;

– I Danmark: Politiet (den danska polisen);

– I Tyskland: Bundesgrenzschutz (Förbundsrepublikens gränsskydd), delstaternas tull och polis i Bayern, Bremen och Hamburg;

– i Estland: Gränskontrollorganet (Piirivalveamet) och tullverket (Tolliamet);

– I Grekland: Ελληνική Αστυνομία (Helliniki Astinomia), Λιμενικό Σώμα (Limeniko Soma), Τελωνεία (Telonia);

– I Spanien: Cuerpo Nacional de Policía, Guardia Civil, Servicios de Aduanas;

– I Frankrike: D.C.P.A.F (Direction Centrale de la Police aux Frontières), tullen;

– I Italien: Polizia di Stato, Carabinieri, Guarda di Finanza;

– i Cypern: Αστυνομία Κύπρου (cypriotiska polisen) Τμήμα Τελωνείων (tullverket);

– i Lettland: Valsts robežsardze (statliga gränskontrollen), Muita (tullen), Sanitārā robežinspekcija (sanitära gränsinspektionen);

– i Litauen: det statliga gränskontrollorganet under inrikesministeriet;

– I Luxemburg: tullen, gendarmeriets särskilda flygplatsavdelning;

– i Ungern: Gränskontrollen;

– i Malta: Invandringspolisen och tullverket;

– I Nederländerna: Koninklijke Marechaussee, tullen (införselavgifter och punktskatter), kommunala polisen i Rotterdam (hamnen);

– I Österrike: Bundespolizei (federal polis), gendarmeriet, tull;

– i Polen: Gränskontrollen;

– I Portugal: Serviço de Estrangeiros e Fronteiras, Direcçao-Geral de Alfandegas, Brigada Fiscal da Guarda Nacional Républicana;

– i Slovenien: Polisen och tullen, den sistnämnda endast vid gränsövergångar med Italien och Österrike;

– i Slovakien: Gränspolisen och tullen;

– I Finland: gränsbevakningen, tullen och polisen;

– I Sverige: Gränskontroller sköts i första hand av polisen, eventuellt med bistånd av tullen, kustbevakningen och Migrationsverket; personkontroller till havs sköts av kustbevakningen;

– I Island: Ríkislögreglustjóri (rikspolischef), Lögreglustjórar (distriktspolischefer);

– I Norge : kontrollen av de yttre gränserna sköts i princip av polisen. I vissa fall kan dessa uppgifter, på begäran av lokal polischef, utföras av tullen eller av försvarsmakten (närmare bestämt kustbevakningen eller garnisonen Varanger-Syd). Dessa ges då begränsade polisbefogenheter.

BILAGA X

Föreskrifter om särskilda kontroller vid olika typer av gränser och transportmedel som används för att passera de yttre gränserna

1. Landgränser

1.1. Kontroll av vägtrafik

1.1.1. För att säkerställa effektiva personkontroller och samtidigt garantera en säker och jämn genomströmning av vägtrafiken skall trafiken vid gränsövergångsställena regleras på lämpligt sätt. Vid behov skall åtgärder för att leda om och stänga av trafiken vidtas i enlighet med de avtal som gäller för nationella kontrollokaler som ligger intill varandra.

1.1.2. Om medlemsstaterna anser det lämpligt och omständigheterna så tillåter får de vid landgränserna inrätta skilda köer för kontrollen vid vissa gränsövergångsställen i enlighet med artikel 8.

Medlemsstaternas behöriga myndigheter får när som helst avbryta användningen av skilda köer vid exceptionella omständigheter och när trafiksituationen och infrastrukturens tillstånd kräver detta.

Medlemsstaterna får samarbeta med grannländerna för att inrätta skilda köer vid gränsövergångsställena vid de yttre gränserna.

1.1.3. När en medlemsstat beslutar att inrätta skilda köer skall bestämmelserna i artikel 8.2 och 8.3 om minimibeteckningar på skyltar tillämpas.

Särskilda köer kan föreskrivas och inrättas för personer som omfattas av en ordning för lokal gränstrafik.

1.1.4. Resenärer i fordon får i regel stanna kvar i dem under kontrollen. Kontrollen skall göras utanför gränskontrollkuren, bredvid fordonet. Noggranna kontroller bör, om de lokala förhållandena tillåter det, äga rum vid sidan om vägen på utrymmen som är avsatta för detta ändamål. Med tanke på personalens säkerhet skall kontrollerna utföras av minst två gränsbevakningstjänstemän.

Om trafiken är mycket tät skall passagerare på lokala reguljära busslinjer kontrolleras först, om de lokala förhållandena tillåter det.

1.2. Kontroll av järnvägstrafik

1.2.1. Kontroll av järnvägstrafik kan utföras på två sätt, nämligen

– på perrongen på den första station som tåget kommer till eller åker från på en medlemsstats territorium,

– på tåget under resan.

Denna kontroll skall utföras med hänsyn till bestämmelserna i de avtal som gäller för nationella kontrollokaler som ligger intill varandra.

1.2.2. För att underlätta trafiken med persontåg i internationell trafik får de stater som berörs direkt av tågets genomresa i samförstånd besluta att kontroller skall utföras av passagerare från ett tredjeland på bestämmelsestationerna eller ombord på tåget på sträckan mellan dessa stationer om passagerarna stannar ombord på tåget på den eller de närmast föregående stationerna.

Om järnvägstransportföretaget på internationella tåg från ett tredjeland som gör flera uppehåll på medlemsstaternas territorium kan ta ombord passagerare på en sträcka som endast är belägen på medlemsstaternas territorium skall dessa passagerare underkastats inresekontroll ombord på tåget eller på bestämmelsestationen.

Vid resor i motsatt riktning skall passagerarna underkastas utresekontroll enligt samma bestämmelser.

1.2.3. Passagerare som önskar ta tåget under de omständigheter som beskrivs i punkt 1.2.2 på medlemsstaternas territorium skall före avresan klart och tydligt underrättas om att de kan underkastas personkontroll under resan eller på bestämmelsestationen.

1.2.4. När det gäller resenärer i sov- eller liggvagnar skall de handlingar som tillåter gränspassage i regel kontrolleras i tågvärdens kupé, under förutsättning att denne har samlat in handlingarna enligt gällande regler och att de är tillgängliga för kontroll. Vid kontrollens början skall de handlingar som tillåter gränspassage kontrolleras för alla personer genom jämförelse med passagerar- och/eller bokningslistan. En identitetskontroll av personerna i kupéerna skall utföras, om möjligt i tågvärdens närvaro, med oregelbundna mellanrum eller om det finns särskild skäl.

1.2.5. Den gränsbevakningspersonal som är lokalt ansvarig får endast med oregelbundna mellanrum eller om det finns särskilda skäl beordra kontroll av hålrummen i vagnarna, vid behov med hjälp av tågmästaren, för att kontrollera att personer eller föremål som omfattas av gränspoliskontroll inte är gömda där.

1.2.6. Om det finns skäl att anta att personer som är registrerade på spärrlista eller misstänkta för att ha begått brott eller tredjelandsmedborgare som avser att resa in på olagligt sätt gömmer sig på tåget skall den ansvariga gränsbevakningspersonalen underrätta medlemsstaterna till eller genom vilkas territorium tåget färdas, om personalen inte får ingripa enligt sina nationella bestämmelser.

2. Luftgränser

2.1. Bestämmelser om kontroll vid internationella flygplatser

2.1.1. De behöriga myndigheterna skall i samarbete med flygplatsbolaget vidta de åtgärder som krävs för att fysiskt skilja inrikespassagerare från övriga passagerare. Lämplig infrastruktur skall i detta syfte inrättas på alla internationella flygplatser.

2.1.2. Platsen för personkontroll och kontroll av handbagage skall bestämmas på följande sätt:

a) Från ett tredjeland ankommande flygpassagerare som ämnar fortsätta resan med inrikesflyg skall kontrolleras vid ankomsten på den flygplats där flygplanet från ett tredjeland har landat. Inrikes flygpassagerare som ämnar fortsätta resan med flyg till ett tredjeland (transferpassagerare) skall före utresan kontrolleras på den flygplats från vilken utresan sker.

b) För flygplan som ankommer till eller avgår från ett tredjeland utan transferpassagerare och flygningar med flera mellanlandningar på flygplatser i medlemsstaterna utan byte av flygplan gäller följande:

i) Passagerare på flygplan som ankommer till eller avgår från ett tredjeland utan föregående eller efterföljande transfer på medlemsstaternas territorium skall underkastas en kontroll vid ankomsten på den flygplats där det utifrån kommande flygplanet har landat och en kontroll på den flygplats från vilken utresan sker.

ii) Passagerare på flygplan som ankommer till eller avgår från ett tredjeland med flera mellanlandningar på medlemsstaternas territorium utan byte av flygplan (transitpassagerare) och utan möjlighet för passagerare att stiga ombord på den sträcka som är belägen på Schengenterritoriet skall underkastas en kontroll vid ankomsten på bestämmelseflygplatsen och en kontroll vid utresan på den flygplats där de stiger ombord.

iii) Om flygbolaget, när det gäller flygplan som avgår från ett tredjeland med flera mellanlandningar på medlemsstaternas territorium, kan ta ombord passagerare enbart för den återstående sträckan på detta territorium skall dessa passagerare underkastas en kontroll vid utresan på den flygplats där de stiger ombord och en kontroll på den flygplats där flygplanet landar.

Kontrollen av de passagerare som vid dessa mellanlandningar redan befinner sig ombord och inte har stigit ombord på medlemsstaternas territorium skall utföras i enlighet med punkt a. Det omvända förfarandet skall tillämpas på flygningar av denna kategori om bestämmelselandet är ett tredjeland.

2.1.3. Personkontrollen skall utföras utanför flygplanet. För att garantera att passagerarna kan kontrolleras i enlighet med artiklarna 6–11 på de flygplatser som har utsetts till godkända gränsövergångsställen skall medlemsstaterna, i samförstånd med den ansvarige vid flygplatsen och transportföretaget, vidta lämpliga åtgärder så att trafiken leds till lokaler som är reserverade för kontrollen.

Flygplatsbolaget skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att hindra obehöriga personer från att komma in på eller lämna de reserverade områdena, till exempel transitområdet.

2.1.4. Om ett flygplan under internationell flygning, på grund av *force majeure* eller vid överhängande fara eller enligt instruktioner från myndigheterna, måste landa på en flygplats som inte är ett godkänt gränsövergångsställe får detta flygplan fortsätta sin flygning endast efter tillstånd från de myndigheter som ansvarar för gränskontrollen och gränsbevakningen och från tullmyndigheterna. Detta skall även gälla om ett utländskt flygplan landar utan tillstånd. Artiklarna 6–11 skall under alla omständigheter tillämpas på kontrollen av passagerarna på dessa flygplan.

2.2. Bestämmelser om kontroll vid sekundära flygplatser

2.2.1. Det skall säkerställas att passagerarna kontrolleras i enlighet med artiklarna 6–11 även på sekundära flygplatser, det vill säga flygplatser som inte har ställning som internationella flygplatser enligt relevant nationell lagstiftning men som har tillstånd för internationella flygningar.

2.2.2. På sekundära flygplatser får man avstå från att inrätta anordningar för att fysiskt skilja inrikespassagerarna från utrikespassagerarna utan att det påverkar bestämmelserna i förordning (EG) nr 2320/2002 om införande av gemensamma skyddsregler för den civila luftfarten.[75] Om trafikvolymen inte kräver det är det inte nödvändigt att gränsbevakningspersonal ständigt finns till hands på sekundära flygplatser såvida det kan garanteras att personal vid behov kan infinna sig inom lämplig tid.

2.2.3. Om det inte ständigt finns gränsbevakningspersonal på en sekundär flygplats skall flygplatsföreståndaren i god tid i förväg informera de myndigheter som ansvarar för gränskontrollen om att ett flygplan i internationell trafik ankommer och avgår. Biträdande polistjänstemän får även tillkallas om detta föreskrivs i den nationella lagstiftningen.

2.3. Bestämmelser om kontroll av privatflyg

2.3.1. När det gäller privatflyg skall befälhavaren före starten överlämna en allmän deklaration som bland annat skall innehålla en färdplan i enlighet med bilaga 2 till konventionen angående internationell civil luftfart och uppgifter om passagerarnas identitet. Deklarationen skall överlämnas till gränsmyndigheterna i destinationsmedlemsstaten och, i förekommande fall, i den medlemsstat där första inresan äger rum.

2.3.2. När privatflyg från ett tredjeland på väg till en medlemsstat mellanlandar på andra medlemsstaters territorium skall de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där inresan sker göra en personkontroll och fästa en inresestämpel på den allmänna deklaration som avses i punkt 2.3.1.

2.3.3. När det inte med säkerhet kan fastställas att en flygning endast sker från eller till medlemsstaternas territorium utan mellanlandning på ett tredjelands territorium skall de behöriga myndigheterna på flygplatserna göra en personkontroll i enlighet med punkterna 2.1 och 2.2.

2.3.4. Bestämmelserna om inresa och utresa för segelflygplan, mycket lätta flygplan, helikoptrar och hantverksmässigt byggda flygplan som endast kan tillryggalägga korta sträckor samt styrbara ballonger skall fastställas i nationell lagstiftning och eventuellt genom bilaterala avtal.

3. Sjögränser

3.1. Allmänna bestämmelser om kontroll av sjötrafiken

3.1.1 Kontrollen av fartyg skall utföras i ankomst- eller avresehamnen, ombord på fartyget eller på en därför avsedd plats i omedelbar närhet av fartyget. I enlighet med avtal som sluts om detta kan kontrollen även utföras under resan, eller vid fartygets ankomst eller avresa, på ett tredjelands territorium.

Syftet med kontrollen är att försäkra sig om att besättning och passagerare uppfyller villkoren i artikel 5, utan att det påverkar bestämmelserna i artikel 17.1 b.

3.1.2. Vid exceptionella och oförutsedda omständigheter kan kontrollen av sjötrafiken mjukas upp i enlighet med artikel 7.

---

[75] EGT L 355, 30.12.2002, s. 1.

3.1.3. Fartygets kapten skall upprätta en förteckning i två exemplar över besättningen och, i förekommande fall, över passagerarna enligt bestämmelserna i direktiv 98/41/EG.[76] Vid ankomsten till hamnen skall förteckningen eller förteckningarna överlämnas till de tjänstemän som är ansvariga för kontrollen ombord på fartyget eller i dess närhet. Om denna förteckning eller dessa förteckningar på grund av *force majeure* inte kan överlämnas till de tjänstemän som ansvarar för kontrollen skall en kopia överlämnas vid gränsövergångsstället eller till den ansvariga sjöfartsmyndigheten, som skall se till att den utan dröjsmål överlämnas till de myndigheter som är bemyndigade att utföra gränskontrollerna.

När det gäller reguljära färjeförbindelser är varken fartygets kapten eller den tjänsteman som är ansvarig för registreringen av passagerarna skyldig att tillhandahålla någon passagerarförteckning.

3.1.4. Ett exemplar av de båda förteckningarna, vederbörligen undertecknat av den kontrollerande tjänstemannen, skall återlämnas till fartygets kapten som på begäran skall kunna visa upp den i hamn.

3.1.5. Fartygets kapten eller i annat fall den fysiska eller juridiska person som företräder redaren när det gäller allt som rör fartyget (skeppsmäklare) skall utan dröjsmål meddela varje förändring i besättningens sammansättning eller antalet passagerare.

Kaptenen skall dessutom utan dröjsmål, och om möjligt redan innan fartyget anlöper hamn, anmäla till de ansvariga myndigheterna om det finns fripassagerare ombord. Fartygets kapten skall dock fortsätta att vara ansvarig för fripassagerarna.

3.1.6. Fartygets kapten skall i god tid och i enlighet med direktiv 98/41/EG och de bestämmelser som gäller i den aktuella hamnen anmäla fartygets avresa och varje förändring i besättningens sammansättning till gränskontrollmyndigheterna; om dessa myndigheter inte kan underrättas skall han underrätta den behöriga sjöfartsmyndigheten. Det andra exemplaret av den eller de i förväg upprättade och undertecknade förteckningarna skall återsändas till dessa myndigheter.

3.2. Bestämmelser om särskild kontroll av vissa typer av sjöfart

Kryssningsfartyg

3.2.1. Om ett kryssningsfartyg anlöper flera hamnar i följd på medlemsstaternas territorium utan att anlöpa någon hamn utanför detta territorium skall kontrollerna i princip endast utföras i den första och den sista hamnen på en av medlemsstaternas territorium.

Beroende på risken för olaglig invandring får kontroller utföras även vid de andra mellanliggande hamnarna.

3.2.2. Under alla omständigheter skall en passagerarlista överlämnas vid avfärden från en hamn till nästa ankomsthamn där de behöriga myndigheterna systematiskt skall utföra åtminstone en administrativ kontroll.

---

[76] EGT L 188, 2.7.1998, s. 35.

3.2.3. Om det finns skäl att neka personer ombord inresa på en medlemsstats territorium skall kontrollmyndigheterna se till att de dessa personer inte reser in på territoriet; detta skall ske genom att hålla dem kvar, antingen ombord eller i en zon som är avsedd för detta ändamål.

Fritidsbåtstrafik

3.2.4. Medlemsstaterna skall kräva att fritidsbåtar från andra anlöpningshamnar skall angöra en godkänd ankomsthamn där de ombordvarande skall kontrolleras både vid ankomsten och vid utresan.

3.2.5. Personer som utövar fritidsbåtstrafik genom en tur- och returresa under dagen eller under en kort period vid båtens vanliga anlöpningshamn, som är belägen på en medlemsstats territorium och känd av hamnmyndigheterna, omfattas inte av någon systematisk kontroll. Beroende på risken för olaglig invandring och särskilt om ett tredjelands kuster är belägna i omedelbar närhet av den berörda medlemsstatens territorium bör personliga stickprovskontroller och/eller en genomletning av fartyget genomföras.

3.2.6. Om en fritidsbåt i undantagsfall önskar gå in i en hamn som inte är ett godkänt gränsövergångsställe skall kontrollmyndigheterna underrättas, om möjligt före fartygets inresa eller under alla omständigheter vid dess ankomst. Passagerardeklarationen skall göras genom att förteckningen över de ombordvarande lämnas in till hamnmyndigheterna. Denna förteckning skall vara tillgänglig för kontrollmyndigheterna.

Om fartyget på grund av *force majeure* måste angöra en annan hamn än ett godkänt gränsövergångsställe, skall hamnmyndigheterna kontakta myndigheterna i den närmaste godkända ankomsthamnen för att meddela fartygets närvaro.

3.2.7. Ett dokument med alla tekniska uppgifter om fartyget och namnen på de ombordvarande skall lämnas in i samband med kontrollen. En kopia av detta dokument skall överlämnas till myndigheterna i de godkända inrese- och utresehamnarna. Så länge fartyget finns kvar på en medlemsstats territorialvatten skall ett exemplar av denna förteckning finnas bland fartygets handlingar.

Kustfiske

3.2.8. Besättningen på kustfiskefartyg som varje dag eller nästan varje dag återvänder till hemmahamnen eller till någon annan hamn på medlemsstaternas territorium utan att anlöpa någon hamn på en annan stats territorium skall inte underkastas någon systematisk kontroll. Risken för olaglig invandring, särskilt om ett tredjelands kuster är belägna i omedelbar närhet av den berörda medlemsstatens territorium, bör dock beaktas för att fastställa hur ofta man bör utföra stickprovskontroller. Beroende på dessa risker skall personkontroller och/eller en genomletning av fartyget genomföras.

3.2.9. Besättningen ombord på kustfiskefartyg vars hemmahamn inte befinner sig på en medlemsstats territorium skall kontrolleras enligt bestämmelserna om sjömän.

Fartygets kapten skall anmäla varje eventuell ändring i besättningslistan och eventuell närvaro av passagerare till de berörda myndigheterna.

Färjor som inte upprätthåller reguljära förbindelser

3.2.10. Passagerare på färjor som inte upprätthåller reguljära förbindelser i enlighet med artikel 2 skall underkastas kontroll enligt följande regler:

a) Kontrollen av tredjelandsmedborgare och av personer som åtnjuter fri rörlighet enligt gemenskapslagstiftningen skall utföras separat. Alltefter möjligheterna skall infrastruktur anordnas för detta i enlighet med artikel 8.

b) Passagerare till fots skall kontrolleras för sig.

c) Kontrollen av passagerare i personbilar skall utföras i själva fordonet.

d) Passagerare på turistbussar skall behandlas på samma sätt som passagerare till fots. De skall lämna turistbussen för att genomgå kontrollerna.

e) Kontrollen av förarna och deras eventuella följeslagare skall utföras i fordonet. Denna kontroll och kontrollen av de andra passagerarna skall i princip ske var för sig.

f) För att garantera att kontrollerna utförs snabbt skall ett tillräckligt stort antal kontrollstationer inrättas. Vid behov skall en andra kontrollinje införas.

g) De fordon som används av passagerarna, den eventuella lasten samt andra föremål som transporteras skall åtminstone underkastas en stickprovskontroll, framför allt för att upptäcka olagliga invandrare.

h) Färjors besättningsmedlemmar skall behandlas på samma sätt som besättningsmedlemmarna på handelsfartyg.

3.3. Sjöfart på de inre vattenvägarna

3.3.1. Med ”sjöfart på de inre vattenvägarna som medför passage av en yttre gräns” avses användning av varje typ av båtar och flytande farkoster för yrkes- eller fritidsändamål på floder, kanaler och sjöar.

3.3.2. När det gäller båtar som används för yrkesändamål skall kaptenen och de personer som är anställda ombord och är upptagna på besättningslistan och dessa personers familjemedlemmar som bor ombord betraktas som besättningsmedlemmar eller likvärdiga.

3.3.3. De relevanta bestämmelserna i punkterna 3.1 och 3.2 skall i lämpliga delar tillämpas på den kontroll av sjöfarten som avses i detta kapitel.

BILAGA XI
Särskilda ordningar för vissa personkategorier

1. Flygplanspiloter och andra besättningsmedlemmar

1.1. Innehavare av certifikat för piloter eller besättningsmedlemmar enligt bilaga 9 till konventionen av den 7 december 1944 angående internationell civil luftfart kan under utövande av sin tjänst och på grundval av dessa handlingar

- stiga ombord och stiga av på mellanlandnings- eller ankomstflygplatsen på en medlemsstats territorium,

- bege sig till den kommun på en medlemsstats territorium där mellanlandnings- eller ankomstflygplatsen ligger,

- med valfritt transportmedel bege sig till en flygplats belägen på en medlemsstats territorium för att stiga ombord på ett flygplan som avgår från denna flygplats.

1.2. Bestämmelserna i artiklarna 6 och 11 skall tillämpas på kontroll av flygplansbesättningar. Flygplansbesättningen skall om möjligt kontrolleras först. De skall kontrolleras antingen före passagerarna eller i lokaler som har avsatts särskilt för detta ändamål. En besättning som kontrollpersonalen känner till från sin tjänsteutövning kan eventuellt kontrolleras genom enbart stickprov.

2. Sjömän

2.1. Sjömän som innehar identitetshandlingar för sjömän (utfärdade i enlighet med Genèvekonvention nr 185 av den 19 juni 2003, Londonkonventionen av den 9 april 1965 och relevanta nationella bestämmelser) får gå i land och stanna inom området runt den hamn som deras fartyg anlöper eller i angränsande kommuner utan att anmäla sig vid ett gränsövergångsställe, under förutsättning att de är upptagna på sitt fartygs besättningslista som tidigare har kontrollerats av de behöriga myndigheterna.

Beroende på risken för olaglig invandring och säkerhetsproblem skall de behöriga myndigheterna även utföra en visuell kontroll av sjömännen innan de går i land.

Om en sjöman utgör ett hot mot den allmänna ordningen, den inre säkerheten eller folkhälsan kan han vägras tillstånd att gå i land.

2.2. Sjömän som avser att vistas utanför kommunerna i hamnens närhet skall uppfylla villkoren för inresa på medlemsstaternas territorium i artikel 5.1.

2.3. Trots vad som sägs i punkt 2.2 kan innehavare av identitetshandlingar för sjömän få tillstånd att resa in på medlemsstaternas territorium, även om de inte uppfyller de inresevillkor som avses i artikel 5.1 b och 5.1 c, i följande fall:

a) För att gå ombord på ett fartyg som redan har lagt till eller just skall anlöpa en hamn på medlemsstaternas territorium.

b) Vid transitering till ett tredjeland eller återresa till ursprungsstaten.

c) I nödsituationer eller vid tvingande behov (sjukdom, avskedande, anställningsavtalets upphörande och så vidare).

I sådana fall kan innehavare av identitetshandlingar för sjömän som omfattas av viseringskrav på grund av sitt medborgarskap och saknar visering vid inresan på en medlemsstats territorium beviljas visering vid gränsen i enlighet med förordning (EG) nr 415/2003.

Under alla omständigheter skall gränsbevakningspersonalen kontrollera att de aktuella sjömännen har en giltig resehandling, att de inte registrerats på spärrlista och att de inte utgör ett hot för medlemsstaternas allmänna ordning, inre säkerhet eller folkhälsa. Gränsbevakningspersonalen skall dessutom i förekommande och tillämpliga fall kontrollera följande:

– Ett skriftligt intyg från redaren eller den berörda skeppsmäklaren.

– Ett skriftligt intyg från de behöriga diplomatiska eller konsulära myndigheterna.

– Bevis som har inhämtats vid stickprovskontroller hos polismyndigheterna eller, i förekommande fall, hos andra ansvariga förvaltningar.

– Ett avtal som är bestyrkt genom sjöfartsmyndighetens stämpel.

3. Innehavare av diplomatpass, officiella pass eller tjänstepass och medlemmar av internationella organisationer

3.1. Innehavare av diplomatpass, officiella pass eller tjänstepass, utfärdade av stater eller regeringar som är erkända av medlemsstaterna samt innehavare av handlingar som har utfärdats av de internationella organisationer som anges i punkt 3.4, vilka reser i tjänsten, kan med tanke på sina speciella privilegier eller immuniteter ges förmånsbehandling genom att de ges företräde framför andra resenärer vid gränskontrollen även om de, i förekommande fall, fortfarande är skyldiga att inneha visering.

Innehavare av sådana handlingar skall som regel inte avkrävas bevis på att de har tillräckliga medel för sitt uppehälle.

3.2. Om en person som infinner sig vid den yttre gränsen åberopar privilegier, immuniteter och undantag, får den kontrollansvarige tjänstemannen kräva att denne företer bevis på sin status genom att uppvisa de relevanta handlingarna, särskilt intyg utfärdade av den ackrediterande staten, ett diplomatpass eller annat. I tveksamma fall kan tjänstemannen i brådskande fall vända sig direkt till utrikesministeriet.

3.3. Ackrediterade medlemmar av diplomatiska beskickningar och konsulära representationer och deras familjer får resa in på medlemsstaternas territorium mot uppvisande av det kort som avses i artikel 17.2, åtföljt av den handling som gör det möjligt för dem att passera gränsen. Dessutom får gränsbevakningspersonalen inte under några omständigheter neka innehavare av diplomatpass, officiella pass eller tjänstepass inresa på medlemsstaternas territorium utan att först samråda med de relevanta nationella myndigheterna. Detta gäller även då den berörda har registrerats i SIS.

3.4. De handlingar som utfärdats av internationella organisationer i de syften som anges i punkt 3.1 är i synnerhet följande:

– Förenta nationernas passerkort som utfärdas till FN:s personal och dess underordnade organ enligt konventionen rörande privilegier och immunitet för Förenta nationernas fackorgan som antogs av Förenta nationernas generalförsamling i New York den 21 november 1947.

– Europeiska gemenskapens (EG) passerkort.

– Europeiska atomenergigemenskapens (Euratom) passerkort.

– Identitetshandling utfärdad av Europarådets generalsekreterare.

– Handlingar som utfärdas av Natos högkvarter (militärt ID-kort tillsammans med en reseorder, resefullmakt eller en tjänsteorder för en enskild person eller en grupp).

4. Gränsarbetare

4.1. Metoderna för kontroll av gränsarbetare omfattas av de allmänna bestämmelserna om gränskontroll, särskilt artiklarna 6 och 11. Mindre omfattande kontroll kan dock medges i enlighet med artikel 7.

4.2. När en medlemsstat beslutar att inrätta en ordning för lokal gränstrafik skall de underlättande åtgärder som föreskrivs inom denna ordning i enlighet med artikel 4.1 och 4.2 och artikel 9.2 d automatiskt tillämpas på gränsarbetare.

5. Underåriga

5.1. Underåriga som passerar den yttre gränsen skall underkastas samma inrese- och utresekontroll som vuxna i enlighet med artiklarna 6–11.

5.2. När underåriga åtföljs av vuxna skall gränsbevakningspersonalen även kontrollera om den medföljande har föräldraansvar för den underårige, särskilt i de fall då den underårige endast åtföljs av en vuxen och det finns en grundad anledning att anta att den underårige olagligen har förts bort från den person som har det lagliga föräldraansvaret.

I det sistnämnda fallet skall gränsbevakningspersonalen föra separata samtal med den underårige och den medföljande för att upptäcka eventuella osammanhängande eller motstridiga uppgifter.

5.3. Kontrollpersonalen skall vara särskilt vaksamma i fråga om underåriga som reser utan medföljande vuxen. Genom en fördjupad kontroll av resehandlingar och verifikationer skall personalen bland annat försäkra sig om att de underåriga inte lämnar territoriet mot de föräldraansvarigas vilja.

BILAGA XII
Utformning av identitetskort som utfärdas av utrikesministerierna

[*Denna bilaga kommer att sändas ut separat via CD-Rom]*

BILAGA XIII
Jämförelsetabell

Bestämmelser i denna förordning	**Ersatta bestämmelser från Schengenkonventionen (CS), den gemensamma handboken (MC) och andra beslut av Verkställande Schengenkommittén (SCH/Com-ex)**
Avdelning I **Allmänna bestämmelser**	
Artikel 1 Syfte	---
Artikel 2 Definitioner	*Denna artikel återger artikel 1 CS, men ersätter den inte*[*]
Artikel 3 Tillämpningsområde	---
Avdelning II **Yttre gränser**	
Kapitel I **Passage av yttre gränser och inresevillkor**	
Artikel 4 Passage av yttre gränser	Artikel 3 CS. Punkt 1, 1.2, 1.3 (1.3.1–1.3.3.) i del I MC.
Artikel 5 Inresevillkor för tredjelandsmedborgare	Artikel 5.1 och 5.3 CS Punkt 2, 2.1 och 4.1 i del I MC; punkt 1.4.8, 1.4.9 och 6.2 i del II MC

[*] På grundval av rådets beslut 1999/436/EG om fastställande av rättslig grund för samtliga bestämmelser om beslut som rör som utgör Schengenregelverket skall definitionerna (som finns i artikel 1 i konventionen) omfatta samtliga artiklar i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet, vilka har tilldelats en rättslig grund i fördragen. En rättsakt som grundas på artikel 62 i EG-fördraget kan därför inte ändra eller ersätta de definitioner som även skall tillämpas på andra artiklar med en annan rättslig grund (inklusive i EU-fördraget).

Kapitel II **Kontroll av de yttre gränserna och nekad inresa**	
Artikel 6 Personkontroll vid godkända gränsövergångsställen	Artikel 6.1 och 6.2 a – d CS Punkt 4, del I MC Punkt 1 och 1.2 i del II MC
Artikel 7 Uppmjukning av kontrollerna	Artikel 6.2 e CS Punkt 1.3.5 (första meningen) i del II MC (se bilaga V)
Artikel 8 Skilda köer och skyltning	Beslut SCH/Com-ex (94)17 rev.4
Artikel 9 Stämpling av tredjelandsmedborgares resehandlingar	Punkt 2.1.1, 2.1.2, 2.1.5 och 2.1.6 i del II MC
Artikel 10 Bevakning mellan gränsövergångsställena	Artikel 6.3 CS Punkt 2.2 (2.2.1 – 2.2.4) i del II MC
Artikel 11 Nekad inresa	Artikel 5.2 CS Punkt 1.4.1, 1.4.2 och 5.6 i del II MC
Kapitel III **Resurser för gränskontroll och samarbete mellan medlemsstater**	
Artikel 12 Resurser för gränskontroll	Artikel 6.4 och 6.5 CS
Artikel 13 Utförande av kontroller	Punkt 1.1.1 (utom den del som återges i bilaga IX) och 1.1.2 i del II MC.
Artikel 14 Samarbete mellan medlemsstaterna	Artikel 7 CS Punkt 4, 4.1 och 4.2 i del II MC

Artikel 15 Gemensamma kontroller	---
Kapitel IV **Bestämmelser om särskilda kontroller och ordningar**	
Artikel 16 Bestämmelser om särskilda kontroller vid olika typer av gränser och transportmedel som används för att passera de yttre gränserna	---
Artikel 17 Särskilda ordningar	---
Avdelning III **Inre gränser**	
Kapitel I **Avskaffande av kontroller vid de inre gränserna**	
Artikel 18 Passage av inre gränser	Artikel 2.1 CS
Artikel 19 Kontroll inom territoriet	Artikel 2.3 CS
Kapitel II **Skyddsklausul**	
Artikel 20 En medlemsstats återinförande av kontroller vid de inre gränserna	Artikel 2.2 CS

Artikel 21 Förfarande i förutsägbara fall	Beslut SCH/Com-ex (95)20 rev.2
Artikel 22 Förfarande i brådskande fall	
Artikel 23 Förlängning av kontroller vid de inre gränserna	
Artikel 24 Gemensamt återinförande av kontroller vid de inre gränserna på grund av gränsöverskridande terroristhot	---
Artikel 25 Bestämmelser om kontroller vid tillämpningen av skyddsklausulen	---
Artikel 26 Rapport om återinförandet av kontroller vid de inre gränserna	---
Artikel 27 Information till allmänheten	---
Artikel 28 Sekretess	---
Avdelning IV **Slutbestämmelser**	
Artikel 29 Ändringar av bilagorna	---
Artikel 30 Kommitté	Artikel 8 CS Förordning (EG) nr 790/2001

Artikel 31 Territorier där förordningen inte skall tillämpas	---
Artikel 32 Medlemsstaternas anmälningsplikt	---
Artikel 33 Rapport om tillämpningen av avdelning III	---
Artikel 34 Strykningar och upphävanden	---
Artikel 35 Ikraftträdande	---
BILAGA I Godkända gränsövergångsställen	Bilaga 1 MC
BILAGA II Verifikationer som fastslår att de skäl som åberopats för inresa är trovärdiga	Punkt 4.1.1 (4.1.1.1 – 4.1.1.4) och 4.1.2 i del I MC
BILAGA III Referensbelopp för gränspassage som fastställs årligen av de nationella myndigheterna	Bilaga 10 MC
BILAGA IV Bestämmelser om kontroll vid godkända gränsövergångsställen	Punkt 1.3.1, 1.3.2 och 2.3 i del II MC
BILAGA V Bestämmelser om uppmjukning av kontroller vid landgränserna	Punkt 1.3.5 (andra meningen), 1.3.5.1, 1.3.5.2 och1.3.5.3 i del II MC
BILAGA VI Utformning av skyltar för de olika köerna vid gränsövergångsställena	---

BILAGA VII Stämplingsföreskrifter	Punkt 2.1.3 och 2.1.4 i del II MC
BILAGA VIII Del A: Föreskrifter om nekad inresa Del B: Enhetligt formulär för nekad inresa	Punkt 1.4.1a, 1.4.3., 1.4.4, 1.4.5 och 1.4.6 i del II MC Punkt 5.2 i del II MC
BILAGA IX Förteckning över de nationella myndigheter som ansvarar för gränsbevakningen enligt den nationella lagstiftningen i varje medlemsstat	Punkt 1.1.1 i del II MC (utom den del som återges i artikel 13)
BILAGA X Föreskrifter om särskilda kontroller vid olika typer av gränser och transportmedel som används för att passera de yttre gränserna	
Punkt 1 – Landgränser	
Punkt 1.1 – Kontroll av vägtrafik	Punkt 3.1 i del II MC
Punkt 1.2 – Kontroll av järnvägstrafik	Punkt 3.2 i del II MC
Punkt 2 – Luftgränser	
Punkt 2.1 – Bestämmelser om kontroll vid internationella flygplatser	Punkt 3.3, 3.3.1 – 3.3.4 i del II MC Beslut SCH/Com-ex (94)17 rev.4
Punkt 2.2 – Bestämmelser om kontroll vid sekundära flygplatser	Punkt 3.3.6 idel II MC Beslut SCH/Com-ex (94)17 rev.4
Punkt 2.3 – Privatflyg	Punkt 3.3.5 och 3.3.7 i del II MC
Punkt 3 – Sjögränser	
Punkt 3.1 – Allmänna bestämmelser om kontroll av sjötrafiken	Punkt 3.4.1, 3.4.2, 3.4.3 i del II MC

Punkt 3.2 – Bestämmelser om särskild kontroll av vissa typer av sjöfart	Punkt 3.4.4 (3.4.4.1 – 3 .4.4.5) i del II MC
Punkt 3.3 – Sjöfart på de inre vattenvägarna	Punkt 3.5 i del II MC
BILAGA XI Särskilda ordningar för vissa personkategorier	
Punkt 1 - Flygplanspiloter och andra besättningsmedlemmar	Punkt 6.4 i del II MC
Punkt 2 – Sjömän	Punkt 6.5 i del II MC
Punkt 3 – Innehavare av diplomatpass, officiella pass eller tjänstepass och medlemmar av internationella organisationer	Punkt 6.6. och 6.11 i del II MC
Punkt 4 – Gränsarbetare	Punkt 6.7 i del II MC
Punkt 5 – Underåriga	Punkt 6.8 i del II MC
BILAGA XII Utformning av identitetskort som utfärdas av utrikesministerierna	Bilaga 13 MC
BILAGA XIII Jämförelsetabell	---